

ກູ້ກະທວງ

ກຳຫນົດເກົ່າງວັດທີ່ອູ່ໃນບັນກັບແຫ່ງພຣະຣາຊບັນຍຸຕິມາຕຣາຊ່້າຕວງວັດ ພ.ສ. ២៥៤៤

ໜົດ ດັກຍະນະ ຮາຍລະເອີຍຂອງວັດສຸດທີ່ໃຫ້ຜົດື ອັດຕາເພື່ອເຫຼືອເພື່ອຫາດ

ແລະກຳຮັບຮອງຂອງເກົ່າງຊ່າງຕວງວັດ ແລະຫລັກເກນ໌ແລະວິທີການ

ຈົດທະເປີຍນເກົ່າງໝາຍເນັພະຕົວ

ພ.ສ. ២៥៤៦

ອາສີຍໍານາຈຕາມຄວາມໃນມາຕຣາ ៥ ມາຕຣາ ៨ ວຣຄສອງ ມາຕຣາ ១៦ ມາຕຣາ ២៦ ມາຕຣາ ៣០
ວຣຄ້າ ມາຕຣາ ៣២ ມາຕຣາ ៣៣ ມາຕຣາ ៣៥ ວຣຄສາມ ແລະມາຕຣາ ៤០ ວຣຄສີ່ ແຫ່ງພຣະຣາຊບັນຍຸຕິ
ມາຕຣາຊ່າຕວງວັດ ພ.ສ. ២៥៤៤ ອັນເປັນພຣະຣາຊບັນຍຸຕິທີ່ນີ້ທີ່ມີບັນຍຸຕິບາງປະກາດເກົ່າງກັບການຈຳກັດ
ສີທີ່ແລະເສີງພາພຂອງບຸກຄດ ຊ່າງມາຕຣາ ២៥ ປະກອບກັນມາຕຣາ ៣១ ມາຕຣາ ៣៥ ມາຕຣາ ៤៥ ແລະ
ມາຕຣາ ៥០ ຂອງຮູ້ຮ່ວມນຸ່ມແຫ່ງຮາຍອານາຈັກ ຖະໜາຍ ບັນຍຸຕິໃຫ້ກະທຳໄດ້ໂດຍອາສີຍໍານາຈຕາມບັນຍຸຕິ
ແຫ່ງກູ້ໝາຍ ຮູ້ມູນຕີວ່າການກະທວງພາມີ້ຍໍອອກກູ້ກະທວງໄວ້ ດັ່ງຕ້ອໄປນີ້

ໜີ້ ១ ກູ້ກະທວງນີ້ໃຫ້ໃຫ້ບັນກັບເມື່ອພື້ນກຳຫນົດເກົ່າລົບວັນນັບແຕ່ວັນປະກາດໃນราชກົງຈານຸບົກຍາ
ເປັນຕົ້ນໄປ

ໜີ້ ២ ໃນກູ້ກະທວງນີ້

“ອັດຕາເພື່ອເຫຼືອເພື່ອຫາດ” ມາຍຄວາມວ່າ ຄ່າຄວາມຄລາດເກີ່ອນທີ່ຍອມໄຫ້ໄດ້ສູງສຸດຂອງເກົ່າງຊ່າ
ຕວງວັດນີ້ ຈາກ

“ຄວາມສາມາດໃນການທຳຊ້າໄດ້” ມາຍຄວາມວ່າ ຄວາມສາມາດຂອງເກົ່າງຊ່າຕັ້ງວັດທີ່ໄຫ້ຜົດການຊ່າງ
ຕວງ ທີ່ສອດຄລ້ອງກັນໃນການຊ່າງ ຕວງ ທີ່ວັດ ສິ່ງຂອງສິ່ງເດືອກກັນທີ່ປິດຕາມເທົ່າ ກັນຫລາຍ ຈາກ
ໂດຍໃຫ້ຜູ້ປົງຕິການ ວິທີການ ແລະສກວະແວດລ້ອມເດືອກກັນ

“ດີສຄຣິມີເນັ້ນ” ມາຍຄວາມວ່າ ຄວາມສາມາດຂອງເກົ່າງຊ່າຕັ້ງວັດໃນການຕອບສັນອງຕ່ອກການ
ເປັ້ນແປງຄ່ານ້ອຍ ຈາກປິດຕາມທີ່ຊ່າງ ຕວງ ທີ່ວັດ

“ສ່ວນທັງສູນ” ມາຍຄວາມວ່າ ສ່ວນທີ່ໃຫ້ປັບໃຫ້ເກົ່າງຊ່າຕັ້ງວັດແສດງຈ່າເປັນສູນ

“ส่วนแสดงค่า” หมายความว่า ส่วนของเครื่องชั่งตวงวัดที่ใช้แสดงค่าปริมาณของสิ่งที่ชั่ง ตวง หรือวัด

“ขันหมายมาตรา” หมายความว่า จีด พื้นเลื่อย หรือเครื่องหมายอื่น ๆ บนที่แสดงค่า ซึ่งใช้ระบุค่าปริมาณที่ชั่ง ตวง หรือวัด

ลักษณะ ๑

เครื่องวัดที่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๓ ให้เครื่องวัดทุกชนิดตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒

ลักษณะ ๒
ชนิดของเครื่องชั่งตวงวัด

ข้อ ๔ ชนิดของเครื่องชั่งมีดังต่อไปนี้

- (๑) เครื่องชั่งไม่อัตโนมัติ คือ เครื่องชั่งที่ต้องใช้ผู้ชั่งทำการซั่งในระหว่างการซั่ง ได้แก่
(ก) เครื่องชั่งที่แสดงค่าได้เอง คือ เครื่องชั่งที่เข้าสู่ภาวะสมดุลได้เอง
(ข) เครื่องชั่งกึ่งแสดงค่าได้เอง คือ เครื่องชั่งที่มีช่วงการแสดงค่าได้เองหลายช่วง ซึ่งต้องใช้ผู้ชั่งในการเปลี่ยนช่วงการซั่ง
(ค) เครื่องชั่งที่แสดงค่าเองไม่ได้ คือ เครื่องชั่งที่จะเข้าสู่ภาวะสมดุลได้ต่อเมื่อผู้ชั่งเป็นผู้ปรับให้เข้าสู่ภาวะสมดุล

- (๒) เครื่องชั่งอัตโนมัติ คือ เครื่องชั่งที่ไม่ต้องใช้ผู้ชั่งทำการซั่งในระหว่างการซั่ง และสามารถทำการซั่งตามโปรแกรมที่ผู้ชั่งกำหนดได้ ได้แก่

- (ก) เครื่องชั่งสายพานลำเลียง คือ เครื่องชั่งอัตโนมัติที่ใช้หลักการของแรงโน้มถ่วง กระทำต่อสิ่งของที่ชั่ง ใช้สำหรับชั่งสิ่งของจำนวนมากบนสายพานลำเลียงอย่างต่อเนื่อง โดยไม่มีระบบใด มากทำการแบ่งน้ำหนักของสิ่งของออกเป็นส่วน ๆ และไม่มีการขัดจังหวะการเคลื่อนที่ของสายพานลำเลียง ขณะทำการซั่ง

- (ข) เครื่องชั่งแบบซอปเปอร์ คือ เครื่องชั่งอัตโนมัติที่ชั่งสิ่งของที่มีปริมาณมาก ๆ โดยแบ่งการซั่ง เป็นครั้ง ๆ หาค่าน้ำหนักที่ชั่งแต่ละครั้งตามลำดับ รวมผลการซั่งที่ได้และส่งจ่ายสิ่งของที่ชั่งแต่ละครั้ง

- (๓) ตุ้มน้ำหนัก คือ ตุ้มแสดงน้ำหนักที่ใช้ในการซั่ง

ข้อ ๕ เครื่องซึ่งสายพานลำเลียงตามข้อ ๔ (๒) (ก) แบ่งออกได้เป็น ๒ ชนิด ดังต่อไปนี้

(๑) ชนิดที่แบ่งตามส่วนรับน้ำหนัก ได้แก่

(ก) เครื่องซึ่งชนิดเวลาเบิล คือ เครื่องซึ่งที่ส่วนรับน้ำหนักเป็นส่วนหนึ่งของสายพาน ลำเลียง

(ข) เครื่องซึ่งชนิดอินคลูซิฟօฟคอนเวเยอร์ คือ เครื่องซึ่งที่ส่วนรับน้ำหนักเป็นสายพาน ลำเลียงทั้งหมด

(๒) ชนิดที่แบ่งตามการควบคุมความเร็วสายพาน ได้แก่

(ก) เครื่องซึ่งสายพานลำเลียงชนิดที่สายพานมีความเร็วอัตราเดียว คือ เครื่องซึ่งที่สายพาน ลำเลียงถูกออกแบบให้ทำงานด้วยความเร็วอัตราเดียว และถือว่าความเร็วนี้ เป็นความเร็วระบุ

(ข) เครื่องซึ่งสายพานลำเลียงชนิดที่สามารถปรับเปลี่ยนความเร็วสายพานได้ คือ เครื่องซึ่งที่สายพานลำเลียงถูกออกแบบให้ทำงานด้วยความเร็วหลายอัตรา

ข้อ ๖ ชนิดของเครื่องดวงมีดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องดวงของเหลว ได้แก่

(ก) เครื่องดวงของเหลวชนิดที่ไม่มีขั้นหมายมาตรฐาน

(ข) เครื่องดวงของเหลวชนิดที่มีขั้นหมายมาตรฐาน

(ก) เครื่องดวงน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันเครื่อง

(ง) เครื่องดวงน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดสูบ

(๒) เครื่องดวงของแก๊ส

ข้อ ๗ ชนิดของเครื่องวัดมีดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องวัดความยาว คือ เครื่องวัดความยาวที่สามารถมองเห็นระยะความยาวของเครื่องวัด ขณะใช้งาน

(๑/๑) เครื่องวัดความชื้นข้าว^[๑] คือ เครื่องมือที่ใช้วัดหาค่าปริมาณความชื้นของข้าวจะอยู่นึงแต่ไม่รวมถึงเครื่องวัดความชื้นข้าวที่ประกอบด้วยเครื่องซึ่งและใช้ความร้อนจากหลอดไฟฟ้าในการไอล์ฟ ออกจากเม็ดข้าว ได้แก่

(ก) เครื่องวัดที่แสดงค่าโดยตรง คือ เครื่องวัดที่แสดงผลของค่าปริมาณความชื้นได้โดยตรง

(ข) เครื่องวัดที่ไม่แสดงค่าโดยตรง คือ เครื่องวัดที่แสดงผลของการวัดเป็นค่าขั้นหมายมาตรฐานัญก่อนที่จะพิจารณาหาค่าปริมาณความชื้นจากการแปลงค่า

^[๑] เพิ่มเติมโดย ข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

(๒) มาตรวัดความยาว “ได้แก่”

(ก) มาตรวัดความยาวผ้า คือ มาตรวัดที่ได้รับการออกแบบเพื่อใช้สำหรับการวัดความยาวผ้า

(ข) มาตรวัดความยาวแบบอัตโนมัติสำหรับวัดความสูงของระดับของของเหลวในถังเก็บ คือ มาตรวัดที่ใช้สำหรับวัดระดับความสูงของของเหลวในถังเก็บที่ติดตั้งอยู่กับที่โดยอัตโนมัติและเทียบกับจุดอ้างอิง

(๓) มาตรวัดปริมาตรของเหลว คือ เครื่องมือที่ได้รับการออกแบบเพื่อใช้วัดและส่งจ่ายของเหลว โดยปริมาตร และมีส่วนแสดงค่าเพื่อแสดงผลการวัด “ได้แก่”

(ก) มาตรวัดปริมาตรน้ำมันหล่อลื่น คือ มาตรวัดที่ได้รับการออกแบบเพื่อใช้สำหรับการวัด และการส่งจ่ายน้ำมันหล่อลื่นเหลว รวมถึงผลิตภัณฑ์ใด ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อการหล่อลื่น

(ข) มาตรวัดปริมาตรน้ำมันเชื้อเพลิง คือ มาตรวัดที่ได้รับการออกแบบเพื่อใช้สำหรับ การวัดและการส่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

(ค) มาตรวัดปริมาตรก๊าซปิโตรเลียมเหลว คือ มาตรวัดที่ได้รับการออกแบบเพื่อใช้สำหรับ การวัดและการส่งจ่ายก๊าซปิโตรเลียมเหลวที่ติดตั้งอยู่กับที่หรือติดตั้งอยู่บนยานพาหนะ

(๔) มาตรวัดมวลโดยตรง^[2] คือ มาตรวัดที่ได้รับการออกแบบเพื่อหาค่ามวลของของเหลว หรือก๊าซที่มีสถานะเป็นไอที่ให้ผลผ่านมาตรวัดโดยตรงโดยไม่ต้องใช้เครื่องมืออุปกรณ์เสริมหรือข้อมูล บอกคุณสมบัติของของเหลวหรือก๊าซที่มีสถานะเป็นไอขณะทำการวัดจากแหล่งภายนอกระบบ

(๕) มาตรวัดปริมาตรน้ำ คือ เครื่องมือที่ได้รับการออกแบบเพื่อใช้วัดและส่งจ่ายน้ำโดยปริมาตร และมีส่วนแสดงค่าเพื่อแสดงผลการวัด

(๖) มาตรวัดปริมาตรก๊าซที่มีสถานะเป็นไอ “ได้แก่”

(ก) มาตรวัดปริมาตรก๊าซแบบโพซิทิฟดิสเพลชเมนต์ “ได้แก่”

(๑) มาตรวัดปริมาตรก๊าซแบบไออะแฟร์ม คือ มาตรวัดที่วัดปริมาตรก๊าซที่ให้ผลผ่าน ห้องวัดโดยการยึดหยุ่นตัวของพนังห้องวัด

(๒) มาตรวัดปริมาตรก๊าซแบบลูกสูบโรทารี คือ มาตรวัดที่วัดปริมาตรการไอลของก๊าซ โดยห้องวัดที่มีปริมาตรแน่นอนซึ่งถูกทำให้หมุนรอบ ทั้งนี้ จำนวนรอบของการหมุนของห้องวัดจะถูก แปลงค่าไปเป็นปริมาตรที่วัด

(ข) มาตรวัดปริมาตรก๊าซแบบเทอร์ไบน์ คือ มาตรวัดปริมาตรก๊าซที่วงล้อเทอร์ไบน์ หมุนเมื่อก๊าซไหลผ่าน ทั้งนี้ จำนวนรอบของการหมุนของวงล้อเทอร์ไบน์จะถูกแปลงไปเป็นค่าปริมาตร ของก๊าซที่ให้ผลผ่านมาตรวัด

^[2] แก้ไขเพิ่มเติมโดย ข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

ลักษณะ ๓

ลักษณะ รายละเอียดวัสดุที่ใช้ผลิต และอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาย

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ บรรดาเครื่องซึ่งตัววัดทั้งปวง ที่ใช้ในการซื้อขาย หรือแลกเปลี่ยนสินค้ากับผู้อื่น หรือ การให้บริการซึ่ง ตัว หรือวัด หรือการใช้เครื่องซึ่งตัววัดเพื่อประโยชน์ในการคำนวณค่าตอบแทน ค่าภาษีอากรและค่าธรรมเนียม ต้องมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้

ผู้ใดประสงค์จะผลิตหรือนำเข้าเครื่องซึ่งตัววัดที่มีลักษณะแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ใน กฎกระทรวงนี้ ต้องผ่านการตรวจสอบจากสำนักงานกลางก่อน หากผลการตรวจสอบปรากฏว่าลักษณะ ของเครื่องซึ่งตัววัดดังกล่าวมีมาตรฐานไม่แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ และรัฐมนตรี เห็นชอบแล้วก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ให้คำรับรองเครื่องซึ่งตัววัดดังกล่าวได้

ข้อ ๕ เครื่องซึ่งตัววัดทั้งปวง ต้องทำให้ถาวรและไม่เป็นเครื่องมือของการฉ้อโกงได้สะดวก
เครื่องซึ่งตัววัดทั้งปวงต้องทำด้วยวัสดุที่ดี มีการออกแบบและสร้างขึ้นในลักษณะที่เมื่อใช้งาน อย่างปกติธรรมดาก็ต้องมีความถูกต้องอยู่เสมอ ส่วนประกอบของเครื่องซึ่งตัววัดที่ต้องทำงานได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ชำรุด โค้งงอ หรือผิดเพี้ยนไปจากเดิม จนทำให้มีผลต่อความถูกต้องของเครื่อง ในกรณีที่มีการปรับแต่ง เครื่องซึ่งตัววัด เครื่องซึ่งปรับแต่งแล้วต้องรักษาสภาพความถูกต้องได้อย่างเหมาะสม

ในกรณีที่จำเป็นสำนักงานกลางอาจทำการทดสอบด้านแบบของเครื่องซึ่งตัววัดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานกลางกำหนดก็ได้

ข้อ ๖ เครื่องซึ่งตัววัดทั้งปวงต้องแสดงรายละเอียดดังต่อไปนี้ไว้บนเครื่อง โดยต้องทำให้ อ่านง่าย ชัดเจน และลงเลื่อนยก

- (๑) ชื่อ หรือเครื่องหมายการค้าของผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขาย
- (๒) รุ่นซึ่งระบุแบบของเครื่อง
- (๓) เลขลำดับประจำเครื่องที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับตุ้มน้ำหนัก หรือส่วนประกอบที่แยกออกจากเครื่องซึ่งตัววัด ซึ่งจำเป็นต่อการซึ่งตัววัดและไม่มีผลกระทบต่อความถูกต้องของการซึ่งตัววัดนั้น หรือเครื่องซึ่งตัววัด ซึ่งโดยสภาพไม่สามารถแสดงรายละเอียดดังกล่าวได้ หรือเมื่อแสดงแล้วจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ เครื่องซึ่งตัววัดนั้น

ข้อ ๑๑ พิกัดกำลังของเครื่องชั่งตัววัดและอัตราเรือน้ำหนักของตุ้มน้ำหนักนั้น ต้องแสดงไว้ให้เห็นชัดเจน ลบเลื่อนยก ทั้งนี้ จะแสดงเป็นอักษรย่อได้

พิกัดกำลังและอัตราเรือน้ำหนักตามวาระหนึ่ง ต้องแสดงเป็นตัวเลขไทยหรืออารบิกและอักษรไทย หรือตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่รัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๑๒ เครื่องชั่งตัววัดและตุ้มน้ำหนักที่ทำเป็นพิเศษสำหรับอัตราประเพณี ต้องแสดงพิกัด กำลังและอัตราเรือน้ำหนักทั้งจำนวนหน่วยในระบบเมตริกและจำนวนหน่วยในระบบประเพณี โดยให้แสดงจำนวนหน่วยในระบบเมตริกก่อน แล้วตามด้วยจำนวนหน่วยในระบบประเพณีซึ่งแสดงอยู่ในวงเล็บ

ข้อ ๑๓ ความเที่ยงของเครื่องชั่งตัววัดทั้งปวงต้องอยู่ภายใต้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้

การให้คำรับรองชั้นหลังแก่เครื่องชั่งตัววัด ความเที่ยงของเครื่องชั่งตัววัดต้องอยู่ภายใต้อัตรา เพื่อเหลือเพื่อขาดที่ไม่เกินอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรก เว้นแต่กฎกระทรวงนี้ จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการตรวจสอบเครื่องชั่งตัววัดที่ใช้งานแล้ว ต้องเป็นสองเท่า ของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรก เว้นแต่กฎกระทรวงนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๔ เครื่องชั่งตัววัดต้องมีส่วนแสดงค่าปริมาณที่ชั่ง ตวง หรือวัดที่เหมาะสมและมีจำนวนเพียงพอ กับการใช้งาน

ข้อ ๑๕ การแสดงค่าของเครื่องชั่งตัววัดต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) การแสดงค่าแบบแอนะล็อก

(ก) ขั้นหมายมาตรฐานและส่วนซึ่ค่า ต้องได้รับการออกแบบอย่างเหมาะสมและทำงาน สัมพันธ์กัน

(ข) ขั้นหมายมาตรฐาน ตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ต่างๆ ต้องอ่านง่าย ชัดเจน และลบเลื่อนยก

(ก) ถ้ามีส่วนแสดงค่าหลาຍแห่ง ทุกแห่งต้องแสดงค่าสอดคล้องกัน

(ง) ถ้ามีส่วนพิมพ์ค่า ค่าที่พิมพ์ต้องสอดคล้องกับค่าที่แสดง

(๒) การแสดงค่าแบบดิจิทัล

(ก) การแสดงค่าไม่ว่าจะใช้ตัวเลข ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์อื่นใดมาประกอบกันหรือไม่ ก็ตาม ต้องไม่ทำให้เกิดความสับสนในการอ่านค่า

(ข) ถ้ามีส่วนแสดงค่าหลาຍแห่ง ทุกแห่งต้องแสดงค่าถูกต้องตรงกัน

(ค) ถ้ามีส่วนแสดงค่าทั้งแบบดิจิทัลและแบบแอนะล็อก การแสดงค่าแบบดิจิทัลต้องสอดคล้องกับการแสดงค่าแบบแอนะล็อก

(ง) ถ้ามีส่วนพิมพ์ค่า ค่าที่พิมพ์ต้องถูกต้องตรงกับค่าที่แสดง

(๓) การแสดงค่าของเครื่องชั่งตวงวัดที่กำหนดราคายield จำนวนเงินต้องมีความถูกต้องสอดคล้องกับปริมาณการชั่งตวงวัดที่แสดง

ข้อ ๑๖ เครื่องหมายของบรรดาตัวควบคุมการทำงาน ส่วนแสดงค่าและอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งสวิตซ์ของเครื่องชั่งตวงวัด ต้องทำให้อ่านง่าย ชัดเจน และลงเลื่อนยาก

ข้อ ๑๗ เครื่องชั่งตวงวัดต้องมีที่สำหรับพนักเพื่อป้องกันการปรับเปลี่ยนแก้ไขภายหลังการตรวจสอบแล้ว ซึ่งจะทำการแก้ไข ดัดแปลง หรือซ่อมแซมเครื่องชั่งตวงวัดนั้นได้ก็ต่อเมื่อต้องทำลายพนักก่อน

หมวด ๒

เครื่องชั่ง

ส่วนที่ ๑

เครื่องชั่งไม่อัตโนมัติ

ข้อ ๑๘ ในส่วนนี้

“ส่วนรับน้ำหนัก” หมายความว่า ส่วนของเครื่องชั่งที่ใช้รองรับสิ่งของที่ชั่ง

“ส่วนส่งผ่านน้ำหนัก” หมายความว่า ส่วนของเครื่องชั่งที่ส่งผ่านแรงที่เกิดจากน้ำหนักของสิ่งของที่กระทำบนส่วนรับน้ำหนักไปยังส่วนชั่งน้ำหนัก

“ส่วนชั่งน้ำหนัก” หมายความว่า ส่วนของเครื่องชั่งที่ใช้ชั่งน้ำหนักของสิ่งของโดยใช้ส่วนที่ทำให้เกิดสมดุลเพื่อถ่วงกับแรงที่มาจากการส่วนส่งผ่านน้ำหนัก และอาจมีส่วนประกอบของส่วนแสดงค่า หรือส่วนพิมพ์ค่าน้ำหนัก

“ส่วนทดสอบน้ำหนัก” หมายความว่า ส่วนที่ทำให้เครื่องชั่งแสดงค่าน้ำหนักเป็นศูนย์ ขณะที่ยังมีสิ่งของอยู่บนส่วนรับน้ำหนัก โดยเมื่อทำการทดสอบน้ำหนักแล้วอาจทำให้ช่วงของเครื่องชั่งก่อนการทดสอบน้ำหนักเปลี่ยนแปลงหรือไม่ก็ได้

“พิกัดกำลังสูงสุด” หมายความว่า ความสามารถของเครื่องชั่งที่สามารถชั่งน้ำหนักได้มากที่สุด โดยไม่รวมกับความสามารถในการทดสอบน้ำหนัก

“พิกัดกำลังต่ำสุด” หมายความว่า ความสามารถของเครื่องชั่งที่สามารถชั้นน้ำหนักได้น้อยที่สุด โดยไม่ทำให้ผลการชั่งมีความคลาดเคลื่อนสัมพัทธ์มากเกินกว่าที่ควรจะนำเครื่องชั่งไปใช้

“ช่วงการชั่ง” หมายความว่า ช่วงระหว่างพิกัดกำลังต่ำสุดและพิกัดกำลังสูงสุด

“ช่องว่างระหว่างขั้นหมายมาตรฐาน” หมายความว่า ช่องว่างระหว่างขั้นหมายมาตรฐานนั่งถึงขอบของเครื่องชั่งที่แสดงค่าแบบแอนะล็อก ที่ต่อเนื่องกันโดยวัดจากขอบของขั้นหมายมาตรฐานนั่งถึงขอบของขั้นหมายมาตรฐานอีกขั้นหนึ่ง ตามแนวกึ่งกลางความยาวของเส้นขั้นหมายมาตรฐานที่สั้นที่สุด

“ค่าขั้นหมายมาตรฐานของเครื่องชั่ง” หมายความว่า ค่าที่แสดงเป็นหน่วยของน้ำหนักของความแตกต่างระหว่างค่าของขั้นหมายมาตรฐาน ๒ ขั้น ที่ต่อเนื่องกันในกรณีที่เป็นการแสดงค่าแบบแอนะล็อก หรือของความแตกต่างระหว่างค่าที่แสดง ๒ ค่าที่ต่อเนื่องกันในกรณีที่เป็นการแสดงค่าแบบดิจิทัล

“ค่าขั้นหมายมาตรฐานตรวจสอบ” หมายความว่า ค่าที่ใช้สำหรับแบ่งชั้นความเที่ยงของเครื่องชั่ง และสำหรับการคำนวณค่าอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดในการตรวจสอบให้คำรับรองเครื่องชั่ง ค่านี้แสดงเป็นหน่วยของน้ำหนัก

“จำนวนขั้นหมายมาตรฐานตรวจสอบ” หมายความว่า อัตราส่วนระหว่างค่าพิกัดกำลังสูงสุด กับค่าขั้นหมายมาตรฐานตรวจสอบ

“เครื่องชั่งที่เปลี่ยนค่าขั้นหมายมาตรฐานได้” หมายความว่า เครื่องชั่งที่มีช่วงการชั่ง ๑ ช่วง และช่วงการชั่งนี้ถูกแบ่งออกเป็นช่วงการชั่งย่อย ๆ หลายช่วง โดยที่ช่วงการชั่งย่อยแต่ละช่วงจะมีค่าขั้นหมายมาตรฐานที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่วงการชั่งจะเปลี่ยนค่าขั้นหมายมาตรฐานต่ำสุดได้เมื่อทำการชั้นน้ำหนักที่อยู่ในช่วงน้ำหนักนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการชั่งแบบเพิ่มน้ำหนัก หรือthonน้ำหนัก

“เครื่องชั่งที่มีช่วงการชั่งหลายช่วง” หมายความว่า เครื่องชั่งที่มีช่วงการชั่งตั้งแต่ ๒ ช่วงขึ้นไป แต่ละช่วงมีค่าพิกัดกำลังสูงสุดและมีค่าขั้นหมายมาตรฐานที่แตกต่างกัน โดยมีส่วนรับน้ำหนักอันเดียวกัน และในแต่ละช่วงการชั่งจะต้องเริ่มจากน้ำหนักศูนย์ถึงพิกัดกำลังสูงสุดของช่วงการชั่งนั้น

“ความรู้สึกของเครื่องชั่ง” หมายความว่า อัตราส่วนของการเปลี่ยนแปลงการแสดงค่าหรือสมดุลใด ๆ ของเครื่องชั่งต่อการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักที่ชั่ง

ข้อ ๑๕ เครื่องชั่งที่แสดงค่าได้เองหรือเครื่องชั่งกึ่งแสดงค่าได้เองต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ เว้นแต่เครื่องชั่งสปริงต้องมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๕

(๑) การแสดงค่าผลการชั่ง

(ก) ส่วนแสดงค่าต้องแสดงชื่อหรือสัญลักษณ์ของหน่วยที่ใช้ในการชั่ง

(ข) ค่าขั้นหมายมาตรฐานให้แสดงเป็นค่า 1×10^k 2×10^k หรือ 5×10^k โดย k เป็นเลขจำนวนเต็มบวก จำนวนเต็มลบ หรือศูนย์

(๒) ส่วนแสดงค่าแบบแอนะลีสต์

- (ก) ความกว้างของขั้นหมายมาตรฐานต้องไม่ใหญ่กว่าซ่องว่างระหว่างขั้นหมายมาตรฐาน
- (ข) ตัวชี้ค่าต้องมีขนาดความกว้างโดยประมาณเท่ากับความกว้างของขั้นหมายมาตรฐาน
- (ค) ระยะห่างระหว่างตัวชี้ค่ากับระนาบของขั้นหมายมาตรฐานต้องไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร
- (ง) ตัวชี้ค่าต้องยาวถึงกึ่งหนึ่งของขั้นหมายมาตรฐานที่สั้นที่สุด

(๓) การแสดงค่าแบบดิจิทัล

(ก) ให้แสดงตัวเลขอย่างน้อย ๑ ตำแหน่งที่ตำแหน่งขวาสุด โดยให้มีเครื่องหมายจุดพอนิยม(.) หรือเครื่องหมายจุดภาค(,) คันระหว่างเลขจำนวนเต็มและเลขหลังจุดพอนิยม และในการแสดงค่านี้ต้องแสดงตัวเลขทางซ้ายของเครื่องหมายจุดพอนิยมอย่างน้อย ๑ ตำแหน่ง และแสดงตัวเลขทางขวาของเครื่องหมายจุดพอนิยมทุกตำแหน่ง สำหรับการแสดงค่าศูนย์อาจแสดงโดยเลขศูนย์ ๑ ตำแหน่ง ทางขวาสุดโดยไม่ต้องมีเครื่องหมาย(.)ได้

(ข) ในกรณีที่เป็นเครื่องซึ่งที่สามารถเปลี่ยนค่าขั้นหมายมาตรฐานได้อัตโนมัติ เครื่องหมายต้องอยู่ในตำแหน่งเดิม

(๔) ส่วนแสดงค่าต้องแสดงค่าเกินพิกัดกำลังสูงสุดได้ไม่เกิน ๕ เท่าของค่าขั้นหมายมาตรฐานตรวจรับรอง

(๕) เครื่องซึ่งที่มีส่วนแสดงค่าโดยประมาณ ค่าขั้นหมายมาตรฐานต้องมากกว่า ๑ ใน ๑๐๐ ของพิกัดกำลังสูงสุด และต้องไม่น้อยกว่า ๒๐ เท่าของค่าขั้นหมายมาตรฐานตรวจรับรอง และให้อีกว่า ส่วนแสดงค่าโดยประมาณของเครื่องซึ่งเป็นส่วนช่วยในการแสดงค่า

(๖) ส่วนพิมพ์ค่าต้องพิมพ์ค่าให้ถูกต้องชัดเจน ความสูงของตัวอักษรและตัวเลขต้องไม่น้อยกว่า ๒ มิลลิเมตร ส่วนพิมพ์ค่าจะพิมพ์ค่าเฉพาะเมื่อส่วนแสดงค่าอยู่ในสภาพะสมดุล สภาพะสมดุลให้พิจารณาจากส่วนแสดงค่าซึ่งจะแสดงค่าคงที่ หรือแสดงค่า�้ำหนัก ๒ ค่า ที่อยู่ติดกัน ผลบวกกันเป็นเวลามากกว่า ๕ วินาที

(๗) ส่วนบันทึกจะบันทึกค่าเฉพาะเมื่อส่วนแสดงค่าอยู่ในสภาพะสมดุล สภาพะสมดุลให้พิจารณาตาม (๖)

(๘) เครื่องซึ่งที่มีส่วนทดสอบน้ำหนักต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ด้วย

(ก) ค่าขั้นหมายมาตรฐานของส่วนทดสอบน้ำหนักต้องเท่ากับค่าขั้นหมายมาตรฐานของเครื่องซึ่งที่ค่าน้ำหนักใดๆ

(ข) ส่วนทดสอบน้ำหนักอัตโนมัติหรือกึ่งอัตโนมัติต้องทดสอบน้ำหนักในทิศทางที่แสดงค่าน้ำหนักลดลงเท่ากับน้ำหนักที่ทดสอบ และต้องทดสอบน้ำหนักได้ไม่เกินค่าพิกัดกำลังสูงสุดของส่วนทดสอบน้ำหนัก ในกรณี

ที่เครื่องซึ่งมีส่วนยกเลิกการทดน้ำหนักได้อัตโนมัติ ส่วนนี้ต้องไม่ยกเลิกการทดน้ำหนักจนกว่ากระบวนการซึ่งจะเสร็จสิ้นสมบูรณ์

- (ก) ส่วนทดน้ำหนักจะทำงานเฉพาะเมื่อเครื่องซึ่งอยู่ในสภาพะสมดุล
- (ก) ในกรณีที่มีส่วนทดน้ำหนักมากกว่า ๑ ส่วนและทำการทดน้ำหนักในเวลาเดียวกัน เครื่องซึ่งต้องแสดงหรือพิมพ์ค่าน้ำหนักที่กดไว้ทุกค่าให้ชัดเจน
- (ก) ถ้ามีการพิมพ์ค่าน้ำหนักรวม น้ำหนักสุทธิ หรือน้ำหนักกด พร้อมกันมากกว่า ๑ ค่า ต้องพิมพ์ให้ชัดเจนว่าค่าน้ำหนักใดเป็นค่าน้ำหนักรวม หรือน้ำหนักสุทธิ หรือน้ำหนักกด
- (ก) ส่วนกำหนดน้ำหนักกดล่วงหน้า
  - (ก) ค่าขั้นหมายมาตรฐานส่วนกำหนดน้ำหนักกดล่วงหน้าต้องเท่ากับค่าขั้นหมายมาตรฐานของเครื่องซึ่ง หรือต้องปรับให้เท่ากับค่าขั้นหมายมาตรฐานเครื่องซึ่งได้อย่างอัตโนมัติ
  - (ก) เครื่องซึ่งที่มีช่วงการซึ่งหลายช่วง ค่าน้ำหนักกดที่กำหนดไว้สำหรับช่วงการซึ่งหนึ่ง อาจถ่ายทอดไปสู่ช่วงการซึ่งอีกช่วงหนึ่งที่มีค่าขั้นหมายมาตรฐานรองมากกว่าได้เท่านั้น และต้องสามารถปรับค่าขั้นหมายมาตรฐานส่วนทดน้ำหนักนั้นให้เท่ากับค่าขั้นหมายมาตรฐานของช่วงการซึ่งใหม่ได้
  - (ก) เครื่องซึ่งที่เปลี่ยนค่าขั้นหมายมาตรฐานได้ ค่าน้ำหนักกดที่ตั้งไว้ล่วงหน้าจะต้องไม่มากกว่าค่าพิกัดกำลังสูงสุดของช่วงการซึ่งอยู่ช่วงแรก (Max.) และค่าน้ำหนักสุทธิที่คำนวณได้ต้องสามารถปรับให้แสดงหรือพิมพ์ให้มีค่าละเอียดเท่ากับค่าขั้นหมายมาตรฐานเครื่องซึ่งสำหรับค่าน้ำหนักสุทธิเดียวกัน
  - (ก) ในกรณีที่ได้กำหนดน้ำหนักกดด้วยส่วนกำหนดน้ำหนักกดล่วงหน้าแล้ว ค่าที่กำหนด กดไว้จะต้องไม่สามารถปรับเปลี่ยนหรือยกเลิกได้ในขณะที่ส่วนทดน้ำหนักกำลังทำงาน
- (๑๐) ในกรณีที่เครื่องซึ่งมีส่วนล็อก ให้แสดงตำแหน่งล็อกและตำแหน่งซึ่งไว้ให้ชัดเจน และจะทำการซึ่งได้เฉพาะที่ตำแหน่งซึ่งเท่านั้น
- (๑๑) เครื่องซึ่งต้องทำให้อยู่ในลักษณะที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการซึ่งสามารถมองเห็นการแสดงค่าได้อย่างชัดเจน
- (๑๒) เครื่องซึ่งที่คำนวณราคาได้ต้องแสดงค่าน้ำหนัก ราคาย่อหน่วย และราคารวมไว้เมื่อเครื่องซึ่งแสดงค่าน้ำหนักคงที่แล้ว ถ้าเครื่องซึ่งดังกล่าวมีส่วนพิมพ์ค่า ส่วนพิมพ์ค่าน้ำนี้ต้องสามารถพิมพ์ค่าน้ำหนัก ราคาย่อหน่วย และราคารวมได้ โดยในการพิมพ์ค่าดังกล่าวของ การซึ่งครั้งหนึ่งๆ ให้พิมพ์ได้ไม่เกินหนึ่งครั้ง
- (๑๓) เครื่องซึ่งที่พิมพ์ราคาได้ต้องมีลักษณะตาม (๑๒) และต้องสามารถตรวจสอบค่าราคา ต่อหน่วยและค่าน้ำหนักที่กำหนดกดไว้ล่วงหน้าของเครื่องซึ่งได้ในระหว่างการใช้งาน

(๑๔) เครื่องซึ่งที่มีส่วนประกอบเป็นอิเล็กทรอนิกส์ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้ด้วย

(ก) ในกรณีที่มีสิ่งรบกวนจากภายนอก เครื่องซึ่งอิเล็กทรอนิกส์ต้องสามารถทำงานได้อย่างถูกต้อง หรือต้องแสดงให้ทราบว่ามีความผิดพลาดเกิดขึ้นจากสิ่งรบกวนนั้น

(ข) ในกรณีที่มีความผิดปกติเกิดขึ้นจนมีผลกระทบกับความถูกต้องของเครื่องซึ่ง เครื่องซึ่งต้องหยุดทำงานโดยอัตโนมัติ หรือมีการแสดงให้ผู้ใช้เครื่องซึ่งทราบ และจะต้องแสดงอยู่จนกว่า ความผิดปกติจะหมดไป

(ค) ในกรณีที่มีการเปิดใช้เครื่องซึ่ง ส่วนแสดงค่าต้องแสดงสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทั้งหมด ที่สามารถแสดงได้

(ง) เครื่องซึ่งที่สามารถใช้พลังงานจากแบตเตอรี่ได้ ต้องสามารถทำงานได้อย่างถูกต้อง ต่อเนื่อง หรือไม่แสดงค่าน้ำหนักเมื่อความต่างศักย์ที่ได้รับจากแบตเตอรี่ต่ำเกินไปจากที่ผู้ผลิตกำหนด

(จ) ป้องกันการรบกวนของสัญญาณคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า และคลื่นความถี่วิทยุไม่ให้มีผล ต่อความแม่นยำของเครื่องซึ่ง ส่วนแสดงค่า ส่วนบันทึกค่า และส่วนพิมพ์ค่าได้

(ฉ) ถ้าเครื่องซึ่งมีระบบคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์เสริมต่อพ่วง โดยผ่านอุปกรณ์เขื่อมต่อ สัญญาณภายนอก ระบบคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์เสริมนั้นต้องไม่ทำให้ผลการซึ่งและข้อมูลการซึ่งผิดไป และต้องไม่สามารถส่งคำสั่งหรือข้อมูลเข้าเครื่องซึ่ง ซึ่งทำให้เครื่องซึ่งแสดงค่าพิมพ์ค่า คำนวนหรือ บันทึกค่าผลการซึ่งผิดไปจากขณะที่ไม่มีอุปกรณ์ดังกล่าว เชื่อมต่ออยู่กับเครื่องซึ่งและต้องปิดผนึกอุปกรณ์ เขื่อมต่อสัญญาณภายนอกดังกล่าวด้วย

ข้อ ๒๐ เครื่องซึ่งที่แสดงค่าเองไม่ได้ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องซึ่งที่มีส่วนแสดงสมดุลในลักษณะที่ใช้ตัวชี้สมดุล ๒ อันชี้ตรงกัน ตัวชี้สมดุล ดังกล่าวต้องมีความหนาเท่ากัน และห่างกันไม่เกินความหนาของตัวชี้สมดุล เว้นแต่ในกรณีที่ตัวชี้สมดุลหนา น้อยกว่า ๑ มิลลิเมตร ให้ห่างกันไม่เกิน ๑ มิลลิเมตร

(๒) ในกรณีที่เครื่องซึ่งมีส่วนพิมพ์ค่า ส่วนพิมพ์ค่าจะพิมพ์ได้เฉพาะเมื่อแท่นหรือตู้มเลื่อน หรือกลไกที่ใช้เปลี่ยนน้ำหนักอยู่ในตำแหน่งที่สอดคล้องกับเลขจำนวนเต็มของช่องขึ้นหมายมาตรฐาน

(๓) คณมีด

(ก) คณมีดต้องทำให้ติดแน่นกับลีเวอร์

(ข) คณมีดต้องทำให้คณ แข็ง และจดตลอดส่วนที่ต้องการให้ถูกกับคณมีดนั้น

(ค) ที่รองรับคณมีด ต้องทำให้เรียบเกลี้ยง และแข็งอย่างน้อยเท่ากับคณมีด

(ง) คณมีด และที่รองรับคณมีดต้องทำให้อยู่ในลักษณะที่เมื่อใส่ลงบนส่วนรับน้ำหนัก เท่ากับครึ่งหนึ่งของพิกัดกำลังสูงสุด เมื่อเลื่อนคณมีด หรือที่รองรับคณมีดไปในทิศทางที่เหมาะสมต้อง ไม่ทำให้ความเที่ยงของเครื่องผิดไป

(จ) ในกรณีที่เครื่องซั่งมีที่กันเพื่อกันมิให้คุมมีดเลื่อนไปทางความยาว ที่กันในส่วนที่อาจสัมผัสกับคมมีดต้องทำให้เรียบเกลี้ยง แข็งอย่างน้อยเท่ากับคมมีดและสัมผัสกับคมมีดน้อยที่สุด

(๔) ขั้นหมายมาตรฐาน

(ก) ขั้นหมายมาตรฐานกันชั่ง ให้ทำเป็นปีกหรือพื้นเลื่อยอย่างโดยย่างหนึ่ง หรือหั้งสองอย่างรวมกัน ปีกด้วยมีระยะห่างเท่ากันและขนาดกัน พื้นเลื่อยต้องตัดให้เรียบทุกน้ำหนัก แต่เดินที่ตัดเป็นพื้นลงมาต้องมีระยะห่างเท่ากันและขนาดกันทุกเส้น ถ้ามีหักปีกด้วยพื้นเลื่อย ปีกดึงอยู่ให้ได้ระดับกับพื้นเลื่อย เพื่อแสดงอัตราของพื้นเลื่อยอย่างชัดเจนและถูกต้อง

(ข) ขั้นหมายมาตรฐานและซ่องว่าระหว่างขั้นหมายมาตรฐานกันชั่งและบนที่บ่อ กอ อัตราหัก ต้องทำให้เห็นชัดเจน อ่านง่าย และมีลักษณะถาวร

(๕) กันชั่ง

(ก) กันชั่งที่ใช้ตุ้มเลื่อน ที่ขั้นหมายมาตรฐานใหญ่ทุกขั้นหมายมาตรฐานต้องแสดงอัตราหัก ต้องทำให้เห็นชัดเจน อ่านง่าย และมีลักษณะถาวร

(ข) กันชั่งทุกคันต้องมีที่กันเพื่อกันมิให้ตุ้มเลื่อนเลื่อนเกินไปจากขั้นหมายมาตรฐานที่ค่าศูนย์

(ก) ส่วนที่ติดปลายกันชั่งเพื่อกันมิให้ตุ้มเลื่อนเลื่อนหลุดไปจากกันชั่ง ต้องติดไว้ให้แน่น กับกันชั่งอย่างมั่นคง

(ก) กันชั่งต้องมีลักษณะที่เมื่อหักกันชั่งไปจนสุดเขตที่จะไปได้แล้ว กันชั่งนั้นต้องกลับเข้าที่ได้เอง

(จ) ในเวลาอยู่สถานะปกติ กันชั่งต้องทำให้ได้ระดับ และถ้าแก่วงก์ต้องแก่วงก์ได้ส่วนกันหักสองข้าง

(๖) ตุ้มเลื่อน

(ก) ตุ้มเลื่อนสำหรับใช้กับกันชั่งที่ขั้นหมายมาตรฐานเป็นพื้นเลื่อย ต้องทำให้มีที่จิกกับร่องพื้น เพื่อให้ตุ้มเลื่อนอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องและให้จิกเกาะอยู่แน่น

(ข) ตุ้มเลื่อนชนิดห้อย ส่วนที่สัมผัสกับกันชั่งต้องทำให้คุม แข็ง และมีลักษณะที่ทำให้ตุ้มเลื่อนนั้นแก่วงก์ได้ง่าย

(ก) ตุ้มเลื่อนต้องเลื่อนไปมาได้โดยสะดวกและไม่ทำให้ขั้นหมายมาตรฐานและพื้นเลื่อยบน กันชั่งลบเลื่อน หรือสีกหรือได้ง่าย

(ก) ตุ้มเลื่อนต้องทำให้ไม่สามารถถอดแยกออกจากกันได้ง่าย และต้องไม่มีช่องบน ตุ้มเลื่อน

(ก) ตุ้มเลื่อนต้องทำให้ไม่สามารถถอดจากกันชั่งได้ง่าย

(ก) ตุ้มเลื่อนและขอห้อยต้องทำให้อยู่กับเครื่องซั่งอย่างมั่นคง

(ช) ริมสำหรับอกอัตราหน้าหนัก หรือที่ข้ออัตราหน้าหนักที่ตุ้มเลื่อนนั้น ต้องทำให้แหลมคม และริมสำหรับอกอัตราหน้าหนักต้องบานกับขั้นหมายมาตรฐานคันชั่ง

(๗) ตุ้มถ่วง

(ก) ตุ้มถ่วงทุกตุ้มที่ใช้กับเครื่องซึ่งได้ ต้องมีเครื่องหมายบนตุ้มที่จะแสดงให้เห็นได้ว่า เป็นตุ้มที่ใช้กับเครื่องซึ่งนั้น เครื่องหมายนั้นต้องไม่ลบเลือนได้ง่ายและตุ้มนั้นต้องแสดงว่าจะใช้แทน หน้าหนักเท่าใดได้ด้วย

(ข) ตุ้มถ่วงนี้ต้องทำรูปให้พิดไปจากตุ้มน้ำหนักธรรมชาติ

(๙) ตุ้มเลื่อนและตุ้มถ่วง ถ้ามีรูสำหรับเติมวัสดุ เพื่อให้ตุ้มตรงอัตรา ให้มีรูดังกล่าวได้เพียง รูเดียว วัสดุที่ทำให้เที่ยงในตุ้มเลื่อนและตุ้มถ่วงต้องใส่ปิดให้แน่นติดอยู่กับที่เสมอ

(๙) เครื่องซึ่งได้ที่มีส่วนที่ทำให้เปลี่ยนทาง หรือกลับทาง ใช้ได้ ส่วนเหล่านั้นต้องมีลักษณะ ที่การเปลี่ยนหรือกลับนั้นไม่ทำให้ความเที่ยงของเครื่องซึ่งเสียไป

(๑๐) เครื่องซึ่งได้ที่มีส่วนถอดได้ การถอดนั้นต้องไม่ทำให้ความเที่ยงของเครื่องพิดไป เว้นแต่ เป็นเครื่องซึ่งชนิดที่ถักถอดส่วนโดยออกแล้วจะใช้เครื่องนั้นซึ่งของไม่ได้เลย

(๑๑) เครื่องซึ่งได้ที่มีส่วนที่ทำให้เครื่องเที่ยง ส่วนนั้นต้องติดแน่นอยู่ประจำที่ และต้องไม่สามารถ แก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ง่าย

(๑๒) เครื่องซึ่งแบบสองแขนเท่ากัน

(ก) เครื่องซึ่งแบบสองแขนเท่ากัน คือ เครื่องที่มีคันชั่งยืนออกไปจากฟลีครัมเท่ากัน ทั้งสองข้าง และถ้าดูซึ่งทั้งสองห้อยอยู่ได้คันชั่ง

(ข) สายห้อยถ้าซึ่งของเครื่องซึ่งแบบนี้ ต้องทำด้วยโลหะ หรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลาง ได้ตรวจสอบแล้วว่ามีคุณสมบัติที่ใช้แทนกันได้

(๑๓) เครื่องซึ่งแบบโรเบอร์วัลและเบแรงเงอร์

(ก) เครื่องซึ่งแบบโรเบอร์วัลและเบแรงเงอร์ คือ เครื่องที่มีคันชั่งยืนออกไปจากฟลีครัม เท่ากันทั้งสองข้าง โดยถ้าดูซึ่งหรือแท่นซึ่งทั้งสองอยู่หนึ่งกันชั่ง

(ข) ถ้าคันชั่งหรือตัวเครื่องซึ่งเป็นชนิดแผ่นต้องเป็นราวดามอย่างน้อยสองอันที่รับ ดาดซึ่งต้องมั่นคงแข็งแรง เสากลางต้องทำให้ไม่สามารถบิดหรือหมุนเคลื่อนจากที่ได้ ที่ยึด ขอ และห่วง ในส่วนที่สัมผัสกับส่วนอื่นของเครื่องซึ่งต้องทำด้วยโลหะแข็ง หินแก้ว หรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลาง ได้ตรวจสอบแล้วว่ามีคุณสมบัติที่ใช้แทนกันได้

(ก) ในการนี้ที่เป็นเครื่องซึ่งที่ทำให้เที่ยงโดยใช้บานเลนซิงบากซ์ บานเลนซิงบากซ์นี้ ต้องติดแน่นได้ถูกชั่ง และมีความสามารถบรรจุวัตถุที่ทำให้เที่ยงได้ไม่เกินร้อยละหนึ่งของพิกัดกำลังสูงสุด ของเครื่องซึ่งนั้น และจะใส่หรือถอดได้ก็ต้องใช้เครื่องมือ

(๑) ถ้าดูชั้งหรือแท่นชั้งต้องทำด้วยโลหะ วัสดุแข็ง หรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางได้ตรวจสอบแล้วว่ามีคุณสมบัติที่ใช้แทนกันได้ และห้ามทางสีถ้าดูชั้ง

(๑๔) เครื่องชั้งแบบสตีลิยาร์ด

(ก) เครื่องชั้งแบบสตีลิยาร์ด กือ เครื่องชั้งซึ่งฟลีกรัมอยู่ค่อนไปข้างหนึ่งของคันชั้งคันชั้งทางด้านสั้นขวาที่รองรับของชั้งไม่ว่าจะเป็นถัดหรือขอกีตาม และทางด้านขวา มีขั้นหมายมาตรฐาน แต่ตุ้มพอยส์ เพื่อบอกอัตราน้ำหนัก เมื่อจะใช้ชังต้องห้อยแขน หรือติดไว้กับสิ่งอื่นที่อยู่เหนือนื้อเครื่องชั้ง ชั้งไม่ใช่เป็นส่วนของเครื่องชั้งนั้น

(ข) คันชั้งต้องทำด้วยโลหะ หรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางได้ตรวจสอบแล้วว่ามีคุณสมบัติที่ใช้แทนกันได้ และคันชั้งนั้นทางด้านขวาต้องตรง

(ค) ขั้นหมายมาตรฐานนิดบีดหรือฟันเลื่อยบนคันชั้งที่มีขนาดพิกัดกำลังตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลกรัมลงมา ต้องทำไว้ข้างเดียวให้ได้จากกับคันชั้ง

(ง) เครื่องชั้งแบบสตีลิยาร์ดต้องมีพิกัดกำลังตั้งแต่ ๑๐ กิโลกรัมขึ้นไป และต้องมีขั้นหมายมาตรฐานที่ตั้งต้นด้วยขั้นหมายมาตรฐานสูญย

(๑๕) เครื่องชั้งแบบแท่นชั้ง

(ก) เครื่องชั้งแบบแท่นชั้ง กือ เครื่องชั้งที่มีส่วนรับน้ำหนักเป็นแท่นชั้งอยู่เหนือนื้อส่วนส่งผ่านน้ำหนัก

(ข) ที่คันชั้งของเครื่องชั้งนั้น นอกจากที่รองตุ้มถ่วงแล้ว ส่วนอื่นต้องไม่สามารถถอดออกหากันได้ง่าย

(ค) ในกรณีที่จะใช้ส่วนรับน้ำหนักอย่างอื่นที่ถอดได้แทนแท่นชั้งธรรมชาติ ส่วนรับน้ำหนักนั้นต้องเป็นส่วนสำคัญของเครื่องชั้ง ซึ่งถ้าไม่มีส่วนนี้แล้ว เครื่องชั้งจะไม่เที่ยง

(๖) เครื่องชั้งที่แสดงค่าของไม่ได้ซึ่งมีลักษณะตามข้อ ๑๕ นั้นตราบใดที่นำมาประยุกต์ใช้งานได้ต้องมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้ทุกประการ

ข้อ ๒๑ เครื่องชั้งแบบแท่นชั้งที่ติดตรึงกับที่ซึ่งมีพิกัดกำลังตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป ต้องมีส่วนแสดงค่าน้ำหนักในลักษณะที่ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการซั่งทุกฝ่ายสามารถอ่านค่าน้ำหนักได้พร้อมกันหากไม่มีส่วนแสดงค่าน้ำหนักในลักษณะดังกล่าว ต้องมีส่วนแสดงค่าน้ำหนักเป็นตัวเลขเพิ่มขึ้นอีก ๑ ชุดสำหรับให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการซั่งทุกฝ่ายสามารถอ่านค่าน้ำหนักได้พร้อมกัน

ข้อ ๒๒ อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลังให้กำหนดไว้ตามชั้นความเที่ยงของเครื่องชั้ง

ข้อ ๒๓ ชั้นความเที่ยงของเครื่องชั่ง ให้แบ่งเป็น ๔ ชั้น กือ

(๑) ชั้นหนึ่ง	สัญลักษณ์	I	หรือ	I
(๒) ชั้นสอง	สัญลักษณ์	II	หรือ	II
(๓) ชั้นสาม	สัญลักษณ์	III	หรือ	III
(๔) ชั้นสี่	สัญลักษณ์	IV	หรือ	IV

ข้อ ๒๔ หลักเกณฑ์การแบ่งชั้นความเที่ยงของเครื่องชั่ง ให้เป็นไปตามตาราง ดังต่อไปนี้

ชั้น ความ เที่ยง	ค่าขั้นหมายมาตรฐาน ตรวจรับรอง (e)	จำนวนขั้นหมายมาตรฐาน ตรวจรับรอง (n = Max/e)		พิกัดกำลังต่ำสุด (Min) ไม่น้อยกว่า
		จำนวนต่ำสุด	จำนวนสูงสุด	
ชั้นหนึ่ง	ตั้งแต่ ๐.๐๐๑ ก. ขึ้นไป (๐.๐๐๑ ก. ≤ e)	๕๐,๐๐๐	-	๑๐๐ e
ชั้นสอง	ตั้งแต่ ๐.๐๐๑ ก. ถึง ๐.๐๕ ก. (๐.๐๐๑ ก. ≤ e ≤ ๐.๐๕ ก.) ตั้งแต่ ๐.๑ ก. ขึ้นไป (๐.๑ ก. ≤ e)	๑๐๐ ๕,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐ ๑๐๐,๐๐๐	๒๐ e ๕๐ e
ชั้นสาม	ตั้งแต่ ๐.๑ ก. ถึง ๒ ก. (๐.๑ ก. ≤ e ≤ ๒ ก.) ตั้งแต่ ๕ ก. ขึ้นไป (๕ ก. ≤ e)	๑๐๐ ๕๐๐	๑๐,๐๐๐ ๑๐,๐๐๐	๒๐ e ๒๐ e
ชั้นสี่	ตั้งแต่ ๕ ก. ขึ้นไป (๕ ก. ≤ e)	๑๐๐	๑,๐๐๐	๑๐ e

พิกัดกำลังต่ำสุดสำหรับการแบ่งชั้นความเที่ยงชั้นสอง และชั้นสามของเครื่องชั่ง ที่ใช้ชั่งเพื่อประโยชน์ในการคำนวณค่าธรรมเนียม ให้มีค่าน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในตารางตามวรรคหนึ่ง ได้ ๕ e

ข้อ ๒๕ ค่าขั้นหมายมาตรฐานตรวจรับรองของเครื่องชั่งให้เป็นไปตามตาราง ดังต่อไปนี้

เครื่องชั่ง	ค่าขั้นหมายมาตรฐานตรวจรับรอง (e)
ส่วนแสดงค่าน้ำหนัก ไม่มีส่วนแสดงค่าน้ำหนัก ช่วยเสริมสำหรับอ่านค่าละเอียด	ค่าขั้นหมายมาตรฐานตรวจรับรอง = ค่าขั้นหมายมาตรฐานของเครื่องชั่ง (d)
ส่วนแสดงค่าน้ำหนัก มีส่วนแสดงค่าน้ำหนัก ช่วยเสริมสำหรับอ่านค่าละเอียด	ให้ผู้ผลิตเป็นผู้กำหนดค่าขั้นหมายมาตรฐานตรวจรับรอง โดยให้เป็นไปตามข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖ (๒)
ไม่มีส่วนแสดงค่าน้ำหนัก	ให้ผู้ผลิตเป็นผู้กำหนดค่าขั้นหมายมาตรฐานตรวจรับรอง โดยให้เป็นไปตามข้อ ๒๕

ในการนี้เครื่องชั่งแบบแท่นชั่งซึ่งมีพิกัดกำลังตั้งแต่ ๒๐ เมตริกตันขึ้นไป ไม่ว่าค่าขั้นหมายมาตรฐานของเครื่องชั่งมีค่าเท่าใด ให้ค่าขั้นหมายมาตรฐานที่รับรองมีค่าเป็น ๒๐ กิโลกรัมทุกกรณี ค่าขั้นหมายมาตรฐานที่รับรองสำหรับเครื่องชั่งที่ได้รับคำรับรองก่อนวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๒๖ เครื่องชั่งที่มีช่วงการชั่งหลายช่วง ซึ่งในแต่ละช่วงการชั่งมีค่าขั้นหมายมาตรฐานที่รับรองเป็น $e_1, e_2, \dots, e_r$ โดยที่ $e_1 < e_2 < \dots < e_r$ (เมื่อ r คือ เลขลำดับของช่วงการชั่ง) พิกัดกำลังต่ำสุด พิกัดกำลังสูงสุด และจำนวนขั้นหมายมาตรฐานที่รับรอง ต้องสอดคล้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๒๔

ข้อ ๒๗ เครื่องชั่งที่เปลี่ยนค่าขั้นหมายมาตรฐานได้ต้องมีลักษณะเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

(๑) ช่วงการชั่งย่อย

(ก) ให้ช่วงการชั่งย่อยแต่ละช่วงมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

๑) ค่าขั้นหมายมาตรฐาน e_i โดยให้ $e_{i+1} > e_i$

๒) พิกัดกำลังสูงสุด Max_i

๓) พิกัดกำลังต่ำสุด $\text{Min}_i = \text{Max}_{i-1}$ (สำหรับ $i = 1$ พิกัดกำลังต่ำสุด $\text{Min}_0 = \text{Min}$)

(ข) จำนวนขั้นหมายมาตรฐานที่รับรองสำหรับช่วงการชั่งย่อย (n_i) แต่ละช่วงเท่ากับค่าที่กำหนดได้จากสูตร

$$n_i = \frac{\text{Max}_i}{e_i}$$

โดยที่ i คือ เลขลำดับของช่วงการชั่งย่อย มีค่าเป็น ๑, ๒, ...

(๒) ค่าขั้นหมายมาตรฐาน (e_i) จำนวนขั้นหมายมาตรฐานที่รับรองสำหรับช่วงการชั่งย่อย (n_i) แต่ละช่วง และพิกัดกำลังต่ำสุด Min_i ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การแบ่งชั้นความเที่ยงของเครื่องชั่งที่เปลี่ยนแปลงขั้นหมายมาตรฐานได้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การแบ่งชั้นความเที่ยงของเครื่องชั่งที่กำหนดไว้ในตารางตามข้อ ๒๔

(๓) ค่าพิกัดกำลังสูงสุดของช่วงการชั่งย่อยแต่ละช่วงซึ่งคิดเป็นสัดส่วนระหว่างพิกัดกำลังสูงสุดของช่วงการชั่งย่อยใดๆ กับค่าขั้นหมายมาตรฐานที่รับรองของช่วงการชั่งย่อยดังไป ต้องสอดคล้องกับชั้นความเที่ยงและเป็นไปตามตารางดังต่อไปนี้ ยกเว้นช่วงการชั่งย่อยช่วงสุดท้าย

ชั้นความเที่ยง	เกิดก้าสังขูงสุคของช่วงการซึ่ง
	ค่าขั้นหมายมาตรฐานตรวจสอบช่วงการซึ่งย่ออีกด้านไป (Max _i / e _{ii})
ชั้นหนึ่ง	≥ ๕๐,๐๐๐
ชั้นสอง	≥ ๕,๐๐๐
ชั้นสาม	≥ ๕๐๐
ชั้นสี่	≥ ๕๐

(๔) เครื่องซึ่งที่เปลี่ยนค่าขั้นหมายมาตรฐานได้ หลังจากทำการทดสอบน้ำหนักแล้วเมื่อทำการซึ่งในช่วงการซึ่งย่อโดย การแสดงค่าของช่วงการซึ่งย่อขึ้น ต้องมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๒๙ ส่วนแสดงค่าน้ำหนักช่วยเสริมสำหรับอ่านค่าละเอียดต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ใช้ส่วนแสดงค่าน้ำหนักช่วยเสริมสำหรับอ่านค่าละเอียดประกอบในเครื่องซึ่งมีชั้นความเที่ยงชั้นหนึ่งหรือชั้นสอง เท่านั้น โดยให้ใช้เฉพาะที่จะทำให้สามารถอ่านค่าตัวเลขที่อยู่ทางขวาของเครื่องหมายจุดพนิยมได้ และห้ามใช้ประกอบในเครื่องซึ่งที่เปลี่ยนค่าขั้นหมายมาตรฐานได้ ทั้งนี้ ส่วนแสดงค่าน้ำหนักช่วยเสริมสำหรับอ่านค่าละเอียดดังกล่าว อาจจะเป็นเครื่องมือซึ่งมีไรเดอร์ หรือส่วนที่ช่วยในการอ่านค่าน้ำหนักระหว่างขั้นหมายมาตรฐาน หรือส่วนช่วยแสดงค่าน้ำหนักเสริม หรือส่วนที่ช่วยแบ่งค่าน้ำหนักระหว่างขั้นหมายมาตรฐานได้

(๒) ค่าขั้นหมายมาตรฐานตรวจสอบ ให้มีค่ามากกว่าค่าขั้นหมายมาตรฐานเครื่องซึ่ง และไม่เกินกว่า ๑๐ เท่าของค่าขั้นหมายมาตรฐานเครื่องซึ่ง หรือ $d < e \leq 10$ และให้มีค่าเป็นสิบยกกำลัง k หรือ $e = 10^k$ กิโลกรัม โดยที่ k เป็นจำนวนเต็มบวก จำนวนเต็มลบ หรือศูนย์

(๓) ค่าพิกัดกำลังต่ำสุดของเครื่องซึ่งให้คำนวณตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔ โดยในส่วนที่สุดท้ายของตารางให้แทนค่าขั้นหมายมาตรฐานตรวจสอบด้วยค่าขั้นหมายมาตรฐานเครื่องซึ่ง

(๔) ในกรณีเครื่องซึ่งซึ่งมีชั้นความเที่ยงชั้นหนึ่งและมีค่าขั้นหมายมาตรฐานเครื่องซึ่งน้อยกว่า ๐.๑ มิลลิกรัม จำนวนขั้นหมายมาตรฐานตรวจสอบอาจน้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ กิโล

ข้อ ๒๕ อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลังทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยให้เป็นไปตามตาราง ดังต่อไปนี้

อัตรา เพื่อเหลือ เพื่อขาด	น้ำหนักที่ใช้ทดสอบ (m) และในหน่วยของค่าขั้นหมายมาตรฐานตรวจรับรอง (e)			
	ชั้นหนึ่ง	ชั้นสอง	ชั้นสาม	ชั้นสี่
๐.๕ e	ตั้งแต่ ๐ ถึง ๕๐,๐๐๐ ($0 \leq m \leq 50,000$)	ตั้งแต่ ๐ ถึง ๕,๐๐๐ ($0 \leq m \leq 5,000$)	ตั้งแต่ ๐ ถึง ๕๐๐ ($0 \leq m \leq 500$)	ตั้งแต่ ๐ ถึง ๕๐ ($0 \leq m \leq 50$)
๑.๐ e	มากกว่า ๕๐,๐๐๐ ถึง ๒๐๐,๐๐๐ ($50,000 < m \leq 200,000$)	มากกว่า ๕,๐๐๐ ถึง ๒๐,๐๐๐ ($5,000 < m \leq 20,000$)	มากกว่า ๕๐๐ ถึง ๒,๐๐๐ ($500 < m \leq 2,000$)	มากกว่า ๕๐ ถึง ๒๐๐ ($50 < m \leq 200$)
๑.๕ e	มากกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ($200,000 < m$)	มากกว่า ๒๐,๐๐๐ ถึง ๑๐๐,๐๐๐ ($20,000 < m \leq 100,000$)	มากกว่า ๒,๐๐๐ ถึง ๑๐,๐๐๐ ($2,000 < m \leq 10,000$)	มากกว่า ๒๐๐ ถึง ๑,๐๐๐ ($200 < m \leq 1,000$)

ข้อ ๓๐ อัตราความรู้สึกของเครื่องชั่งที่แสดงค่าของไม่ได้นั้น เมื่อวงน้ำหนักที่มีค่าเท่ากับอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดที่ค่าน้ำหนักใดๆ บนส่วนรับน้ำหนักของเครื่องชั่ง เป็นเชื้อต้องเกลื่อนไปจากสภาพะสมดุลเดิมเป็นระยะอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ๑ มิลลิเมตร สำหรับเครื่องชั่งซึ่งมีชั้นความเที่ยงชั้นหนึ่ง หรือชั้นสอง
- (๒) ๒ มิลลิเมตร สำหรับเครื่องชั่งซึ่งมีชั้นความเที่ยงชั้นสาม หรือชั้นสี่ และมีพิกัดกำลังสูงสุดไม่เกิน ๓๐ กิโลกรัม
- (๓) ๕ มิลลิเมตร สำหรับเครื่องชั่งซึ่งมีชั้นความเที่ยงชั้นสาม หรือชั้นสี่ และมีพิกัดกำลังสูงสุดมากกว่า ๓๐ กิโลกรัม

ข้อ ๓๑ อัตราการตอบสนองของเครื่องชั่งในการทดสอบดิสก์วินิเคนชัน ให้มีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) กรณีที่เป็นเครื่องชั่งที่แสดงค่าแบบแอนะล็อก เมื่อเพิ่มหรือลดน้ำหนักที่มีค่าเท่ากับค่าสัมบูรณ์ของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดของน้ำหนักที่ทดสอบ เครื่องชั่งต้องแสดงค่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงไม่น้อยกว่า ๐.๗ เท่าของน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง

(๒) กรณีที่เป็นเครื่องซึ้งที่แสดงค่าแบบดิจิทัล เมื่อเพิ่มหรือลดน้ำหนักที่มีค่าเท่ากับ ๐.๔ เท่าของค่าขั้นหมายมาตรฐานเครื่องซึ้ง เครื่องซึ้งต้องแสดงค่าเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

ข้อ ๓๒ ความแตกต่างของการแสดงค่าของเครื่องซึ้งในการทดสอบความสามารถในการทำซ้ำได้ต้องมีค่าไม่เกินค่าสัมบูรณ์ของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดของน้ำหนักที่ทดสอบนั้น

ข้อ ๓๓ ความแตกต่างของการแสดงค่าของเครื่องซึ้งในการทดสอบวงน้ำหนักที่ตำแหน่งต่างๆ ต้องต่างกันไม่เกินค่าสัมบูรณ์ของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดของน้ำหนักที่ทดสอบนั้น และการแสดงค่าเมื่อวงน้ำหนักที่แต่ละตำแหน่งต้องอยู่ภายใต้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดนั้นด้วย

ข้อ ๓๔ ในการแสดงค่าน้ำหนัก

(๑) เครื่องซึ้งที่มีส่วนแสดงค่าhalbay ส่วนแสดงค่าน้ำหนักทุกลำดับต้องแสดงค่าน้ำหนักต่างกันไม่เกินค่าสัมบูรณ์ของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับน้ำหนักนั้น

(๒) การแสดงค่าแบบดิจิทัล ค่าที่แสดงที่ส่วนแสดงค่าทุกลำดับต้องตรงกัน

ข้อ ๓๕ เครื่องซึ้งสปริงต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) การแสดงค่าผลการซึ้ง

(ก) ส่วนแสดงค่าต้องแสดงชื่อหรือสัญลักษณ์ของหน่วยที่ใช้ในการซึ้ง

(ข) ค่าขั้นหมายมาตรฐานให้แสดงเป็นค่า 1×10^k 2×10^k หรือ 5×10^k โดยที่ k เป็นเลขจำนวนเต็มบวก จำนวนเต็มลบ หรือศูนย์

(๒) ขั้นหมายมาตรฐานที่หน้าปัดต้องแสดงให้เห็นเด่นชัด ความกว้างของขั้นหมายมาตรฐานต้องไม่ใหญ่กว่าซึ่งว่างระหว่างขั้นหมายมาตรฐาน และซึ่งว่างระหว่างขั้นหมายมาตรฐานต้องมีระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๑ มิลลิเมตร

(๓) ขั้นหมายมาตรฐานและขั้นหมายมาตรฐานที่แสดงค่าพิกัดกำลังสูงสุดต้องห่างกันไม่น้อยกว่า ๒ เซนติเมตร และต้องไม่มีที่กันเงินชี้อัตราหนัก

(๔) หน้าปัดแสดงขั้นหมายมาตรฐานต้องมีสองหน้าปัดโดยตรงติดแน่นกับตัวเครื่อง และหน้าปัดทั้งสองต้องหันหน้าออกในทิศทางตรงกันข้าม ยกเว้นเครื่องซึ้งที่มีพิกัดกำลังไม่เกิน ๑ กิโลกรัมจะมีหน้าปัดเดียวโดยตรงติดแน่นกับตัวเครื่องก็ได้

(๕) ให้มีตะกร้าร่องของสำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขา สำหรับประทับเครื่องหมายคำรับรองของสำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขา

(๖) เก็บชี้อัตราหนักต้องยาวถึงขั้นหมายมาตรฐานที่สั้นที่สุด มีขนาดความกว้างโดยประมาณเท่ากับความกว้างของขั้นหมายมาตรฐาน และอยู่ในลักษณะที่จะชี้ขั้นหมายมาตรฐานได้โดยชัดเจน ทั้งปลายเก็บต้องมีระยะห่างจากระนาบของขั้นหมายมาตรฐานไม่เกิน ๕ มิลลิเมตร

(๗) ถ้าครับของซึ่งให้ทำด้วยโลหะหรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางได้ตรวจสอบแล้วว่ามีคุณสมบัติที่ใช้แทนกันได้ และห้ามท้าสี

(๘) กรณีที่เครื่องซึ่งมีส่วนตั้งศูนย์ ส่วนตั้งศูนย์นั้นต้องสามารถปรับเข็มข้อตราช้ำหนักให้เบี่ยงเบนไปจากศูนย์ได้ไม่เกินร้อยละ ๕ ของพิกัดกำลังสูงสุดของเครื่องซึ่ง

(๙) ถ้าเป็นเครื่องซึ่งสปริงชนิดเหวน ซึ่งมีมาตรฐานสำหรับของซึ่งอยู่ได้หน้าปัด ต้องให้ถ้าห้อยห่างจากห่วงที่เครื่อง จะใช้ข้อแทนห่วงสำหรับเกี่ยวภาคไม่ได้ แต่ถ้าเครื่องซึ่งได้มีข้อสำหรับเกี่ยวของซึ่งจะให้ถ้าครับของซึ่งเกี่ยวกับขออิกต่อหนึ่งไม่ได้

(๑๐) เครื่องซึ่งสปริงต้องมีพิกัดกำลังไม่เกิน ๖๐ กิโลกรัม

(๑๑) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการตรวจสอบ ตามเกณฑ์ของพิกัดกำลังและค่าขั้นหมายมาตรฐานตรวจรับรองของเครื่องซึ่งสปริงทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อย ให้เป็นไปตามตารางดังต่อไปนี้

พิกัดกำลัง	ค่าขั้นหมาย มาตรารตรวจ รับรอง (e)	พิกัดกำลังต่ำสุด (Min) ไม่น้อยกว่า	น้ำหนักที่ใช้ทดสอบ	อัตราเพื่อเหลือ เพื่อขาดสำหรับ การให้คำรับรอง	อัตราเพื่อเหลือ เพื่อขาดสำหรับ การตรวจสอบ
๓ กก.	๑๐ ก.	๑๐๐ ก.	ไม่เกิน ๐.๕ กก.	๕ ก.	๙ ก.
			เกิน ๐.๕ กก. ขึ้นไป	๑๐ ก.	๑๕ ก.
๗ กก.	๒๐ ก.	๒๐๐ ก.	ไม่เกิน ๑ กก.	๑๐ ก.	๑๕ ก.
			เกิน ๑ กก. ขึ้นไป	๒๐ ก.	๓๐ ก.
๑๕ กก.	๔๐ ก.	๔๐๐ ก.	ไม่เกิน ๒.๕ กก.	๒๕ ก.	๓๘ ก.
			เกิน ๒.๕ กก. ขึ้นไป	๕๐ ก.	๗๕ ก.
๒๐ กก.	๖๐ ก.	๖๐๐ ก.	ไม่เกิน ๒.๕ กก.	๒๕ ก.	๓๘ ก.
			เกิน ๒.๕ กก. ขึ้นไป	๕๐ ก.	๗๕ ก.
๓๕ กก.	๑๐๐ ก.	๑ กก.	ไม่เกิน ๕ กก.	๕๐ ก.	๗๕ ก.
			เกิน ๕ กก. ขึ้นไป	๑๐๐ ก.	๑๕๐ ก.
๖๐ กก.	๒๐๐ ก.	๒ กก.	ไม่เกิน ๑๐ กก.	๑๐๐ ก.	๑๕๐ ก.
			เกิน ๑๐ กก. ขึ้นไป	๒๐๐ ก.	๓๐๐ ก.

เครื่องซึ่งสปริงที่มีพิกัดกำลังไม่เกิน ๑ กิโลกรัม ให้ถือว่าเป็นเครื่องซึ่งมีขั้นความเที่ยง ชั้นสี่

ข้อ ๓๖ เครื่องชั่งวัดอัตราส่วนร้อยละของแป้งในหัวมันต้องมีลักษณะเช่นเดียวกับเครื่องชั่งสติลไฮร์ดและมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีคันชั่ง ๒ กัน ตรึงติดแน่นกับฐานของเครื่องชั่ง ในลักษณะที่ถอดออกจากตัวเครื่องได้ยาก ประกอบด้วย

(ก) คันชั่งตัวล่าง ใช้หาน้ำหนักและอัตราส่วนร้อยละของสิ่งสกปรก โดยด้านบนของคันชั่งมีขั้นหมายมาตรฐานน้ำหนักตั้งแต่ ๐ กิโลกรัมถึง ๕ กิโลกรัม ซึ่งว่าระหว่างขั้นหมายมาตรฐานห่างกันขั้นละ ๗.๕ เชนติเมตร และบอกอัตราขั้นหมายมาตรฐานละ ๐.๕ กิโลกรัม ที่ด้านล่างของคันชั่งมีขั้นหมายมาตรฐานแสดงอัตราส่วนร้อยละของสิ่งสกปรกตั้งแต่ อัตราส่วนร้อยละ ๐ ถึงอัตราส่วนร้อยละ ๖๐ ซึ่งว่าระหว่างขั้นหมายมาตรฐานห่างกันขั้นละ ๗.๕ มิลลิเมตร และบอกอัตราส่วนร้อยละขั้นหมายมาตรฐานละ ๑ โดยขั้นหมายมาตรฐานที่แสดงอัตราส่วนร้อยละ ๐ ต้องตรงกับขั้นหมายมาตรฐานที่แสดงอัตราน้ำหนัก ๕ กิโลกรัม และขั้นหมายมาตรฐานที่แสดงอัตราส่วนร้อยละ ๖๐ ต้องตรงกับขั้นหมายมาตรฐานที่แสดงอัตราน้ำหนัก ๒ กิโลกรัม

(ข) คันชั่งตัวบน ใช้หาน้ำหนักของหัวมันในน้ำและอัตราส่วนร้อยละของแป้งในหัวมัน ด้านบนของคันชั่งมีขั้นหมายมาตรฐานแสดงอัตราน้ำหนักตั้งแต่ ๐ กรัมถึง ๗๕๐ กรัม ซึ่งว่าระหว่างขั้นหมายมาตรฐานห่างกันขั้นละ ๑ เชนติเมตร และบอกอัตราขั้นหมายมาตรฐานละ ๑๐ กรัม ที่ด้านล่างของคันชั่งมีขั้นหมายมาตรฐานแสดงอัตราส่วนร้อยละของแป้งในหัวมันตั้งแต่อัตราส่วนร้อยละ ๑๐ ถึงอัตราส่วนร้อยละ ๓๔ ซึ่งว่าระหว่างขั้นหมายมาตรฐานห่างกันขั้นละ ๐.๕๕ มิลลิเมตร และบอกอัตราส่วนร้อยละขั้นหมายมาตรฐานละ ๐.๑ โดยขั้นหมายมาตรฐานที่แสดงอัตราส่วนร้อยละ ๑๐ ต้องตรงกับขั้นหมายมาตรฐานที่แสดงอัตราน้ำหนัก ๒๘๐ กรัม และขั้นหมายมาตรฐานที่แสดงอัตราส่วนร้อยละ ๓๐ ต้องตรงกับขั้นหมายมาตรฐานที่แสดงอัตราน้ำหนัก ๖๗๐ กรัม

(๒) มีส่วนรับน้ำหนัก ๒ อันซึ่งมีลักษณะที่น้ำสามารถไหลผ่านได้สะดวก ส่วนรับน้ำหนักอันบนใช้สำหรับชั่งหัวมันในอาศา ส่วนรับน้ำหนักอันล่างใช้สำหรับชั่งหัวมันในน้ำ ส่วนรับน้ำหนักทั้งสองอันแขวนห้อยต่อกันในลักษณะที่ไม่สามารถถอดออกกันได้

(๓) มีส่วนตึงสูนย์อยู่บนคันชั่งตัวล่างค่อนไปทางหัวของคันชั่ง

(๔) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลังของเครื่องชั่งวัดอัตราส่วนร้อยละของแป้งในหัวมัน ให้มีทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อย ดังต่อไปนี้

(ก) ๑/๒๐๐ ของน้ำหนักที่ใช้ทดสอบ สำหรับกรณีอัตราน้ำหนักไม่เกินหนึ่งในห้าของพิกัดกำลังสูงสุด

(ข) ๑/๕๐๐ ของน้ำหนักที่ใช้ทดสอบ สำหรับกรณีอัตราน้ำหนักเกินหนึ่งในห้าของพิกัดกำลังสูงสุด

ให้นำความในข้อ ๑๕(๑)(๒)(๓)(๔)(๕)(๖)(๗)(๘)(๙)(๑๐) และ (๑๑) มาใช้บังคับกับเครื่องซึ่งวัดอัตราส่วนร้อยละของเป้าหมายในหัวมัน โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒
เครื่องซึ่งอัตโนมัติ

ข้อ ๓๗ ในส่วนนี้

“ส่วนแสดงค่ารวม” หมายความว่า ส่วนที่แสดงค่าผลรวมของน้ำหนักของสิ่งของที่ถูกซึ่งผ่านเครื่องซึ่งสายพานลำเลียงหรือเครื่องซึ่งแบบอปเปอร์

“ส่วนแสดงค่ารวมหลัก” หมายความว่า ส่วนแสดงค่าน้ำหนักรวมทั้งหมดของสิ่งของที่ถูกซึ่งผ่านเครื่องซึ่งสายพานลำเลียงหรือเครื่องซึ่งแบบอปเปอร์

“ส่วนแสดงค่ารวมย่อย” หมายความว่า ส่วนแสดงค่าน้ำหนักรวมของสิ่งของที่ถูกซึ่งภายในช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือที่ถูกซึ่งติดต่อกันตามจำนวนครั้งที่กำหนด

“ส่วนแสดงค่ารวมเสริม” หมายความว่า ส่วนแสดงค่าซึ่งมีค่าขั้นหมายมาตรฐานมากกว่าค่าขั้นหมายมาตรฐานของส่วนแสดงค่ารวมหลัก และใช้ในการแสดงค่าน้ำหนักของสิ่งของที่ถูกซึ่งผ่านเครื่องซึ่งสายพานลำเลียงหรือเครื่องซึ่งแบบอปเปอร์ ในระยะเวลาหนึ่ง

“ค่าขั้นหมายมาตรฐานของส่วนแสดงค่ารวมผล” หมายความว่า ค่าขั้นหมายมาตรฐานของส่วนแสดงค่ารวมหลัก หรือส่วนแสดงค่ารวมย่อย

“อัตราการ “ให้สูงสุด” หมายความว่า อัตราการ “ให้สูงสุดของสิ่งของที่ซึ่งเมื่อเครื่องซึ่งอยู่ในขณะทำการซึ่งที่พิกัดกำลังสูงสุดของส่วนซึ่งน้ำหนักและด้วยความเร็วสายพานสูงสุด

“อัตราการ “ให้ต่ำสุด” หมายความว่า อัตราการ “ให้ต่ำสุดที่เครื่องซึ่งจะให้ผลการซึ่งที่ถูกต้อง

“น้ำหนักซึ่งรวมได้ต่ำสุด” หมายความว่า น้ำหนักรวมของสิ่งของที่น้อยที่สุดที่เครื่องซึ่งสายพานลำเลียงหรือเครื่องซึ่งแบบอปเปอร์สามารถซึ่งและรวมผลการซึ่งได้โดยมีความคลาดเคลื่อนสัมพัทธ์ไม่เกินกว่าที่ควรจะนำเครื่องซึ่งไปใช้

“ส่วนควบคุมการแสดงค่า” หมายความว่า ส่วนแสดงค่าที่สามารถใช้เป็นเครื่องซึ่งสำหรับทดสอบความถูกต้องของเครื่องซึ่งแบบอปเปอร์ เมื่อทดสอบด้วยน้ำหนักของสิ่งของที่ซึ่งจริง

“ค่าขั้นหมายมาตรฐานควบคุม” หมายความว่า ค่าที่แสดงเป็นหน่วยของน้ำหนักของส่วนควบคุมการแสดงค่า

“รับการซึ่ง” หมายความว่า ดำเนินขั้นตอนการซึ่งน้ำหนักตั้งแต่การป้อนสิ่งของที่ต้องการซึ่งครั้งหนึ่งลงสู่ส่วนรับน้ำหนัก การดำเนินการซึ่ง และการส่งจ่ายสิ่งของที่ผ่านการซึ่งออกไปรวมไว้ในที่เดียวกัน

ข้อ ๓๙ เครื่องซึ่งอัตโนมัติชนิดเครื่องซึ่งสายพานลำเลียงต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ความเที่ยงของเครื่องซึ่งสายพานลำเลียง แบ่งเป็น ๓ ชั้น คือ

(ก) ชั้น ๐.๕

(ข) ชั้น ๑

(ค) ชั้น ๒

(๒) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด

(ก) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยให้เป็นไปตามตารางดังต่อไปนี้

ชั้นความเที่ยง	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด เป็นร้อยละของน้ำหนักที่ใช้ทดสอบทั้งหมด	
	สำหรับการให้คำรับรองชั้นแรก และการให้คำรับรองชั้นหลัง	สำหรับการตรวจสอบ
๐.๕	๐.๒๕	๐.๕
๑	๐.๕	๑.๐
๒	๑.๐	๒.๐

(ข) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตาม (ก) ให้ใช้ในกรณีที่สิ่งของที่ซึ่งมีค่าไม่น้อยกว่า
น้ำหนักซึ่งรวมได้ต่ำสุด และหากอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดไม่เป็นตัวเลขลงตัวตามค่าขั้นหมายมาตรฐาน
รวมผลให้ทำการปัดเศษให้ใกล้เคียงที่สุดกับค่าขั้นหมายมาตรฐานผล

(๓) ส่วนแสดงค่าหรือส่วนพิมพ์ค่าได ๆ ซึ่งมีค่าขั้นหมายมาตรฐานที่กันต้องแสดงค่าผลการซึ่ง
ตรงกัน

(๔) ค่าต่ำสุดของน้ำหนักซึ่งรวมได้ต่ำสุด ต้องไม่น้อยกว่าค่าที่มากที่สุดของค่าต่อไปนี้

(ก) ร้อยละ ๒ ของน้ำหนักซึ่งได้รวมทั้งหมดภายในระยะเวลา ๑ ชั่วโมงที่อัตราการไหล
สูงสุด

(ข) น้ำหนักรวมที่ได้จากการซึ่งโดยสายพานลำเลียงหมุนจำนวน ๑ รอบ ที่อัตราการไหล
สูงสุด

(ค) ค่าน้ำหนักที่ได้ต้องสอดคล้องกับค่าขั้นหมายมาตรฐานผลและเป็นไปตามตาราง
ที่กำหนด ดังต่อไปนี้

ชั้นความเที่ยง	ค่า�้ำหนักที่เป็นจำนวนท่าของค่าขั้นหมายมาตรฐานผล
๐.๕	๘๐๐
๑	๔๐๐
๒	๒๐๐

(๕) อัตราการไหลดำสุด

(ก) เครื่องซึ่งสายพานลำเลียงชนิดมีความเร็วสายพานอัตราเดียว ต้องมีค่าอัตราการไหลดำสุดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของอัตราการไหลดำสุด ในกรณีหลังการติดตั้งทดสอบใช้งานแล้ว ค่าอัตราการไหลดำสุดต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ ของอัตราการไหลดำสุด

(ข) เครื่องซึ่งสายพานลำเลียงชนิดที่ปรับเปลี่ยนความเร็วสายพานได้ และมีความเร็วสายพานหลายอัตรา ต้องมีค่าอัตราการไหลดำสุดน้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของอัตราการไหลดำสุด และค่าน้ำหนักสูทชิบนะได ๆ บนส่วนซึ่งน้ำหนักต้องมีค่าไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของพิกัดกำลังสูงสุด

(๖) ถ้ามีปัจจัยอื่นที่มีผลต่อความถูกต้องของเครื่องซึ่งสายพานลำเลียง เช่น การเปลี่ยนแปลงความเร็วสายพาน ความเที่ยงตรงของการตั้งศูนย์ การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ และการเปลี่ยนแปลงแรงดันหรือความถี่ของกระแสไฟฟ้า สำนักงานกลางอาจกำหนดวิธีการทดสอบเพิ่มเติมได้ เพื่อหากำกัดเคลื่อนของเครื่องซึ่งสายพานลำเลียงที่เกิดจากปัจจัยนั้น

(๗) ความสามารถในการทำซ้ำได้หรือผลต่างระหว่างความคลาดเคลื่อนสัมพัทธ์ของการซึ่งหลายๆครั้งติดต่อกันด้วยสภาวะน้ำหนักซึ่งเดียวกัน โดยมีสภาวะแวดล้อมของล่วงรับน้ำหนักเหมือนกัน ต้องมีค่าไม่น้อยกว่าค่าสัมบูรณ์ของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตามที่กำหนดไว้ใน (๒)

(๘) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการทดสอบการแสดงค่าศูนย์ เมื่อสายพานลำเลียงหมุนครบหนึ่งรอบ การเปลี่ยนแปลงของการแสดงค่าศูนย์เมื่อไม่น้ำหนักสิ่งของบนสายพานลำเลียงต้องไม่แสดงค่าเกินกว่าค่าน้ำหนักร่วมที่อัตราการไหลดำสุดภายในช่วงระยะเวลาทดสอบ ซึ่งคำนวณเป็นร้อยละดังต่อไปนี้

- (ก) ร้อยละ ๐.๐๕ สำหรับเครื่องซึ่งสายพานลำเลียงซึ่งมีชั้นความเที่ยงชั้น ๐.๕
- (ข) ร้อยละ ๐.๑ สำหรับเครื่องซึ่งสายพานลำเลียงซึ่งมีชั้นความเที่ยงชั้น ๑
- (ค) ร้อยละ ๐.๒ สำหรับเครื่องซึ่งสายพานลำเลียงซึ่งมีชั้นความเที่ยงชั้น ๒

(๙) ติดตั้งเครื่องแสดงค่าใช้สำหรับการตั้งศูนย์ โดยทำการทดสอบให้สายพานหมุนครบจำนวนรอบและใช้ช่วงระยะเวลา ๓ นาที เมื่อใส่น้ำหนักลงหรือเอาน้ำหนักออกจากส่วนรับน้ำหนัก

ของเครื่องชั้งสายพานลำเลียง เครื่องชั้งต้องสามารถแสดงค่าแตกต่างจากการแสดงค่าศูนย์เมื่อไม่น้ำหนักมีค่าเท่ากับร้อยละของพิกัดกำลังสูงสุด ดังต่อไปนี้

- (ก) ร้อยละ ๐.๐๕ สำหรับเครื่องชั้งสายพานลำเลียงซึ่งมีชั้นความเที่ยงชัน ๐.๕
- (ข) ร้อยละ ๐.๑ สำหรับเครื่องชั้งสายพานลำเลียงซึ่งมีชั้นความเที่ยงชัน ๑
- (ค) ร้อยละ ๐.๒ สำหรับเครื่องชั้งสายพานลำเลียงซึ่งมีชั้นความเที่ยงชัน ๒

(๑๐) การเข้าสู่สภาพเสถียรของศูนย์ ในกรณีที่ทำการตั้งศูนย์แล้ว เมื่อทำการซั่งโดยไม่น้ำหนักสิ่งของบนสายพาน ผลต่างระหว่างผลการแสดงการซั่งของค่าที่มากที่สุดและน้อยที่สุดจากการซั่งในจำนวน ๕ ครั้งติดต่อกัน โดยมีระยะเวลาในการซั่งแต่ละครั้ง ๓ นาที ต้องไม่เกินค่าน้ำหนักรวมในระยะเวลา ๑ ชั่วโมงที่อัตราการไหลสูงสุด ซึ่งคำนวณเป็นร้อยละ ดังต่อไปนี้

- (ก) ร้อยละ ๐.๐๐๑๙ สำหรับเครื่องชั้งสายพานลำเลียงซึ่งมีชั้นความเที่ยงชัน ๐.๕
- (ข) ร้อยละ ๐.๐๐๓๕ สำหรับเครื่องชั้งสายพานลำเลียงซึ่งมีชั้นความเที่ยงชัน ๑
- (ค) ร้อยละ ๐.๐๐๗๐ สำหรับเครื่องชั้งสายพานลำเลียงซึ่งมีชั้นความเที่ยงชัน ๒

(๑๑) การเปลี่ยนแปลงสูงสุดระหว่างการทดสอบการแสดงค่าศูนย์ เมื่อน้ำหนักซั่งรวมได้ต่ำสุดมีค่าเท่ากับหรือน้อยกว่าค่าน้ำหนักรวมเมื่อสายพานลำเลียงหมุนครบ ๓ รอบที่อัตราการไหลสูงสุด การทดสอบการแสดงค่าศูนย์ตาม (๙) ส่วนแสดงค่ารวมต้องไม่เปลี่ยนแปลงค่าที่แสดงไว้จากเมื่อเริ่มต้นเกินกว่าค่าน้ำหนักรวมที่อัตราการไหลสูงสุด ซึ่งคำนวณเป็นร้อยละ ดังต่อไปนี้

- (ก) ร้อยละ ๐.๑๙ สำหรับเครื่องชั้งสายพานลำเลียงซึ่งมีชั้นความเที่ยงชัน ๐.๕
- (ข) ร้อยละ ๐.๓๕ สำหรับเครื่องชั้งสายพานลำเลียงซึ่งมีชั้นความเที่ยงชัน ๑
- (ค) ร้อยละ ๐.๗๐ สำหรับเครื่องชั้งสายพานลำเลียงซึ่งมีชั้นความเที่ยงชัน ๒

(๑๒) เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ให้เครื่องชั้งสายพานลำเลียงมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) ขณะทำการซั่ง ส่วนแสดงค่ารวมหลัก ต้องไม่สามารถปรับไปแสดงค่าศูนย์ได้
(ข) ส่วนทำงานต่างๆ ของเครื่องชั้งสายพานลำเลียงเมื่อยื่นอยู่ในตำแหน่งพักต้องไม่สามารถทำงานได้

(ค) ส่วนแสดงค่าแบบบริโภต เมื่อเครื่องชั้งสายพานลำเลียงทำการซั่งเกินกว่าช่วงการซั่งตาม (๑๔) เครื่องชั้งสายพานลำเลียงต้องแสดงสัญลักษณ์ให้เห็นหรือส่งเสียงเตือนอย่างต่อเนื่อง

(๑๓) ส่วนแสดงค่ารวมและส่วนพิมพ์ค่า

(ก) ผลการซั่งที่แสดงโดยส่วนแสดงค่ารวมและส่วนพิมพ์ค่า ต้องแสดงชื่อหรือสัญลักษณ์ของหน่วยที่ใช้ในการซั่งกำกับให้เข้าใจง่ายและอ่านได้ชัดเจน
(ข) ค่าขั้นหมายมาตรฐานให้แสดงเป็นค่า 1×10^k 2×10^k หรือ 5×10^k
โดยที่ k เป็นเลขจำนวนเต็มบวก จำนวนเต็มลบ หรือศูนย์

(ก) ค่าขั้นหมายมาตรฐานของส่วนแสดงค่ารวมย่อย ต้องมีค่าเท่ากับค่าขั้นหมายมาตรฐานของส่วนแสดงค่ารวมหลัก

(ง) ค่าขั้นหมายมาตรฐานของส่วนแสดงค่ารวมเสริม ต้องมีค่าอย่างน้อยที่สุดเท่ากับ ๑๐ เท่าของค่าขั้นหมายมาตรฐานผล

(จ) พิสัยการแสดงค่าของเครื่องชั่งสายพานลำเลียงต้องมีส่วนแสดงค่ารวมอย่างน้อยหนึ่งส่วนที่มีปัจจัยความสามารถในการแสดงค่าเท่ากับปริมาณน้ำหนักลิ่งของที่ทำการชั่งในช่วงระยะเวลา ๑๐ ชั่วโมง ที่อัตราการไหลสูงสุด

(น) ส่วนแสดงค่ารวม ต้องคิดตั้งเชื่อมต่อกับส่วนพิมพ์ค่าอย่างถาวร

(๑๔) เครื่องชั่งสายพานลำเลียงต้องแสดงสัญลักษณ์ให้เห็นหรือส่งเสียงเดือนอย่างต่อเนื่อง เมื่อเครื่องชั่งสายพานลำเลียงทำการชั่งเกินกว่าช่วงการชั่ง ดังต่อไปนี้

(ก) น้ำหนักที่ชั่งขณะนั้นมีค่าสูงกว่าพิกัดกำลังสูงสุด

(ข) อัตราการไหลมีค่าสูงกว่าอัตราการไหลสูงสุดหรือต่ำกว่าอัตราการไหลต่ำสุด

(๑๕) ส่วนตั้งศูนย์ ช่วงการตั้งศูนย์ของเครื่องชั่งสายพานลำเลียงต้องมีค่าไม่เกินร้อยละ ๕ ของพิกัดกำลังสูงสุด

(๑๖) ส่วนตั้งศูนย์กึ่งอัตโนมัติ

(ก) ต้องตั้งศูนย์ได้เมื่อสายพานหมุนครบจำนวนรอบ

(ข) ต้องแสดงสภาวะลิ่นสุดการทำงานของการตั้งศูนย์

(ค) ต้องแสดงขอบเขตของการปรับค่าได้

(๑๗) ส่วนตั้งศูนย์อัตโนมัติ นอกจากต้องมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ใน (๑๖) แล้วต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ด้วย

(ก) ต้องสามารถทำให้หยุดการทำงานได้ระหว่างทำการทดสอบความถูกต้องของเครื่องชั่ง

(ข) ถ้าเครื่องชั่งสายพานลำเลียงมีส่วนตั้งศูนย์อัตโนมัติ เครื่องชั่งนั้นต้องมีระบบป้องกันการตั้งศูนย์บันทึกที่อยู่ในขั้นตอนการชั่ง

(๑๘) ส่วนถ่ายทอดสัญญาณการเคลื่อนที่

(ก) ต้องสามารถทำงานได้อย่างถูกต้องในขณะที่เครื่องชั่งสายพานลำเลียงทำงาน ไม่ว่าจะมีสิ่งของบนเครื่องชั่งนั้นหรือไม่ก็ตาม

(ข) สัญญาณวัดต้องมีค่าสอดคล้องกับการเคลื่อนที่ของสายพานและไม่เกินความขาวช่วงการชั่งน้ำหนัก

(ค) ต้องจัดให้มีพนักสำหรับส่วนปรับแต่งของส่วนถ่ายทอดสัญญาณการเคลื่อนที่

(๑๕) เครื่องชั่งสายพานสำหรับน้ำหนักชนิดอินคูลูชิฟอองฟคอนเวเยอร์ สายพานสำหรับน้ำหนักชนิดอินคูลูชิฟอองฟคอนเวเยอร์ สำหรับน้ำหนักชนิดอินคูลูชิฟอองฟคอนเวเยอร์

(๑๖) ความลากอึดของแนวลูกกลิ้งรับสายพาน ต้องไม่ทำให้สิ่งของที่อยู่บนสายพานเกิดการลื่นไถล

(๑๗) ความเร็วของสายพานขณะทำการซั่งต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) สำหรับเครื่องชั่งสายพานสำหรับน้ำหนักชนิดมีความเร็วสายพานอัตราเดียว ความเร็วของสายพานต้องเปลี่ยนแปลงไม่เกินร้อยละ ๕ ของความเร็วระบุ

(ข) สำหรับเครื่องชั่งสายพานสำหรับน้ำหนักชนิดที่ปรับเปลี่ยนความเร็วสายพานได้ ความเร็วสายพานต้องเปลี่ยนแปลงไม่เกินร้อยละ ๕ ของความเร็วที่ตั้งค่าไว้

(๑๘) ถ้าความยาวช่วงการซั่งน้ำหนักสามารถปรับได้ ต้องมีที่ผนึกสำหรับปรับค่าความยาวนั้น

(๑๙) ต้องมีระบบป้องกันไม่ให้เครื่องชั่งสายพานสำหรับน้ำหนักเกินพิกัดกำลังสูงสุด

(๒๐) สามารถป้องกันการรบกวนของสัญญาณคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า และคลื่นความถี่วิทยุ ไม่ให้มีผลต่อความแม่นยำของเครื่องชั่งสายพานสำหรับน้ำหนัก สำหรับแสดงค่า สำหรับน้ำหนักที่ค่า และ สำหรับพิมพ์ค่า

(๒๑) เครื่องชั่งสายพานสำหรับน้ำหนักชนิดที่แสดงรายละเอียด ดังต่อไปนี้ไว้บนตัวเครื่องโดยต้องทำให้อ่านง่าย ชัดเจน และลงเลื่อนยก

(ก) ชั้นความเที่ยง

(ข) ค่าขั้นหมายมาตรฐานผล

(ค) อัตราการให้ผลสูงสุด

(ง) อัตราการให้ผลต่ำสุด

(จ) น้ำหนักชั่งรวมได้ต่ำสุด

(น) พิกัดกำลังสูงสุด

(ช) ความยาวช่วงการซั่งน้ำหนัก สำหรับเครื่องชั่งที่มีสำหรับน้ำหนักชนิดเวลาเบี้ล

(ช) ความเร็วระบุหรือพิสัยความเร็วสายพาน

(๒๒) ให้นำความในข้อ ๑๕ (๑๔) มาใช้บังคับกับเครื่องชั่งสายพานสำหรับน้ำหนักชนิดที่มีสำหรับประกอบเป็นอิเล็กทรอนิกส์โดยอนุโถม

ข้อ ๑๕ เครื่องชั่งอัตโนมัติชนิดเครื่องชั่งแบบรอบเปอร์ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ความเที่ยงของเครื่องชั่งแบบรอบเปอร์ แบ่งเป็น ๔ ชั้น คือ

(ก) ชั้น ๐.๒

(ข) ชั้น ๐.๕

- (ก) ชั้น ๑
 (ง) ชั้น ๒
 (๒) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด
 (ก) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยให้เป็นไปตามตารางดังต่อไปนี้

ชั้นความเที่ยง	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด	
	เป็นร้อยละของน้ำหนักที่ใช้ทดสอบทั้งหมด	สำหรับการให้คำรับรองชั้นแรก และการให้คำรับรองชั้นหลัง
ชั้น ๐.๒	๐.๑๐	๐.๒
ชั้น ๐.๕	๐.๒๕	๐.๕
ชั้น ๑	๐.๕	๑.๐
ชั้น ๒	๑.๐	๒.๐

(ข) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตาม (ก) ให้ใช้ในกรณีที่สิ่งของที่ซึ่งมีค่าไม่น้อยกว่าน้ำหนักชั้นรวมได้ต่ำสุด และหากอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดไม่เป็นตัวเลขลงตัวตามค่าขั้นหมายมาตรฐานผล ให้ทำการปัดค่าให้ใกล้เคียงที่สุดกับค่าขั้นหมายมาตรฐานผล

(ค) ถ้าเครื่องซึ่งสามารถทำงานแบบไม่อัตโนมัติได้ ให้ทดสอบความถูกต้องของเครื่องซึ่งโดยใช้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดที่กำหนดไว้สำหรับเครื่องซึ่งไม่อัตโนมัติ

(๗) การแสดงผลการซึ่งและค่าขั้นหมายมาตรฐานส่วนแสดงค่ารวมและส่วนพิมพ์ค่า ให้นำความในข้อ ๓๙ (๑) (ก) และ (ข) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๘) ค่าขั้นหมายมาตรฐานผลต้องมีค่า ดังต่อไปนี้

(ก) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๐๑ ของพิกัดกำลังสูงสุด

(ข) ไม่มากกว่าร้อยละ ๐.๒ ของพิกัดกำลังสูงสุด

(๙) น้ำหนักซึ่งรวมได้ต่ำสุดต้องไม่น้อยกว่าพิกัดกำลังต่ำสุดและค่าตามตาราง ดังต่อไปนี้

ชั้นความเที่ยง	น้ำหนักซึ่งรวมได้ต่ำสุด
ชั้น ๐.๒	$\geq ๑๐๐ \times$ ค่าขั้นหมายมาตรฐานผล
ชั้น ๐.๕	$\geq ๔๐ \times$ ค่าขั้นหมายมาตรฐานผล
ชั้น ๑	$\geq ๒๐ \times$ ค่าขั้นหมายมาตรฐานผล
ชั้น ๒	$\geq ๑๐ \times$ ค่าขั้นหมายมาตรฐานผล

(๖) ความแตกต่างของผลการซึ่งของส่วนแสดงค่าและส่วนพิมพ์ค่าใดๆ ซึ่งมีค่าขั้นหมายมาตราเท่ากันที่น้ำหนักซึ่งเดียวกันต้องมีค่า ดังต่อไปนี้

(ก) มีค่าเท่ากับศูนย์ สำหรับส่วนแสดงค่าหรือส่วนพิมพ์แบบดิจิทัล

(ข) มีค่าไม่น่ากว่าค่าสัมบูรณ์ของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด สำหรับส่วนแสดงค่าหรือส่วนพิมพ์แบบแอนะล็อก

(๗) ถ้ามีปัจจัยอื่นที่มีผลต่อความถูกต้องของเครื่องซึ่ง เช่น การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ และการเปลี่ยนแปลงแรงดันหรือความถี่ของกระแสไฟฟ้า ให้นำความในข้อ ๓๙ (๖) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๘) เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ให้เครื่องซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) ถ้าการทำงานอัตโนมัติของเครื่องซึ่งต้องหยุดลง การพิมพ์ผลการซึ่งต้องไม่สามารถดำเนินการได้ หรือแสดงเครื่องหมายพิเศษ และต้องมีเสียงสัญญาณเตือนหากเครื่องซึ่งอยู่ในสภาพดังต่อไปนี้

๑) ทำการซึ่งน้ำหนักสูงเกินกว่าพิกัดกำลังสูงสุดมากกว่า ๕ เท่าของค่าขั้นหมายมาตรฐานควบคุม หรือ

๒) ค่าของน้ำหนักที่ทำการซึ่งและส่งจ่ายออกไปมีค่าน้อยกว่าพิกัดกำลังต่ำสุด เว้นแต่เป็นการซึ่งครั้งสุดท้าย

(ข) เครื่องซึ่งต้องไม่สามารถถูกปรับแต่งได้ ได้ในขณะที่เครื่องซึ่งอยู่ในขั้นตอนการซึ่งอัตโนมัติ เว้นแต่เป็นการทดสอบเครื่องซึ่ง

(ก) สิ่งของที่ยังคงค้างอยู่ในส่วนรับน้ำหนักหลังจากส่งจ่ายออกไปในรอบการซึ่งหนึ่งๆ ต้องไม่มีผลกระทบต่อผลการซึ่งครั้งต่อไป

(ง) ถ้าระบบการซึ่งมีระบบกำจัดฝุ่น ระบบกำจัดฝุ่นนั้นต้องไม่มีผลต่อความถูกต้องของเครื่องซึ่ง

(๕) ส่วนตึ้งศูนย์ ในกรณีของเครื่องซึ่งที่ไม่มีการทดสอบน้ำหนักหลังจากทำการซึ่งและส่งจ่าย สิ่งของออกไปแต่ละรอบการซึ่ง ส่วนตึ้งศูนย์ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) ส่วนตึ้งศูนย์ต้องสามารถทำการตั้งศูนย์ได้เที่ยงตรง โดยมีความคลาดเคลื่อนฝ่ายมาก หรือฝ่ายน้อยไม่เกิน ๐.๒๕ เท่าของค่าขั้นหมายมาตรฐานที่เล็กที่สุดของส่วนแสดงค่า

(ข) พิสัยการตั้งศูนย์ต้องมีค่าไม่เกินร้อยละ ๔ ของพิกัดกำลังสูงสุด

(ก) การทำงานอัตโนมัติของเครื่องซึ่งต้องหยุดทันที ถ้าการแสดงค่าศูนย์เปลี่ยนแปลงไปดังต่อไปนี้

๑) ตั้งแต่ค่าขั้นหมายมาตรฐานผลลัพธ์ไป สำหรับเครื่องซึ่งที่มีส่วนตึ้งศูนย์อัตโนมัติ หรือ

(๒) ตั้งแต่กึ่งหนึ่งของค่าขั้นหมายมาตรฐานผลขึ้นไป สำหรับเครื่องซึ่งที่มีส่วนตั้งศูนย์กึ่งอัตโนมัติหรือส่วนตั้งศูนย์ไม่อัตโนมัติ

(๑๐) เครื่องซึ่งที่มีส่วนควบคุมการแสดงค่า ส่วนรับน้ำหนักของเครื่องซึ่งต้องมีที่วางตู้มน้ำหนักแบบมาตรฐานเพื่อทดสอบเครื่องซึ่งได้ตามตารางดังต่อไปนี้

พิกัดกำลังสูงสุด (Max)	น้ำหนักต่ำสุดของ ตู้มน้ำหนักแบบมาตรฐาน
Max ≤ ๕ เมตริกตัน	Max
๕ เมตริกตัน < Max ≤ ๒๕ เมตริกตัน	๕ เมตริกตัน
๒๕ เมตริกตัน < Max ≤ ๕๐ เมตริกตัน	ร้อยละ ๒๐ ของ Max
๕๐ เมตริกตัน < Max	๑๐ เมตริกตัน

(๑๑) ส่วนแสดงค่ารวมและส่วนพิมพ์ค่า

(ก) เครื่องซึ่งต้องมีส่วนแสดงค่ารวมหลัก

(ข) ในกรณีที่เครื่องซึ่งมีส่วนพิมพ์ค่า ส่วนแสดงค่ารวมหลักต้องไม่สามารถตั้งกลับไปแสดงค่าศูนย์ได้ หากส่วนพิมพ์ค่ายังไม่พิมพ์ค่าน้ำหนักร่วมซึ่งแสดงไว้ครึ่งสุดท้ายอย่างอัตโนมัติก่อน

(ค) ในกรณีที่เครื่องซึ่งมีส่วนพิมพ์ค่า หากการทำงานอัตโนมัติของเครื่องซึ่งหยุดลง ส่วนพิมพ์ค่าต้องพิมพ์ค่าน้ำหนักร่วมที่แสดงไว้ครึ่งสุดท้ายอย่างอัตโนมัติ

(ง) ค่าขั้นหมายมาตรฐานของส่วนแสดงค่ารวมทุกส่วนต้องมีค่าเท่ากัน ยกเว้นส่วนแสดงค่ารวมเสริม

(จ) ค่าขั้นหมายมาตรฐานของส่วนแสดงค่ารวมเสริม ต้องมีค่าอย่างน้อยที่สุดเท่ากับ ๑๐ เท่า ของค่าขั้นหมายมาตรฐานผล

(๑๒) เครื่องซึ่งต้องแสดงรายละเอียด ดังต่อไปนี้ไว้บนตัวเครื่อง โดยต้องทำให้อ่านง่าย ชัดเจน และลับเลื่อนยาก

(ก) ขั้นความเที่ยง

(ข) พิกัดกำลังสูงสุด

(ค) พิกัดกำลังต่ำสุด

(ง) น้ำหนักซึ่งรวมได้ต่ำสุด

(จ) ค่าขั้นหมายมาตรฐานผล

(๑๓) ถ้าเครื่องซึ่งมีส่วนประกอบเป็นอิเล็กทรอนิกส์ ให้นำความในข้อ ๑๕ (๑๔) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓
ตุ้มน้ำหนัก

ข้อ ๔๐ ตุ้มน้ำหนักต้องทำด้วยโลหะ หรือโลหะผสมอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่มีความแข็งไม่น้อยกว่า ความแข็งของทองเหลือง เว้นแต่

(๑) ตุ้มน้ำหนักที่มีขนาดอัตราหนักต่ำกว่า ๑ กรัม จะทำด้วยอะลูมิเนียมก็ได้

(๒) ตุ้มน้ำหนักที่มีขนาดอัตราหนักต่ำกว่า ๕๐ กรัม ห้ามทำด้วยเหล็ก ยกเว้นเหล็กกล้าไร้สนิม

ข้อ ๔๑ ตุ้มน้ำหนักต้องมีคลภาพเกลี้ยง จะทำเป็นรูปทรงรอบอก หรือเหลี่ยม หรือแฉ่น หรือ เป็นเส้นลวด หรือรูปทรงอื่นใดที่คล้ายคลึงกันก็ได้

ตุ้มน้ำหนักที่มีขนาดอัตราหนักสูงกว่า ๑ กรัม ต้องไม่มีແร่งหรือมุมที่คม

ข้อ ๔๒ ตุ้มน้ำหนักต้องไม่เคลื่อนด้วยวัสดุที่หนา อ่อนหรือเบา

ตุ้มน้ำหนักที่เป็นสนิมง่ายต้องป้องกันสนิม โดยการ เคลือบ ชุบ ทาสี หรือโดยวิธีอื่นใด ที่ป้องกันสนิมได้

ข้อ ๔๓ ตุ้มน้ำหนักที่มีรูไว้สำหรับใส่วัสดุปรับน้ำหนักเพื่อทำให้ตุ้มน้ำหนักตรงอัตรานั้น ต้อง ทำให้มีลักษณะที่ใส่วัสดุปรับน้ำหนักได้พอดีหรือไม่หลุดออกได้โดยง่าย

วัสดุปรับน้ำหนักตามวาระหนึ่งให้ทำด้วยโลหะ และห้ามยื่นพื้นคลภาพของตุ้มน้ำหนัก

ข้อ ๔๔ ตุ้มน้ำหนักที่มีห่วงทิว ห่วงหิวันต้องไม่สามารถถอดแยกออกไปจากตุ้มน้ำหนักได้

ข้อ ๔๕ ตุ้มน้ำหนักที่มีขนาดอัตราหนักต่ำกว่า ๑ กรัม ต้องแสดงอัตราหนักด้วยจุด จีด ตัวเลข หรือวิธีหนึ่งวิธีใดที่เป็นมาตรฐานสากล

ข้อ ๔๖ อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลัง ของตุ้มน้ำหนักที่ไม่ได้ใช้ชั้งอัญมณีให้มีฝ่ายมากเท่านั้น ตามตารางดังต่อไปนี้

ขนาดอัตราหนัก	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด
๕๐ กิโลกรัม	๒๕ กรัม
๒๐ กิโลกรัม	๑๐ กรัม
๑๐ กิโลกรัม	๕ กรัม
๕ กิโลกรัม	๒.๕ กรัม
๒ กิโลกรัม	๑ กรัม
๑ กิโลกรัม	๕๐๐ มิลลิกรัม

หน้า ๓๒

๕๐๐ กรัม	๒๕๐ มิลลิกรัม
๒๐๐ กรัม	๑๐๐ มิลลิกรัม
๑๐๐ กรัม	๕๐ มิลลิกรัม
๕๐ กรัม	๓๐ มิลลิกรัม
๒๐ กรัม	๒๕ มิลลิกรัม
๑๐ กรัม	๒๐ มิลลิกรัม
๕ กรัม	๑๕ มิลลิกรัม
๒ กรัม	๑๒ มิลลิกรัม
๑ กรัม	๑๐ มิลลิกรัม

ข้อ ๔๗ อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลังของตุ้มน้ำหนักที่ใช้ชั่งอัญมณี ให้มีฝ่ายมากเท่านั้นตามตารางดังต่อไปนี้

ขนาดอัตราเรือน้ำหนัก			อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด
๕๐๐ กะรัต	หรือ	๑๐๐ กรัม	๓๐ มิลลิกรัม
๒๐๐ กะรัต	หรือ	๔๐ กรัม	๒๕ มิลลิกรัม
๑๐๐ กะรัต	หรือ	๒๐ กรัม	๑๕ มิลลิกรัม
๕๐ กะรัต	หรือ	๑๐ กรัม	๑๐ มิลลิกรัม
๒๐ กะรัต	หรือ	๕ กรัม	๖ มิลลิกรัม
๑๐ กะรัต	หรือ	๒ กรัม	๓ มิลลิกรัม
๕ กะรัต	หรือ	๑ กรัม	๒ มิลลิกรัม
๒ กะรัต	หรือ	๔๐๐ มิลลิกรัม	๑ มิลลิกรัม
๑ กะรัต	หรือ	๒๐๐ มิลลิกรัม	๑ มิลลิกรัม
๕ เดซิกะรัต	หรือ	๑๐๐ มิลลิกรัม	๑ มิลลิกรัม
๒ เดซิกะรัต	หรือ	๔๐ มิลลิกรัม	๐.๕ มิลลิกรัม
๑ เดซิกะรัต	หรือ	๒๐ มิลลิกรัม	๐.๕ มิลลิกรัม
๕ เชนติกะรัต	หรือ	๑๐ มิลลิกรัม	๐.๕ มิลลิกรัม
๒ เชนติกะรัต	หรือ	๔ มิลลิกรัม	๐.๒ มิลลิกรัม
๑ เชนติกะรัต	หรือ	๒ มิลลิกรัม	๐.๑ มิลลิกรัม

ข้อ ๔๘ อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการตรวจสอบตุ้มน้ำหนัก ทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยให้มีค่าตามที่กำหนดไว้สำหรับตุ้มน้ำหนักชนิดนั้น ๆ

หมวด ๓

เครื่องตัวง

ส่วนที่ ๑
เครื่องตัวของเหลว

ข้อ ๔๕ เครื่องตัวของเหลวนิคที่ไม่มีขั้นหมายมาตรฐานต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ตัวเครื่องตัวที่ต้องทำด้วยแก้ว โลหะ โดยโลหะนั้นต้องหนาพอที่จะไม่ให้เครื่องตัวนั้นเสียรูปทรงได้ง่าย หรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางได้ตรวจสอบแล้วว่ามีคุณสมบัติที่ใช้แทนกันได้

(๒) พิกัดกำลังของเครื่องตัวต้องแสดงไว้ที่ด้านนอกของเครื่องให้เห็น ได้ชัดเจน และมีลักษณะควร โดยต้องกำหนดด้วยการเติมของเหลวเสมอ rim หรือโดยการแสดงแผ่น แท่ง หรือเส้น ณ จุดที่นับปริมาตรสูงสุดของเครื่องตัวนั้น โดยไม่รวมส่วนที่เป็นปริมาตรของปากของเครื่องตัวนั้น

(๓) ถ้ามีปลอกรัดเพื่อให้เครื่องตัวนั้นมั่นคง ปลอกรัดนั้นต้องติดแน่นอยู่ภายนอกเครื่อง ห้ามมีรอยขีดไว้ภายในเครื่องเป็นส่วนแบ่งขั้นหมายมาตรฐาน

(๔) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด

(ก) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลัง ให้มีฝ่ายมากได้ไม่เกินที่กำหนดไว้ตามตารางดังต่อไปนี้

พิกัดกำลัง	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด
๒๐ ลิตร	๗๕ มิลลิลิตร
๑๐ ลิตร	๕๐ มิลลิลิตร
๕ ลิตร	๒๕ มิลลิลิตร
๒ ลิตร	๑๐ มิลลิลิตร
๑ ลิตร	๕ มิลลิลิตร
๕๐๐ มิลลิลิตร	๕ มิลลิลิตร
๒๐๐ มิลลิลิตร	๒ มิลลิลิตร
๑๐๐ มิลลิลิตร	๑ มิลลิลิตร
๕๐ มิลลิลิตร	๐ มิลลิลิตร

(ข) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลัง ให้มีฝ่ายน้อยได้ไม่เกินกึ่งหนึ่งของฝ่ายมาก

ข้อ ๕๐ เครื่องตัวของเหลวชนิดที่มีขั้นหมายมาตรฐานต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีรูปทรงกรอบอ ก

(๒) ตัวเครื่องตัวให้ทำด้วยแก้ว หรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางตรวจสอบแล้วว่ามีคุณสมบัติที่ใช้แทนกันได้

(๓) ตัวเครื่องตัวต้องมีความหนาสามมิลลิเมตรและสามารถทำให้มองเห็นระดับของเหลวที่บรรจุอยู่ข้างในได้

(๔) เมื่อวัดระยะภายในของเครื่องตัวจากก้นเครื่องตัวถึงขีดขั้นหมายมาตรฐานสูงสุดต้องมีระยะไม่น้อยกว่า ๕ เท่าของเส้นผ่าศูนย์กลางภายในของเครื่องตัว

(๕) ฐานตั้งเครื่องตัวต้องอยู่ในแนวตั้งจากกันแนวตั้งของเครื่องตัว และต้องมีขนาดใหญ่พอที่จะไม่ทำให้เครื่องตัวซึ่งว่างเปล่าล้มเมื่อวางเครื่องตัวบนพื้นอิ่งซึ่งทำมุน๑๕ องศากับพื้นราบ

(๖) ขีดขั้นหมายมาตรฐานต้องตั้งจากกันแนวตั้งของเครื่องตัว ขีดขั้นหมายมาตรฐานทุกขีดต้องขนาดกัน มีความหนาสามมิลลิเมตร เห็นชัดเจน อ่านง่าย และมีลักษณะถาวร

(๗) ต้องมีข้อความหรือเครื่องหมายที่แสดงว่าเครื่องตัวใช้สำหรับจ่าย เช่น to deliver หรือ TD หรือ Ex หรือเครื่องตัวใช้สำหรับรับ เช่น to contain หรือ TC หรือ In และให้แสดงอุณหภูมิอ้างอิงของเครื่องตัวนั้นด้วย

(๘) ขั้นหมายมาตรฐานหลักต้องแสดงค่าปริมาตรให้เห็นชัดเจน อ่านง่าย และมีลักษณะถาวร

(๙) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลังสำหรับเครื่องตัวของเหลวชนิดที่มีขั้นหมายมาตรฐานแสดงปริมาตรเดียว และเครื่องตัวของเหลวชนิดที่มีขั้นหมายมาตรฐานแสดงปริมาตรหลายปริมาตรทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยให้เป็นไปตามตารางใน (ก) หรือ (ข) แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(ก) เครื่องตวงของเหลวชนิดที่มีขั้นหมายมาตรฐานแสดงปริมาตรเดียว

พิกัดกำลัง	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาย		
	สำหรับจ่าย	สำหรับรับ	
ไม่เกิน ๓๐ มิลลิลิตร			๐.๐๖ มิลลิลิตร
มากกว่า ๓๐ มิลลิลิตร ไม่เกิน ๔๐ มิลลิลิตร			๐.๑ มิลลิลิตร
มากกว่า ๔๐ มิลลิลิตร ไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิลิตร	๐.๔ มิลลิลิตร	๐.๒ มิลลิลิตร	
มากกว่า ๑๐๐ มิลลิลิตร ไม่เกิน ๒๕๐ มิลลิลิตร	๑ มิลลิลิตร	๐.๕ มิลลิลิตร	
มากกว่า ๒๕๐ มิลลิลิตร ไม่เกิน ๔๐๐ มิลลิลิตร	๒ มิลลิลิตร	๑.๐ มิลลิลิตร	
มากกว่า ๔๐๐ มิลลิลิตร ไม่เกิน ๖๐๐ มิลลิลิตร	๓ มิลลิลิตร	๑.๕ มิลลิลิตร	
มากกว่า ๖๐๐ มิลลิลิตร ไม่เกิน ๑๐๐๐ มิลลิลิตร	๕ มิลลิลิตร	๒.๕ มิลลิลิตร	
มากกว่า ๑๐๐๐ มิลลิลิตร ไม่เกิน ๑๕๐๐ มิลลิลิตร	๘ มิลลิลิตร	๔.๐ มิลลิลิตร	
มากกว่า ๑๕๐๐ มิลลิลิตร ไม่เกิน ๒๐๐๐ มิลลิลิตร	๑๐ มิลลิลิตร	๕.๐ มิลลิลิตร	

(ข) เครื่องตวงของเหลวชนิดที่มีขั้นหมายมาตรฐานแสดงปริมาตรหลายปริมาตร

เครื่องตวง พิกัดกำลัง ไม่เกิน ๒๐๐๐ มิลลิลิตร	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาย
สำหรับจ่าย	เท่ากับปริมาตรของขีดขั้นหมายมาตรฐานเล็กที่สุด
สำหรับรับ	เท่ากับกึ่งหนึ่งของปริมาตรของขีดขั้นหมายมาตรฐานเล็กที่สุด

ข้อ ๕๑ เครื่องตวงน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันเครื่องต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ตัวเครื่องตวงต้องทำด้วยโลหะที่เหมาะสม และต้องทำเป็นรูปเหลือกซึ่งเมื่อตะแคง ๑๒๐ องศาจากแนวดิ่งแล้ว น้ำมันในเครื่องตวงต้องไหลออกได้หมด

(๒) พิกัดกำลังของเครื่องตวงต้องกำหนดด้วยการเติมของเหลว semen กอ กอด กับต้องมีตัวหนังสือแสดงขนาดพิกัดกำลังให้เห็นชัดเจน อ่านได้ง่าย และมีลักษณะถาวรติดอยู่ภายนอกเสริมเหนือกอ กอด

(๓) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขายสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลัง ให้มีฝ่ายมากเท่านั้นตามตารางดังต่อไปนี้

พิกัดกำลัง	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด
๒๐ ลิตร	๗๕ มิลลิลิตร
๑๐ ลิตร	๕๐ มิลลิลิตร
๕ ลิตร	๒๕ มิลลิลิตร
๒ ลิตร	๑๐ มิลลิลิตร
๑ ลิตร	๕ มิลลิลิตร
๕๐๐ มิลลิลิตร	๕ มิลลิลิตร

ข้อ ๕๒ เครื่องตวงน้ำมันเชือเพิงชนิดสูบดองมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ตัวเครื่องต้องทำด้วยแก้วใส หรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางได้ตรวจสอบแล้วว่ามีคุณสมบัติที่ใช้แทนกันได้

(๒) แท่นรับตัวเครื่องต้องทำด้วยโลหะ หรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางได้ตรวจสอบแล้วว่ามีคุณสมบัติที่ใช้แทนกันได้โดยเมื่อเปิดเครื่องตวงจนถึงขั้นหมายมาตรฐานขึ้นสุดท้ายแล้ว ต้องไม่มีน้ำมันเหลือติดค้างอยู่อีก

(๓) ขั้นหมายมาตรฐานแสดงปริมาตรน้ำมันต้องแสดงให้เห็นชัดเจน อ่านง่าย และมีลักษณะถาวร

(๔) ใช้ความดันในการอัดส่งน้ำมันเข้าไปในเครื่องตวง

(๕) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลัง ให้มีฝ่ายมากเท่านั้นตามตารางดังต่อไปนี้

พิกัดกำลัง	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด
๕ ลิตร	๒๕ มิลลิลิตร
๔ ลิตร	๒๐ มิลลิลิตร
๓ ลิตร	๑๕ มิลลิลิตร
๒ ลิตร	๑๐ มิลลิลิตร
๑ ลิตร	๕ มิลลิลิตร

ข้อ ๕๒/๑^[3] เครื่องตัวน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดสูบที่มีอุปกรณ์เป็นเครื่องหมายหรือบิญ สอดชนบัตร หรือบัตรเครดิต นอกจักรต้องมีลักษณะตามข้อ ๕๒ แล้ว อุปกรณ์ที่เป็นเครื่องหมายหรือบิญ สอดชนบัตร หรือบัตรเครดิตต้องมีลักษณะเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องหมายหรือบิญ สอดชนบัตร หรือบัตรเครดิตต้องมีลักษณะเป็นกลไกสำหรับ ควบคุมการอัดส่งน้ำมันเข้าไปในเครื่องตัว

(๒) เครื่องหมายหรือบิญ สอดชนบัตร หรือบัตรเครดิตต้องมีส่วนแสดงค่าจำนวนเงินทั้งหมด ที่เครื่องได้รับในการอัดส่งน้ำมันเข้าไปในเครื่องตัวแต่ละครั้ง ไว้บนตัวเครื่องในบริเวณที่สามารถ อ่านได้่ายและมองเห็นได้ชัดเจน

ส่วนที่ ๒

เครื่องตัวของแท้

ข้อ ๕๓ เครื่องตัวของแท้ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ตัวเครื่องตัวของแท้ต้องทำด้วยวัสดุที่คงรูปไม่ยว่าจะเป็นโลหะ โลหะผสม ไม้แข็ง หรือ วัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางตรวจสอบแล้วว่ามีคุณสมบัติใช้แทนกันได้

(๒) เครื่องตัวของแท้ที่ทำด้วยไม้ต้องมีปลอกโลหะรัดทึ่งปากและก้นโดยให้อยู่ในลักษณะ มั่นคง และต้องไม่ทำขึ้นจากไม้ทึ่งท่อนหรือไม้ที่นุ่มน้ำ

(๓) เครื่องตัวของแท้หันออกจากเครื่องตัวตาม (๕) ต้องแสดงพิกัดกำลังของเครื่องไว้ที่ด้าน นอกของเครื่อง ให้เห็นได้ชัดเจน อ่านง่าย และมีลักษณะขาว

(๔) เครื่องตัวของแท้ ต้องทำเป็นรูปทรงกระบอกและมีเส้นผ่าศูนย์กลางภายในประมาณ เท่ากับเส้นลึก

(๕) เครื่องตัวชนิดสามด้วยไม้ไผ่และหวายต้องมีลักษณะ

(ก) ตัวเครื่องตัวชนิดนี้ ต้องstanให้ถี่และแน่นและมีลักษณะแข็งแรงไม่เสียรูปทรงง่าย เนื่องจากแรงกดบีบ ขอบบนต้องทำเป็นวงกลมติดแน่นประจอยู่กับตัวเครื่อง และต้องหุ้มด้วยโลหะ โลหะที่หุ้มน้ำ ทึ่งด้านในและด้านนอกเครื่อง ต้องกว้างด้านละอย่างน้อย ๕ เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางภายในของขอบประมาณ ๓๐ เซนติเมตร

(ข) เครื่องตัวชนิดนี้ ให้ทำขนาดที่มีพิกัดกำลัง ๒๐ ลิตร (หนึ่งสักหลวง) ได้เพียงขนาด เดียว

(ก) เครื่องตัวชนิดนี้ต้องชุบน้ำมันยางให้ชุ่ม

^[3] เพิ่มเติมโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

(ก) พิกัดกำลังของเครื่องน้ำ ต้องแสดงให้เห็นได้ชัดเจน อ่านง่าย และมีลักษณะควรไว้บนขอบโลหะด้านนอกเครื่อง และให้แสดงเป็นตัวเลขไทยเท่านั้น

(จ) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลังของเครื่องตัวชนิดนี้ ให้มีฝ่ายมากเท่านั้น และต้องไม่เกิน ๑๘๐ มิลลิลิตร

(ก) ลักษณะของเครื่องตัวชนิดนี้จะต้องไม่เสียรูปทรงหรือชำรุดเสียหายจนทำให้ผลการตรวจไป

(ก) ให้กำหนดพิกัดกำลังโดยเดิมของให้เต็มเปี่ยมริมและห้ามมีส่วนแบ่งมาตรฐาน

(ก) เครื่องตัวของแห้งน้ำ ห้ามทำชนิดใช้ตัวได้สองทางในลักษณะนำส่วนกันใส่ตัวของได้ ไม่ว่าจะโดยจุ่มเทากันทึ้งสองข้างหรือต่างส่วนกันก็ตาม

(ก) เครื่องตัวของแห้งน้ำ ห้ามใช้ชนิดที่ถอดหรือเลื่อนกันได้

(ก) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลังของเครื่องตัวของแห้งนอกจากเครื่องตัวตาม (ก) ให้มีฝ่ายมากเท่านั้น และมีค่าไม่เกินที่กำหนดไว้ตามตารางดังต่อไปนี้

พิกัดกำลัง	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด
๕๐ ลิตร	๒๕๐ มิลลิลิตร
๔๐ ลิตร (๒ สักหลาด)	๒๐๐ มิลลิลิตร
๒๐ ลิตร (๑ สักหลาด)	๑๖๐ มิลลิลิตร
๑๐ ลิตร	๑๐๐ มิลลิลิตร
๕ ลิตร	๕๐ มิลลิลิตร
๒ ลิตร	๒๐ มิลลิลิตร
๑ ลิตร (๑ ทะนานหลาด)	๑๐ มิลลิลิตร
๕๐๐ มิลลิลิตร	๑๐ มิลลิลิตร
๒๐๐ มิลลิลิตร	๕ มิลลิลิตร
๑๐๐ มิลลิลิตร	๕ มิลลิลิตร
๕๐ มิลลิลิตร	๒ มิลลิลิตร

หมวด ๔

เครื่องวัด

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔๔ ในหมวดนี้

“สภาพการทำงานปกติ” หมายความว่า สภาวะที่การใช้งานของมาตรการดังคงให้ผลลัพธ์ดังอยู่ในค่าอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด เช่น ชนิดของของเหลวหรือก๊าซ ความหนาแน่นของของเหลวหรือก๊าซ ความหนืดของของเหลวหรือก๊าซ อุณหภูมิและความดันของของเหลวหรือก๊าซรวมทั้งข้อกำหนดอื่น ๆ ที่มีผลต่อการทำงานของเครื่องวัด

“สภาพพื้นฐาน” หมายความว่า สภาวะของของเหลวหรือก๊าซที่ถูกวัด ซึ่งปริมาตรของของเหลวหรือก๊าซที่วัดได้ถูกแปลงค่าไปยังสภาพนี้ ๆ เช่น อุณหภูมิพื้นฐาน และความดันพื้นฐาน โดยกำหนดให้อุณหภูมิพื้นฐานเป็น ๐ องศาเซลเซียส ๑๕ องศาเซลเซียส ๒๐ องศาเซลเซียส หรือ ๓๐ องศาเซลเซียส และความดันพื้นฐานเป็น ๑๐๑.๓๒๕ กิโลพาสคัล

“สภาพขณะวัด” หมายความว่า สภาวะของของเหลวหรือก๊าซ ซึ่งถูกวัดปริมาตรขณะนั้น เช่น อุณหภูมิและความดันของของเหลวหรือก๊าซ ขณะทำการวัดปริมาตร

“ช่องขั้นหมายมาตรฐาน” หมายความว่า ระยะระหว่างสองขั้นหมายมาตรฐานที่ติดต่อกัน โดยวัดตามแนวกึ่งกลางของขั้นหมายมาตรฐานที่เล็กที่สุด

“พิกัดกำลัง” หมายความว่า ระยะความยาวระหว่างขั้นหมายมาตรฐานยึดถือขั้นหมายมาตรฐานสูงสุด โดยไม่รวมขั้นหมายมาตรฐานใด

“ขั้นหมายมาตรฐานเพื่อ” หมายความว่า ขั้นหมายมาตรฐานที่แสดงค่ากำกับถัดจากขั้นหมายมาตรฐานสูงสุด แต่ต้องยาวไม่เกินกว่า ๔๐ เซนติเมตร

“ส่วนตรวจวัดระดับของของเหลว” หมายความว่า ส่วนที่ทำหน้าที่ตรวจวัดระดับของของเหลว และส่งข้อมูลไปยังส่วนแสดงค่าโดยตรงหรือผ่านส่วนถ่ายทอดสัญญาณ ซึ่งมี ๒ แบบ คือ

(๑) ส่วนตรวจวัดระดับของของเหลวแบบเคลื่อนที่ ได้แก่ ส่วนตรวจวัดระดับของของเหลวซึ่งสัมผัสโดยตรงกับของเหลวภายในถัง และเคลื่อนที่ในแนวตั้งไปพร้อมกับระดับของของเหลวที่เปลี่ยนแปลง

(๒) ส่วนตรวจวัดระดับของของเหลวแบบไม่เคลื่อนที่ ได้แก่ ส่วนตรวจวัดระดับของของเหลวซึ่งติดตั้งอยู่กับที่ มีส่วนส่งสัญญาณกลืนไปยังระบบกับผู้ของของเหลวแล้วจะส่องกลับมาข้างส่วนรับสัญญาณกลืนของเครื่องวัด

“ระบบการวัดปริมาตรของเหลว” หมายความว่า ระบบที่ประกอบด้วยมาตรวัดปริมาตรของเหลว อุปกรณ์ควบ และอุปกรณ์เสริม

“ระบบการวัดมวลของเหลว”^[4] (ยกเลิก)

“ระบบการวัดมวล”^[5] หมายความว่า ระบบที่ประกอบด้วยมาตรวัดมวลโดยตรง อุปกรณ์ควบ และอุปกรณ์เสริม

“อุปกรณ์ควบ” หมายความว่า อุปกรณ์ใช้งานพิเศษเฉพาะที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผลของการวัด เช่น ส่วนตั้งศูนย์ ส่วนพิมพ์ค่า ส่วนแสดงราคา ส่วนแสดงผลรวม ส่วนแปลงค่า หรือส่วนตั้งปริมาณจ่ายล่วงหน้า

“อุปกรณ์เสริม” หมายความว่า ส่วนหรืออุปกรณ์ที่นอกเหนือจากอุปกรณ์ควบที่จำเป็นต้องใช้เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นในผลการวัดอย่างถูกต้อง หรือมุ่งใช้เพื่อช่วยให้การดำเนินการในการวัดสะดวกยิ่งขึ้น หรือเป็นอุปกรณ์ที่มีผลกระทบต่อความแม่นยำในการวัด เช่น เครื่องกำจัดไอ ไส้กรอง ปั๊ม วาล์ว หรือท่อ

“ปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบ”^[6] หมายความว่า ปริมาณน้อยที่สุดที่ระบบการวัดปริมาณของของเหลวหรือก๊าซที่มีสถานะเป็นไอสามารถวัดได้อย่างถูกต้อง เว้นแต่

(๑) ระบบการวัดปริมาณของของเหลวที่มีไว้เพื่อจ่ายของเหลวหรือระบบการวัดปริมาณของก๊าซที่มีสถานะเป็นไอที่มีไว้เพื่อจ่ายก๊าซที่มีสถานะเป็นไอ ในสองกรณีนี้ ปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบ คือ ปริมาณจ่ายต่ำสุดของระบบ

(๒) ระบบการวัดปริมาณของของเหลวที่มีไว้เพื่อรับของเหลวหรือระบบการวัดปริมาณของก๊าซที่มีสถานะเป็นไอที่มีไว้เพื่อรับก๊าซที่มีสถานะเป็นไอ ในสองกรณีนี้ ปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบ คือ ปริมาณรับต่ำสุดของระบบ

ความในวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ให้ใช้บังคับเมื่อบริษัทที่วัดมีหน่วยเป็นปริมาตร สำหรับมาตรวัดปริมาตรของเหลว มาตรวัดปริมาตรน้ำ หรือมาตรวัดปริมาตรก๊าซที่มีสถานะเป็นไอ และปริมาณที่วัดมีหน่วยเป็นน้ำหนัก สำหรับมาตรวัดมวลโดยตรง

^[4] ยกเลิกโดยข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^[5] เพิ่มเติมโดยข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^[6] แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

“มาตรฐานที่ใช้ในการขายปลีก” หมายความว่า มาตรฐานที่ใช้ในการวัดปริมาณการส่งจ่ายของเหลวโดยปกติไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร ต่อการส่งจ่าย ๑ ครั้ง

“มาตรฐานที่ใช้ในการขายส่ง” หมายความว่า มาตรฐานที่ใช้ในการวัดปริมาณการส่งจ่ายของเหลว ที่นอกเหนือจากมาตรฐานที่ใช้ในการขายปลีก

“ช่วงอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด” หมายความว่า ค่าความแตกต่างของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดระหว่างค่าสูงที่สุดของฝ่ายมากและค่าต่ำที่สุดของฝ่ายน้อย

“พิสัยความคลาดเคลื่อน” หมายความว่า ค่าความแตกต่างที่มากที่สุดของค่าความคลาดเคลื่อนที่วัดได้

“อัตราการไอล” หมายความว่า ปริมาณของของเหลว น้ำ หรือก๊าซ ที่ไอลผ่านมาตรฐานต่อหนึ่งหน่วยเวลา

“อัตราการไอลสูงสุด”^[7] หมายความว่า อัตราการไอลสูงสุดที่มาตรฐานสามารถทำงานได้โดยไม่เกิดความเสียหายกับตัวมาตรฐาน และความคลาดเคลื่อนของมาตรฐานไม่เกินไปกว่าอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดที่กำหนด

“อัตราการไอลระบุ” หมายความว่า อัตราการไอลที่มาตรฐานอย่างปกติทั้งต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่องได้ โดยความคลาดเคลื่อนของมาตรฐานไม่เกินไปกว่าอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดที่กำหนดและอัตราการไอลระบุมีค่าเป็น ๐.๕ เท่าของอัตราการไอลสูงสุด

“อัตราการไอลต่ำสุด” หมายความว่า อัตราการไอลต่ำสุดที่มาตรฐานสามารถทำงานได้โดยความคลาดเคลื่อนของมาตรฐานไม่เกินไปกว่าอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดที่กำหนด

“อัตราการไอลเปลี่ยนช่วง” หมายความว่า ค่าอัตราการไอลที่แบ่งช่วงการไอลข้างต่ำและช่วงการไอลข้างสูง และเป็นจุดที่เปลี่ยนค่าอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดที่กำหนดตามช่วงการไอลนั้น ๆ

“ช่วงการไอลข้างต่ำ” หมายความว่า ช่วงการไอลที่ต่ำกว่าอัตราการไอลเปลี่ยนช่วงไปจนถึงอัตราการไอลต่ำสุด

“ช่วงการไอลข้างสูง” หมายความว่า ช่วงการไอลตั้งแต่อัตราการไอลเปลี่ยนช่วง และไม่เกินกว่าอัตราการไอลสูงสุด

“ขั้นหมายมาตรฐานรับรอง” หมายความว่า ขั้นหมายมาตรฐานของส่วนแสดงค่าแบบแอนะล็อก หรือส่วนที่ละเอียดที่สุดของส่วนแสดงค่าแบบดิจิทัลและแบบกึ่งดิจิทัล ที่เคลื่อนที่เร็วที่สุด และยังสามารถอ่านค่าได้

^[7] แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗

“ปริมาตร ๑ รอบวัด” หมายความว่า ปริมาตรของก๊าซเนื่องจากผลการวัดของมาตรฐานวัดจะครอบคลุมการทำงานของส่วนวัด

“ค่าความคลาดเคลื่อนของการแสดงค่า” หมายความว่า ผลต่างของค่าปริมาตรซึ่งแสดงโดยส่วนแสดงค่ากับค่าปริมาตรจริงของก๊าซ โดยแสดงค่าเป็นร้อยละ

ส่วนที่ ๒
เครื่องวัดความยาว

ข้อ ๕๕ เครื่องวัดความยาวต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องวัดความยาวนั้นให้ทำด้วยโลหะ ไม่นิءอ่อนแข็ง ใบสั้นเกราะห์ หรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางได้ตรวจสอบแล้วว่ามีคุณสมบัติที่ใช้แทนกันได้

(๒) เครื่องวัดความยาวชนิดบรรทัดตรงที่ทำด้วยไม้ หรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางได้ตรวจสอบแล้วว่ามีคุณสมบัติกล้ามคลึงกัน ถ้ายาวตั้งแต่ ๑ เมตรขึ้นไป ให้หุ้มปลายทั้งสองของเครื่องวัดความยาวอย่างแน่นหนาด้วยโลหะที่มีความแข็งไม่น้อยกว่าความแข็งของทองเหลือง และหนาไม่น้อยกว่า ๑ มิลลิเมตร

(๓) เครื่องวัดความยาวชนิดบรรทัดตรง ต้องทำให้เกลี้ยงเรียบ ตรง และพับม้วนไม่ได้

(๔) เครื่องวัดความยาวที่พับได้ต้องทำให้ทุกส่วนหยุดลงรอยต่อกันพอดีเมื่อการปั๊บออก

(๕) ขั้นหมายมาตรฐาน

(ก) ความยาวของขั้นหมายมาตรฐานให้ต้องเห็นได้ชัดเจน อ่านง่าย มีลักษณะตารางและยาวกว่าขั้นหมายมาตรฐานเล็ก

(ข) ความกว้างของขั้นหมายมาตรฐานต้องไม่กว้างกว่ากึ่งหนึ่งของช่องขั้นหมายมาตรฐานเล็กสุด และไม่เกิน ๐.๗๕ มิลลิเมตร ถ้าช่องขั้นหมายมาตรฐานกว้างมากกว่า ๒ เซนติเมตร ความกว้างของขั้นหมายมาตรฐานต้องไม่นากกว่า ๒ มิลลิเมตร

(ค) ขั้นหมายมาตรฐานทั้งปวงต้องทำให้ได้มุนจากกับริมของเครื่องวัดความยาว

(ง) ค่าขั้นหมายมาตรฐานต้องมีค่า 0×10^k หรือ 1×10^k หรือ 2×10^k เมตร โดยที่ k เป็นเลขจำนวนเต็มบวก จำนวนเต็มลบ หรือศูนย์

(ก) พิกัดกำลังของเครื่องวัดความยาวจะต้องมีค่าเท่ากับ 0.5 เมตร 1 เมตร 1.5 เมตร 2 เมตร 3 เมตร 3.5 เมตร 4 เมตร 4.5 เมตร 5 เมตร 5.5 เมตร 6 เมตร 6.5 เมตร 7 เมตร 7.5 เมตร 8 เมตร 8.5 เมตร 9 เมตร 9.5 เมตร หรือค่าเลขจำนวนเต็มคูณด้วย 5 เมตร ค่าใดค่าหนึ่ง

(๗) เครื่องวัดความยาวชนิดสายແບ罈หะນ້ວນກັບອັຕໂນມັດ ໃຫ້ມີພິກັດກຳລັງຕາມ (๖) ແຕ່ໄໝ່
ເກີນ ๑๐ ເມຕຣ

(๘) เครื่องวัดความยาวชนิดບຽບທັດຕຽບ ໃຫ້ມີພິກັດກຳລັງຕາມ (๖) ແຕ່ໄໝ່ເກີນ ๕ ເມຕຣ

(๙) เครื่องวัดความยาวชนิดสายແບ罈ທີ່ທຳດ້ວຍໃບແກ້ວສັງເຮົາຮ່າງສຸດອື່ນໄດ້ທີ່ສໍານັກງານ
ກາລາງໄດ້ຕຽບສອບແລ້ວວ່າມີຄຸນສົມບັດທີ່ໃຊ້ແທນກັນໄດ້ ໃຫ້ມີພິກັດກຳລັງຕາມ (๖) ແຕ່ໄໝ່ເກີນ ๑๐๐ ເມຕຣ ແລະ
ຕ້ອງທັນແຮງດຶງໄດ້ສິ່ງ ๒ ກິໂລກຣັມ

(๑๐) เครื่องวัดความยาวชนิดພັບໄດ້ ໃຫ້ມີພິກັດກຳລັງຕາມ (๖) ແຕ່ໄໝ່ເກີນ ๕ ເມຕຣ

(๑๑) เครื่องวัดความยาวชนิดสายແບ罈ໂລກະແລະ ໂ່າງ ໃຫ້ມີພິກັດກຳລັງຕາມ (๖) ໂດຍເຮັມຕັ້ງແຕ່ ๕
ເມຕຣ ແລະ ໄໝ່ເກີນ ๒๐๐ ເມຕຣ ແລະ ຕ້ອງທັນແຮງດຶງໄດ້ສິ່ງ ๕ ກິໂລກຣັມ

(๑๒) เครื่องวัดความยาวชนิดสายແບ罈ໂລກະທີ່ປະກອບກັບລູກຄິ່ງ ໃຫ້ມີພິກັດກຳລັງຕາມ (๖) ໂດຍ
ເຮັມຕັ້ງແຕ່ ๕ ເມຕຣ ແລະ ໄໝ່ເກີນ ๕๐ ເມຕຣ ແລະ ຕ້ອງທັນແຮງດຶງໄດ້ອ່ານນ້ອຍເຖິງກັບນ້ຳໜັກຂອງລູກຄິ່ງ

(๑๓) เครื่องวัดความยาวตาม (๗) (๘) (๑๑) ແລະ (๑๒) ຈະມີຂັ້ນໜາຍມາຕາຮາເພື່ອກີ່ໄດ້

(๑๔) ອັຕາຮາເພື່ອເຫຼືອເພື່ອຂາດສໍາຫັບການຕຽບສອບໃຫ້ກຳຮັບຮອງຂັ້ນແຮກແລກການໃຫ້ກຳຮັບຮອງ
ຂັ້ນໜັກ ໄໝ່ເປັນໄປຕາມທີ່ກຳຫັນດໄວ້ດັ່ງຕ່ອງໄປນີ້

(ก) ອັຕາຮາເພື່ອເຫຼືອເພື່ອຂາດຂອງຂ່ອງຂັ້ນໜາຍມາຕາຮາ

(๑) ສໍາຫັບເຄື່ອງວັດຄວາມຍາວຕາມ (๗) (๘) (๑๑) ແລະ (๑๒) ໃຫ້ມີທັ້ງຝ່າຍນາກ
ແລະ ຝ່າຍນ້ຳໜັກຕາມຕາງ ດັ່ງຕ່ອງໄປນີ້

ຂ່ອງຂັ້ນໜາຍມາຕາຮາ	ອັຕາຮາເພື່ອເຫຼືອເພື່ອຂາດ
ໄໝ່ເກີນ ๑ ມິລືລີມຕຣ ນາກກວ່າ ๑ ມິລືລີມຕຣ ແຕ່ໄໝ່ເກີນ ๑ ເຊນຕີມຕຣ ນາກກວ່າ ๑ ເຊນຕີມຕຣ	๐.๒ ມິລືລີມຕຣ ๐.๔ ມິລືລີມຕຣ ๐.๕ ມິລືລີມຕຣ

(๒) ສໍາຫັບເຄື່ອງວັດຄວາມຍາວຕາມ (๘) ແລະ (๑๐) ໃຫ້ມີທັ້ງຝ່າຍນາກແລະ ຝ່າຍນ້ຳໜັກ
ຕາມຕາງ ດັ່ງຕ່ອງໄປນີ້

ຂ່ອງຂັ້ນໜາຍມາຕາຮາ	ອັຕາຮາເພື່ອເຫຼືອເພື່ອຂາດ
ໄໝ່ເກີນ ๑ ມິລືລີມຕຣ ນາກກວ່າ ๑ ມິລືລີມຕຣ ແຕ່ໄໝ່ເກີນ ๑ ເຊນຕີມຕຣ ນາກກວ່າ ๑ ເຊນຕີມຕຣ	๐.๓ ມິລືລີມຕຣ ๐.๖ ມິລືລີມຕຣ ๐.๐ ມິລືລີມຕຣ

(ก) ช่องขั้นหมายมาตรฐานช่องที่อยู่ติดกัน ต้องแตกต่างกันไม่เกินอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

๑) สำหรับเครื่องวัดความยาวตาม (๗) (๙) (๑๑) และ (๑๒) ให้มีทั้งฝ่ายมากและฝายน้อยตามตารางดังต่อไปนี้

ช่องขั้นหมายมาตรฐาน	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด
ไม่เกิน ๑ มิลลิเมตร	๐.๒ มิลลิเมตร
มากกว่า ๑ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑ เซนติเมตร	๐.๔ มิลลิเมตร
มากกว่า ๑ เซนติเมตร	๐.๕ มิลลิเมตร

๒) สำหรับเครื่องวัดความยาวตาม (๕) และ (๑๐) ให้มีทั้งฝ่ายมากและฝายน้อยตามตารางดังต่อไปนี้

ช่องขั้นหมายมาตรฐาน	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด
ไม่เกิน ๑ มิลลิเมตร	๐.๓ มิลลิเมตร
มากกว่า ๑ มิลลิเมตร แต่ไม่เกิน ๑ เซนติเมตร	๐.๖ มิลลิเมตร
มากกว่า ๑ เซนติเมตร	๑.๐ มิลลิเมตร

(ค) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการตรวจสอบให้คำรับรองชั้นแรกและให้คำรับรองชั้นหลังระหว่างขั้นหมายมาตรฐานที่ไม่ติดกัน และระหว่างขั้นหมายมาตรฐานยึดขึ้นหมายมาตรฐานสูงสุด

๑) สำหรับเครื่องวัดความยาวตาม (๗) (๙) (๑๑) และ (๑๒) ให้มีทั้งฝ่ายมากและฝายน้อยได้ไม่เกินกว่าค่าที่ได้จากการคำนวณตามสูตร $0.3 + 0.2L$ มิลลิเมตร เมื่อ L เท่ากับค่าความยาวระหว่างขั้นหมายมาตรฐาน โดยมีค่าเป็นเลขจำนวนเต็มของหน่วยเมตร ในกรณีที่ไม่เป็นเลขจำนวนเต็มให้ปัดขึ้นเป็นค่าของเลขจำนวนเต็ม

๒) สำหรับเครื่องวัดความยาวตาม (๕) และ (๑๐) ให้มีทั้งฝ่ายมากและฝายน้อยได้ไม่เกินค่าที่ได้จากการคำนวณตามสูตร $0.6 + 0.4L$ มิลลิเมตร เมื่อ L เท่ากับค่าความยาวระหว่างขั้นหมายมาตรฐาน โดยมีค่าเป็นเลขจำนวนเต็มของหน่วยเมตร ในกรณีที่ไม่เป็นเลขจำนวนเต็มให้ปัดขึ้นเป็นค่าของเลขจำนวนเต็ม

(๑) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาคระหว่างขันหมายมาตรฐานลูกดิ่งที่ประกอบกับสายแบบโลหะ กับขันหมายมาตรฐานสายโลหะที่ระยะห่างไม่เกิน ๑ เมตรนั้น ให้มีทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยได้ ไม่เกินกว่า ๐.๖ มิลลิเมตร

ส่วนที่ ๒/๑^[๘]

เครื่องวัดความชื้นข้าว

ข้อ ๕๕/๑^[๘] ในส่วนนี้

“ข้าว” หมายความว่า ข้าวเปลือก ข้าวสาร หรือข้าวกล้อง

“ตัวอย่าง” หมายความว่า ตัวอย่างข้าวที่ใช้วัดหาปริมาณความชื้น

“ปริมาณความชื้น” หมายความว่า ร้อยละของน้ำหนักน้ำในตัวอย่างต่อน้ำหนักตัวอย่าง

“ตารางแปลงค่า” หมายความว่า ตาราง กราฟ แอบบะคัส หรือสไลด์รูล์ ที่ใช้สำหรับแปลงค่าขันหมายมาตรฐานสามัญที่แสดงโดยเครื่องวัดที่ไม่แสดงค่าโดยตรงเป็นค่าปริมาณความชื้น

“ตารางแก้ไขค่า” หมายความว่า ตาราง กราฟ แอบบะคัส หรือสไลด์รูล์ ที่ใช้สำหรับแก้ไขค่าปริมาณความชื้นหรือค่าขันหมายมาตรฐานสามัญที่แสดงโดยเครื่องวัดความชื้นข้าว เนื่องจากผลกระทบจากอุณหภูมิของตัวอย่าง หรือจากสภาพแวดล้อม

“ค่าขันหมายมาตรฐาน” หมายความว่า ค่าของขันหมายมาตรฐานที่แสดงเป็นหน่วยของปริมาณความชื้นของข้าว กรณีที่เป็นการแสดงค่าแบบแอนะล็อก คือ ค่าที่แตกต่างกันของขันหมายมาตรฐานสองขันที่ติดต่อกัน กรณีที่เป็นการแสดงค่าแบบดิจิทัลหรือในตารางแปลงค่า คือค่าที่แตกต่างกันของสองค่าที่ต่อเนื่องกัน

“ขันหมายมาตรฐานสามัญ” หมายความว่า ค่าที่แสดงผลของการวัดของเครื่องวัดที่ไม่แสดงค่าโดยตรงก่อนพิจารณาค่าปริมาณความชื้นจากตารางแปลงค่า ซึ่งค่านี้จะไม่แสดงหน่วย

ข้อ ๕๕/๒^[๘] เครื่องวัดความชื้นข้าวต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องวัดต้องประกอบด้วยส่วนแสดงค่าหลักและอาจประกอบด้วยส่วนพิมพ์ค่าหลักด้วยกี ได้ ในกรณีที่เครื่องวัดเป็นแบบเครื่องวัดที่แสดงค่าโดยตรงต้องแสดงผลของการวัดเป็นค่าปริมาณความชื้นและถ้าเครื่องวัดนี้ประกอบด้วยส่วนพิมพ์ค่า ต้องพิมพ์ค่าเป็นค่าปริมาณความชื้น เช่นกัน ในกรณีที่เครื่องวัดเป็นแบบเครื่องวัดที่ไม่แสดงค่าโดยตรง ผลลัพธ์ที่ได้หลังจากพิจารณาด้วยตารางแปลงค่าแล้วจะต้องแสดงผลของการวัดเป็นค่าปริมาณความชื้น

^[๘] เพิ่มเติมโดย ข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

(๒) ส่วนแสดงค่าแบบแอนะล็อก

- (ก) ความกว้างของขันหมายมาตรฐานต้องไม่นักกว่าซ่องว่างระหว่างขันหมายมาตรฐาน
- (ข) ตัวชี้ค่าต้องมีขนาดความกว้างโดยประมาณเท่ากับความกว้างของขันหมายมาตรฐาน
- (ค) ระยะห่างระหว่างตัวชี้ค่ากับฐานของขันหมายมาตรฐานต้องไม่เกิน ๕ มิลลิเมตร
- (ง) ถ้าตัวชี้ค่าและขันหมายมาตรฐานอยู่ต่างระนาบกัน ปลายของตัวชี้ค่าต้องยื่นไปทับแนว

ขันหมายมาตรฐาน

(จ) ถ้าตัวชี้ค่าอยู่ต่างระนาบเดียวกันกับขันหมายมาตรฐาน ระยะห่างระหว่างปลายของตัวชี้ค่า กับปลายสุดของขันหมายมาตรฐาน ต้องไม่เกิน ๑ มิลลิเมตร

(๓) ส่วนแสดงค่าแบบดิจิทัล

- (ก) ขนาดของตัวเลขที่แสดงค่าปริมาณความชื้นต้องมีความสูงไม่น้อยกว่า ๑๐

มิลลิเมตร

(ข) แสดงค่าปริมาณความชื้นหรือขันหมายมาตรฐานัญต่อเมื่อสิ้นสุดขั้นตอนการวัด

(๔) เครื่องวัดที่มีส่วนพิมพ์ค่าต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้ด้วย

- (ก) ต้องพิมพ์ค่าปริมาณความชื้นที่เป็นค่าปริมาณความชื้นที่วัดได้โดยตรงเท่านั้น
- (ข) ต้องไม่พิมพ์ค่าปริมาณความชื้นจนกว่าขั้นตอนการวัดได้ดำเนินการสิ้นสุดลง
- (ค) ต้องไม่พิมพ์ค่าปริมาณความชื้นเมื่อค่าปริมาณความชื้นของตัวอย่างมีค่าเกินพิสัย การวัดของเครื่องวัด

(๕) เครื่องวัดต้องแสดงค่าได้ถูกต้องในพิสัยอุณหภูมิใช้งานของเครื่องวัดที่กำหนด โดยผู้ผลิต ทั้งนี้ พิสัยอุณหภูมิใช้งานของเครื่องวัดจะต้องไม่ต่ำกว่า ๒๐ องศาเซลเซียส

(๖) เครื่องวัดที่มีส่วนตั้งศูนย์หรือกลไกปรับจุดทดสอบ กลไกนั้นจะสามารถปรับได้ต่อเมื่อใช้อุปกรณ์ที่แยกส่วนออกจากกลไกเท่านั้น เว้นแต่เครื่องวัดที่จำเป็นต้องให้ผู้วัดดำเนินการปรับหากค่าที่ เครื่องวัดวัดได้เอง

ข้อ ๕๕/๓^[๘] เครื่องวัดต้องแสดงรายละเอียดบนตัวเครื่องหรือแผ่นข้อมูลที่ติดกับตัวเครื่อง เพิ่มเติมดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ขนาดตัวอย่างที่ใช้วัดปริมาณความชื้นในแต่ละครั้ง
- (๒) พิสัยการวัดของเครื่อง
- (๓) พิสัยอุณหภูมิใช้งานของเครื่อง

^[๘] เพิ่มเติมโดย ข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๕๕/๔^[8] เครื่องวัดที่มีการใช้ร่วมกับอุปกรณ์เสริมที่แยกออกจากเครื่องวัดต่างหากหรือที่ประกอบเข้ากับเครื่องวัด อุปกรณ์เสริมนี้ต้องมีความเหมาะสมและอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ และต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องซึ่งที่ใช้ซึ่งเพื่อกำหนดปริมาณตัวอย่างทดสอบ ต้องมีค่าขั้นหมายมาตรฐานไม่เกิน ๑๐ กรัม โดยมีความคลาดเคลื่อนฝ่ายมากหรือฝ่ายน้อยไม่เกิน ๐.๕ เท่าของค่าขั้นหมายมาตรฐาน

(๒) เครื่องวัดอุณหภูมิต้องเหมาะสมกับเครื่องวัดและมีค่าอ่านละเอียดได้ถึง ๐.๕ องศาเซลเซียส

(๓) ตารางแปลงค่าและตารางแก้ไขค่าสำหรับเครื่องวัดต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อและที่อยู่ หรือเครื่องหมายการค้าของผู้ผลิต

(ข) ชนิด รุ่นที่ผลิต หรือรูปแบบของเครื่องวัด

(ค) ปีที่พิมพ์ตาราง

(ง) ชนิดของข้าวที่ใช้ตารางหาค่าปริมาณความชื้น

(จ) ขอบเขตการใช้งาน

(๔) เครื่องวัดต้องมีคู่มือการใช้งานแสดงรายละเอียดที่สำคัญของเครื่อง วิธีการใช้เครื่องวัด และอุปกรณ์เสริมต่างๆ

ข้อ ๕๕/๕^[8] เครื่องวัดที่แสดงค่าโดยตรงต้องมีลักษณะเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เครื่องวัดที่สามารถวัดปริมาณความชื้นของข้าวได้หลายชนิดต้องแสดงสัญลักษณ์หรือวิธีการวัดความชื้นของข้าวแต่ละชนิดไว้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย

(๒) ค่าขั้นหมายมาตรฐานต่ำสุดของส่วนแสดงค่าหรือส่วนพิมพ์ค่าที่แสดงค่าหรือพิมพ์ค่าปริมาณความชื้นต้องไม่มากกว่า ๐.๒

ข้อ ๕๕/๖^[8] อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดของเครื่องวัดความชื้นข้าวให้มีทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยตามตารางดังต่อไปนี้

^[8] เพิ่มเติมโดย ข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

แบบมาตรา	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาย	
	สำหรับการให้คำรับรองชั้นแรก และการให้คำรับรองชั้นหลัง (ร้อยละ)	สำหรับการตรวจสอบ (ร้อยละ)
ข้าวมาตราฐาน ที่มีปริมาณความชื้น ไม่เกินร้อยละ ๑๖	๐.๘	๐.๐
ข้าวมาตราฐาน ที่มีปริมาณความชื้น เกินร้อยละ ๑๖	๐.๐๕ ของปริมาณความชื้น ของแบบมาตราข้าวมาตราฐาน	๐.๐๖ ของปริมาณความชื้น ของแบบมาตราข้าวมาตราฐาน
เครื่องวัดความชื้นข้าว	๐.๙	๐.๐”

ส่วนที่ ๓

มาตรฐานความขาว

ข้อ ๔๖ มาตรวัดความขาวผ้าต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ตัวมาตรฐานต้องทำด้วยโลหะหรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางได้ตรวจสอบแล้วว่ามีคุณสมบัติที่ใช้แทนกันได้

(๒) เป็นมาตรฐานที่บอกค่าความขาวได้ทันทีเมื่อเอาผ้าผ่านและถ้ามีที่แสดงค่าความขาวหลายแห่งทุกแห่งต้องแสดงค่าความขาวได้ถูกต้องตรงกัน

(๓) ต้องมีลูกกลิ้งกดผ้าเพื่อให้ผ้าที่ผ่านมาตรฐานอยู่ในลักษณะตึง และสามารถดึงผ่านมาตรฐานได้โดยสะดวก

(๔) ขั้นหมายมาตรฐาน

(ก) ความขาวขั้นหมายมาตรฐานหลักต้องเห็นชัดเจน อ่านง่าย มีลักษณะขาวและต้องขาวกว่าขั้นหมายมาตรฐาน

(ข) ความกว้างของขั้นหมายมาตรฐาน ต้องไม่กว้างกว่าซองว่างน้อยที่สุดระหว่างว่างขั้นหมายมาตรฐาน และความกว้างของขั้นหมายมาตรฐานหลักต้องไม่มากกว่า ๑.๕ เท่า ของความกว้างของขั้นหมายมาตรฐาน

(ค) ความกว้างของขั้นหมายมาตรฐานเล็กสุดต้องไม่น้อยกว่า ๐.๒ มิลลิเมตร

(ง) ซ่องว่างระหว่างขั้นหมายมาตรฐานต้องไม่น้อยกว่า ๓ มิลลิเมตร

(๕) ตัวชี้ค่า

(ก) ปลายของตัวชี้ค่าต้องอยู่ในแนวนานกับขั้นหมายมาตรฐาน
 (ข) ถ้าปลายของตัวชี้ค่าอยู่ค่อนกระนาบกับขั้นหมายมาตรฐาน ตัวชี้ค่าต้องยกขึ้นหมายมาตรฐานที่แสดงค่าความยาว

(ค) ถ้าปลายของตัวชี้ค่าอยู่ระหว่างเดียวกันกับขั้นหมายมาตรฐาน ตัวชี้ค่าต้องห่างจากขั้นหมายมาตรฐานที่แสดงค่าความยาวร่วมกับตัวชี้ค่านั้นไม่เกิน ๑ มิลลิเมตร

(ง) ความกว้างของปลายของตัวชี้ค่าต้องไม่นากกว่าความกว้างของขั้นหมายมาตรฐานเล็กสุด และต้องไม่เกิน ๐.๕ มิลลิเมตร

(จ) ถ้าตัวชี้ค่าและขั้นหมายมาตรฐานอยู่ต่างระนาบกัน ปลายของตัวชี้ค่าต้องห่างจากระนาบของขั้นหมายมาตรฐานไม่เกิน ๐.๕ มิลลิเมตร

(๙) ส่วนแสดงค่าต้องสามารถตั้งศูนย์ได้โดยสะดวก และเมื่อตั้งศูนย์แล้วส่วนแสดงค่าต้องไม่แสดงค่าอื่นนอกจากค่าศูนย์

(๑) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการตรวจสอบให้คำรับรองขั้นแรกและให้คำรับรองขั้นหลังของมาตรฐานด้วยความยาวย้า ให้มีทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยได้ไม่เกินค่าที่ได้จากการคำนวณตามสูตร $0.6+0.4L$ มิลลิเมตร เมื่อ L เท่ากับค่าความยาวที่มาตรฐานทดสอบ โดยมีค่าเป็นเลขจำนวนเต็มของหน่วยเมตร ในกรณีที่มาตรฐานไม่แสดงเป็นเลขจำนวนเต็มให้ปัดขึ้นเป็นเลขจำนวนเต็ม

ข้อ ๕๗ มาตรวัดความยาวแบบอัตโนมัติสำหรับวัดความสูงของระดับของเหลวในถังเก็บต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มาตรวัดต้องทำด้วยวัสดุคุณภาพดีและไม่เป็นอันตรายแก่ผู้ใช้งาน หรือวัสดุอื่นใดที่สำนักงานกลางได้ตรวจสอบแล้วว่ามีคุณสมบัติที่ใช้แทนกันได้

(๒) ส่วนแสดงค่า

(ก) ส่วนแสดงค่าต้องสามารถแสดงค่าปริมาตรที่วัดได้เป็นตัวเลขทันทีที่ทำการวัด
 (ข) แสดงค่าหน่วยความยาวด้วยตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ได้อย่างชัดเจน
 (ค) ค่าขั้นหมายมาตรฐานอย่างน้อยที่สุดต้องอ่านได้ละเอียดถึง ๑ มิลลิเมตร
 (ง) ส่วนแสดงค่าแบบแอนะล็อกต้องมีช่องว่างระหว่างขั้นหมายมาตรฐานไม่น้อยกว่า ๑ มิลลิเมตร

(จ) ถ้ามีส่วนแสดงค่าหลายแห่ง ทุกแห่งต้องแสดงค่าสอดคล้องกัน

(ฉ) ให้นำความใน (ข) (ค) และ (ง) มาใช้บังคับกับส่วนพิมพ์ค่าโดยอนุโลม

(๓) ส่วนประกอบอื่นใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ หากนำมาใช้กับเครื่องวัดจะต้องไม่มีผลกระทบต่อความแม่นยำของการวัด

(๔) สามารถป้องกันการรบกวนของสัญญาณคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า และคลื่นความถี่วิทยุไม่ให้มีผลต่อความแม่นยำของการวัด

(๕) เส้นลวดหรือสายแถบซึ้งแขวนไว้กับส่วนตรวจระดับของเหลวแบบเคลื่อนที่ ซึ่งม้วนเก็บอยู่ในชุดม้วนเก็บ ต้องถูกดึงออกหรือม้วนเข้าได้อย่างคล่องตัวไม่ติดขัด และจะต้องตึงขณะทำการวัด

(๖) การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของส่วนตรวจระดับของเหลว อันเนื่องจากสภาพแวดล้อม เช่น การสั่นสะเทือน อุณหภูมิ ความดันไออก หรือการเปลี่ยนแปลงชนิดของเหลว ภายใต้สภาพการทำงานปกติ ต้องไม่เกิน ๑ มิลลิเมตร

(๗) การติดตั้งส่วนตรวจระดับของเหลว

(ก) ในกรณีที่ถังเก็บมีช่องทึ่งดึงวัดระดับ ต้องติดตั้งส่วนตรวจระดับของเหลวใกล้ช่องทึ่งดึงวัดระดับ

(ข) ส่วนตรวจระดับของเหลวแบบเคลื่อนที่ต้องเคลื่อนที่ได้อย่างอิสระไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงระดับของเหลว และอย่างสมดุลตลอดระยะเวลาการวัด

(๘) ให้นำความในข้อ ๑๕ (๑๕) มาใช้กับกับมาตรฐานที่มีส่วนประกอบเป็นอิเล็กทรอนิกส์โดยอนุญาต

(๙) ความเที่ยงของมาตรฐานแบ่งเป็น ๒ ชั้น ดังต่อไปนี้

(ก) ชั้น ๒ ใช้กับมาตรฐานที่ใช้กับถังเก็บที่บรรจุปิโตรเลียมเหลวที่มีอุณหภูมิไม่ต่ำกว่า -๑๐ องศาเซลเซียส

(ข) ชั้น ๓ ใช้กับมาตรฐานที่ใช้กับถังเก็บที่บรรจุปิโตรเลียมเหลวที่มีอุณหภูมิต่ำกว่า -๑๐ องศาเซลเซียส

(๑๐) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลัง

(ก) ให้มีทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยที่สภาวะทำงานปกติ ตามตาราง ดังต่อไปนี้

ชั้นความเที่ยง	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด	
	B	D
ชั้น ๒	ร้อยละ ๐.๐๔ ของระยะที่วัด	๑ มิลลิเมตร
ชั้น ๓	ร้อยละ ๐.๐๖ ของระยะที่วัด	๔ มิลลิเมตร

ทั้งนี้ เมื่ออัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด B คือ ค่าอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสัมพัทธ์ และอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด D คือ ค่าสัมบูรณ์ของค่าอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด

(ก) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตาม (ก) จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

๑) ในกรณีที่ใช้มาตรฐานสำหรับการแสดงค่าระดับความสูงของเหลว หรือระดับความสูงของที่วางภายในถังเก็บ ให้มีอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดทั้งฝ่ายมากและฝายน้อยที่สภาวะทำงานปกติเท่ากับค่า B หรือค่า D ค่าใดค่าหนึ่งแล้วแต่ว่าค่าใดจะสูงกว่า

๒) ในกรณีที่ใช้มาตรฐานสำหรับการแสดงค่าความแตกต่างของระดับ ๒ ระดับในทิศทางเดียวกัน ให้มีอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดทั้งฝ่ายมากและฝายน้อยที่สภาวะทำงานปกติเท่ากับค่า B หรือค่า D ค่าใดค่าหนึ่งแล้วแต่ว่าค่าใดจะสูงกว่า

๓) ค่าดิสคริปชันของมาตรฐาน

ก) มาตรฐานซึ่งมีขั้นความเที่ยงชั้น ๒ ต้องแสดงค่าเปลี่ยนแปลงไปอย่างน้อย ๑ มิลลิเมตร เมื่อระดับของเหลวเปลี่ยนแปลงไป ๒ มิลลิเมตร

ข) มาตรฐานซึ่งมีขั้นความเที่ยงชั้น ๓ ต้องแสดงค่าเปลี่ยนแปลงไปอย่างน้อย ๑ มิลลิเมตร เมื่อระดับของเหลวเปลี่ยนแปลงไป ๓ มิลลิเมตร

๔) ถ้ามีส่วนแสดงค่าหรือส่วนพิมพ์ค่าหอยแท่งความคาดเคลื่อนของส่วนแสดงค่าหรือส่วนพิมพ์ค่าต้องไม่เกินอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตาม ๑) หรือ ๒) และผลต่างของส่วนแสดงค่าหรือส่วนพิมพ์ค่าต้องไม่เกิน ๑ มิลลิเมตร

(๑) การแสดงเครื่องหมาย ต้องแสดงรายละเอียดดังต่อไปนี้ให้สามารถอ่านได้ง่ายชัดเจน และมีลักษณะสวยงาม

(ก) สภาวะทำงานปกติ

(ข) ขอบเขตการวัด

(ค) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของเส้นลวดหรือความหนาของสายเอบ

(ง) น้ำหนักของส่วนตรวจวัดระดับของเหลว

(จ) ช่วงความถี่ สำหรับมาตรฐานแบบใช้คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าหรือคลื่นเสียง

ส่วนที่ ๔

มาตรฐานการของเหลว

ข้อ ๕๙ ในส่วนนี้

“ของเหลว” หมายความว่า น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น และก๊าซบีโตรเลียมเหลวแต่ไม่รวมถึงน้ำ

ข้อ ๕๕ ส่วนแสดงค่าและส่วนพิมพ์ค่าของมาตรฐานการของเหลวต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีส่วนแสดงค่าหลัก

(๒) ส่วนแสดงค่าต้องแสดงชื่อหรือสัญลักษณ์ของหน่วยที่ใช้ในการวัด ค่าขั้นหมายมาตรฐาน ให้แสดงเป็นค่า 1×10^k 2×10^k หรือ 5×10^k โดยที่ k เป็นเลขจำนวนเต็มบวก จำนวนเต็มลบ หรือศูนย์

(๓) ส่วนแสดงค่าแบบแอนะล็อก

(ก) ขั้นหมายมาตรฐาน

(๑) ขั้นหมายมาตรฐานหลัก และขั้นหมายมาตรฐานรองต้องมีความยาวแตกต่างกัน เพื่อให้ง่ายต่อการอ่านค่า ทั้งนี้ ขั้นหมายมาตรฐานหลักต้องมีความยาวมากกว่าขั้นหมายมาตรฐานรอง

(๒) ขั้นหมายมาตรฐานที่ถูกต้องสอดคล้องกันต้องมีขนาดความกว้างเท่ากัน เป็นเส้นตรงสม่ำเสมอ มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๐.๒ มิลลิเมตร และต้องไม่เกินช่องว่างระหว่างขั้นหมายมาตรฐานต่ำสุด ๒ ขั้นหมายมาตรฐาน ที่อยู่ติดกัน

(๓) ขั้นหมายมาตรฐานหลักต้องมีความกว้างไม่เกิน ๐.๕ เท่าของขั้นหมายมาตรฐานรอง

(๔) ช่องว่างระหว่างขั้นหมายมาตรฐานต้องไม่น้อยกว่า ๒ มิลลิเมตร

(ข) ตัวชี้ค่า

(๑) ตัวชี้ค่าต้องอยู่ในแนวนานกับขั้นหมายมาตรฐาน

(๒) ถ้าตัวชี้ค่าอยู่คนละนานกับขั้นหมายมาตรฐาน ปลายของตัวชี้ค่าจะต้องยาวถึงขั้นหมายมาตรฐานที่แสดงค่าปริมาตร

(๓) ถ้าตัวชี้ค่าอยู่ระหว่างเดียวกันกับขั้นหมายมาตรฐาน ปลายของตัวชี้ค่าต้องห่างจากขั้นหมายมาตรฐานไม่เกิน ๑ มิลลิเมตร

(๔) ความกว้าง

ก) ปลายของตัวชี้ค่าต้องมีความกว้างไม่เกินความกว้างของขันหมายมาตรฐานที่กว้างที่สุด

ข) กรณีที่ตัวชี้ค่าเป็นเข็ม ปลายของตัวชี้ค่าต้องมีความกว้างสม่ำเสมอตลอดแนวจนทับกันได้สนิทกับขันหมายมาตรฐาน

๔) ถ้าตัวชี้ค่าและขันหมายมาตรฐานอยู่ต่างระนาบกัน ระยะห่างระหว่างตัวชี้ค่าและระนาบทองขันหมายมาตรฐาน ต้องไม่เกิน ๑.๕ มิลลิเมตร

(๕) ส่วนแสดงค่าแบบดิจิทัลต้องแสดงผลการวัดอย่างต่อเนื่องในขณะที่ทำการวัดปริมาตรของเหลวเพื่อการซื้อขาย

(๖) ส่วนตั้งศูนย์สำหรับส่วนแสดงค่าปริมาตร

(ก) ส่วนแสดงค่าปริมาตรอาจให้มีส่วนตั้งศูนย์ซึ่งสามารถปรับด้วยมือหรือด้วยระบบอัตโนมัติได้

(ข) เมื่อเริ่มทำการตั้งศูนย์ ส่วนแสดงค่าปริมาตรต้องแสดงผลไม่แตกต่างไปจากผลการวัดที่ปรากฏอยู่เดิม และจะแสดงค่าศูนย์เมื่อการตั้งศูนย์เสร็จสมบูรณ์

(ค) ส่วนตั้งศูนย์ต้องไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ต่อผลการวัด เว้นแต่การเปลี่ยนไปแสดงค่าศูนย์

(ง) ในขณะที่ทำการวัด ต้องไม่มีวิธีการใดที่สามารถปรับส่วนแสดงค่าปริมาตรให้แสดงค่าเป็นศูนย์ได้

(จ) ในกรณีที่เป็นส่วนแสดงค่าแบบแอนะล็อก การแสดงค่าปริมาตรหลังจากการตั้งศูนย์ให้มีความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกินกึ่งหนึ่งของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการวัดปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบ

(ก) ในกรณีที่เป็นส่วนแสดงค่าแบบดิจิทัล การแสดงค่าปริมาตรหลังจากการตั้งศูนย์ต้องไม่มีความคลาดเคลื่อนและต้องแสดงค่าเป็นศูนย์เท่านั้น

(ก) มาตรวัดที่ใช้ในการขายปลีก

(ก) การแสดงค่าปริมาตรส่งจ่าย ก่อนทำการส่งจ่ายส่วนแสดงค่าปริมาตรต้องแสดงค่าศูนย์ และเมื่อเริ่มทำการส่งจ่ายส่วนแสดงค่าปริมาตรต้องแสดงปริมาตรการส่งจ่ายขณะนั้นบนส่วนแสดงค่า

(ก) มาตรวัดที่คำนวณราคาได้ต้องแสดงราคาต่อหน่วยอย่างถูกต้องตรงตามชนิดของผลิตภัณฑ์ก่อนทำการส่งจ่ายทุกราย

(ก) ส่วนคำนวนราคา

(๑) ต้องคำนวนราคาทั้งหมดตามราค่าต่อหน่วยของการซื้อขายในแต่ละครั้ง ขณะทำการวัด

(๒) การแสดงราคาซื้อขายรวมตามปริมาตรส่งจ่ายได้ ฯ ต้องแสดงค่าໄดีเที่ยงตรง โดยมีความคลาดเคลื่อนฝ่ายมากหรือฝ่ายน้อยไม่เกินผลคูณของ ๐.๐๕ ลิตร กับราค่าต่อหน่วย

(๓) การแสดงราค่าต่อหน่วย ในกรณีที่มาตรวัดแต่ละเครื่องใช้วัดปริมาตรส่งจ่ายของ พลิตภัณฑ์แตกต่างกัน แต่ใช้ส่วนแสดงค่าชุดเดียร่วมกัน ก่อนทำการวัดปริมาตรส่งจ่ายของพลิตภัณฑ์ ได้ในแต่ละครั้ง ส่วนแสดงค่าต้องแสดงราค่าต่อหน่วยของพลิตภัณฑ์นั้น และในขณะที่ทำการวัด ต้องไม่มีวิธีการใด ที่สามารถปรับเปลี่ยนการแสดงราค่าต่อหน่วยໄດ້

(๔) การแสดงปริมาตรรวมและราคازื้อขายรวม สำหรับการซื้อขายครั้งหนึ่ง ฯ เมื่อการวัด ปริมาตรส่งจ่ายเสร็จสิ้นลง ส่วนแสดงค่าต้องแสดงปริมาตรส่งจ่ายรวมและราคازื้อขายรวมเป็นเวลา อよأنน้อย ๕ นาที หรือจนกระทั่งมีการซื้อขายครั้งต่อไป

(๕) ในกรณีที่มีส่วนพิมพ์ค่าประกอบเข้ากับอุปกรณ์ส่งจ่ายน้ำมัน การพิมพ์ข้อมูลการส่งจ่ายพลิตภัณฑ์ต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ปริมาตรส่งจ่ายทั้งหมด

(๒) ราคายต่อหน่วย

(๓) ราคازื้อขายรวม

(๔) ชนิดของพลิตภัณฑ์ เช่น ชื่อ สัญลักษณ์ อักษรย่อ หรือเลขรหัส

(๖) มาตรวัดที่ใช้ในการขายส่งหากคำนวนราคาໄດ້ต้องพิมพ์หรือแสดงราคازื้อขายรวม สอดคล้องกับผลการคำนวนทางคณิตศาสตร์

ข้อ ๖๐ มาตรวัดปริมาตรของเหลวต้องมีอุปกรณ์ควบและอุปกรณ์เสริมที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องกำจัดไอหรืออากาศ หรือวิธีการอัดโนมัติอื่นที่ป้องกันไม่ให้ไอหรืออากาศ ผ่านเข้าไปในมาตรวัดขณะทำการวัด

(๒) วาล์วป้องกันการไหลย้อนกลับหรือวิธีการป้องกันการไหลย้อนกลับใดๆ ไม่ให้ ของเหลวไหลย้อนกลับสู่มาตรวัดอีก

(๓) สำหรับมาตรวัดปริมาตรน้ำมันหล่อลื่น เมื่อรีดดับของเหลวจ่ายน้ำมันหล่อลื่นลด ระดับต่ำลงจนมีผลต่อความแม่นยำของการวัด มาตรวัดต้องมีอุปกรณ์ที่หยุดทำงาน ได้โดยอัตโนมัติ หรือ มีลักษณะเตือนที่เห็นได้ชัดเจน

(๔) สำหรับมาตรฐานผลิตภัณฑ์โดยตรง หากต้องการแสดงค่าเป็นปริมาตร มาตรวัดมวล โดยตรงต้องมีวิธีการอัตโนมัติที่สามารถวัดค่าและแก้ไขค่าความหนาแน่นของผลิตภัณฑ์ในขณะที่ทำการวัด เมื่อการเปลี่ยนแปลงความหนาแน่นมีผลต่อความแม่นยำของการวัด

ข้อ ๖๑ มาตรวัดปริมาตรของเหลวอาจมีอุปกรณ์ควบและอุปกรณ์เสริมที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) กลไกการหยุดการส่งจ่าย

(ก) ต้องสามารถหยุดการส่งจ่ายได้เมื่อยำ และในกรณีที่มาตรฐานสามารถตั้งค่าล่วงหน้า ได้ เมื่อหยุดการส่งจ่าย ส่วนแสดงค่าต้องแสดงปริมาตรส่งจ่ายตรงกับค่าที่ได้ตั้งไว้ล่วงหน้า

(ข) ส่วนกำหนดการหยุดต้องทำให้กลไกการหยุดสามารถปรับระดับการหยุดได้เพื่อให้ ปริมาตรส่งจ่ายอยู่ในขอบเขตที่กำหนด

(๒) มาตรวัดที่ใช้ในการขายส่งซึ่งประกอบด้วยเครื่องชดเชยอุณหภูมิอัตโนมัติ

(ก) การแสดงค่าและการพิมพ์ค่าการวัดปริมาตรที่อุณหภูมิใด ๆ ให้แสดงเป็นค่าปริมาตร ที่อุณหภูมิพื้นฐาน

(ข) ต้องมีวิธีการที่สามารถยับยั้งการทำงานของเครื่องชดเชยอุณหภูมิอัตโนมัติ เพื่อให้ มาตรวัดแสดงค่าและพิมพ์ค่าปริมาตรที่วัดได้ตามอุณหภูมนั้นๆ ได้

(ค) เครื่องชดเชยอุณหภูมิอัตโนมัติต้องวัดอุณหภูมิของเหลวภายในห้องวัดของเหลว หรือในตำแหน่งที่ทางเข้าหรือทางออกที่อยู่ติดกับมาตรฐาน

(ง) ระบบชดเชยอุณหภูมิอัตโนมัติต้องมีที่สำหรับผนึกเพื่อป้องกันไม่ให้สามารถปรับแต่ง ค่าได้

(๓) เครื่องวัดอุณหภูมิ เครื่องวัดความดัน และเครื่องวัดความหนาแน่น ซึ่งทำงานร่วมกับ ระบบการวัดปริมาตรของเหลวในแต่ละชั้นความเที่ยง หากมีผลกระทบใด ๆ ต่อการวัดของมาตรฐาน จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๖๒ ท่อส่งจ่ายและวาล์วต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่ทำให้ของเหลวที่วัดปริมาตรแล้วเกิดการเบี่ยงเบนออกจากห้องวัด หรือท่อส่งจ่ายได้

(๒) ในกรณีที่มีการติดตั้งท่อส่งจ่ายสองทางขึ้นไป ต้องมีวิธีการอัตโนมัติเพื่อให้

(ก) ในขณะทำการส่งจ่าย ของเหลวต้องไหลออกจากทางส่งจ่ายได้เพียงทางเดียวเท่านั้น

(ข) อุปกรณ์ที่ใช้ควบคุมทิศทางการไหลต้องแสดงทิศทางการไหลอย่างชัดเจน

ข้อ ๖๓ มาตรวัดปริมาตรของเหลวต้องแสดงรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ระบบการวัดปริมาตรของเหลวต้องแสดงข้อมูลต่อไปนี้ให้เห็นได้อย่างชัดเจนและลง เดือนได้ยาก

- (ก) ปีที่ผลิต
  - (ข) ปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบ
  - (ก) อัตราการไหลต่ำสุดและอัตราการไหลสูงสุด
  - (ง) ความดันของเหลวต่ำสุดและสูงสุด
  - (จ) ช่วงอุณหภูมิของเหลวที่วัด
  - (น) ช่วงความหนืดหรือชนิดผลิตภัณฑ์ที่ใช้งาน
- (๒) ถ้ามาตรวัดมีเครื่องชดเชยอุณหภูมิ ต้องแสดงอุณหภูมิและความดันที่สภาวะพื้นฐานอย่างชัดเจน ใกล้กับส่วนแสดงค่าปริมาตร

(๓) ถ้ามาตรวัดประกอบด้วยเครื่องชดเชยอุณหภูมิอัตโนมัติ ต้องมีเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์แสดงบนส่วนส่วนแสดงค่า และส่วนพิมพ์ถ้าอย่างชัดเจนว่าค่าปริมาตรแสดงเป็นปริมาตรที่อุณหภูมิพื้นฐาน

(๔) เมื่อทำการติดตั้งมาตรวัดพร้อมใช้งานแล้วมาตรวัดที่ใช้ในการขยายปลีกที่มีอัตราการไหลสูงสุดเท่ากับ ๑๐๐ ลิตรต่อนาทีขึ้นไป ต้องแสดงอัตราการไหลต่ำสุดและอัตราการไหลสูงสุดให้เห็นได้อย่างชัดเจนบนมาตรวัดและอัตราการไหลต่ำสุดต้องไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของอัตราการไหลสูงสุด

(๕) ถ้ามาตรวัดหลายเครื่องทำงานโดยใช้ส่วนประกอบร่วมกัน ต้องแสดงข้อกำหนดในแต่ละส่วนของระบบ และอาจจะแสดงร่วมกันบนแผ่นข้อมูลเดียวกันก็ได้

ข้อ ๖๔ ความเที่ยงของมาตรวัดปริมาตรของเหลว แบ่งเป็น ๒ ชั้น คือ

(๑) ชั้น ๐.๕

(๒) ชั้น ๐.๐

ข้อ ๖๕ หลักเกณฑ์การแบ่งชั้นความเที่ยงของมาตรวัดปริมาตรของเหลวให้เป็นไปตามตารางดังต่อไปนี้

ประเภทของมาตรวัด	ชั้นความเที่ยง
มาตรวัดที่ใช้สำหรับวัดก๊าซปิโตรเลียมเหลว	ชั้น ๐.๐
มาตรวัดปริมาตรน้ำมันเชื้อเพลิงและมาตรวัดปริมาตรน้ำมันหล่อลื่น มีอัตราการไหลสูงสุดไม่เกิน ๒๐ ลิตร/ชั่วโมง	ชั้น ๐.๐
มาตรวัดปริมาตรน้ำมันเชื้อเพลิงและมาตรวัดปริมาตรน้ำมันหล่อลื่น มีความหนืดพลศาสตร์มากกว่า ๑๐๐๐ mPa.s	ชั้น ๐.๐

<p>มาตรฐานวัดปริมาตรน้ำมันเชื้อเพลิงและมาตรฐานวัดปริมาตรน้ำมันหล่อลื่นที่มีอัตราการไหลสูงสุดมากกว่า ๒๐ ลิตร/ชั่วโมง และมีความหนืดพลศาสตร์ไม่เกิน ๑๐๐๐ mPa.s อาทิ มาตรวัดผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมที่เป็นของเหลวใน สถานะอุณหภูมิและความดันปกติ</p>	<p>ชั้น ๐.๔</p>
---	-----------------

ข้อ ๖๖ ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลังของมาตรฐานวัดปริมาตรของเหลว เป็นไปตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

(๑) มาตรวัดที่ได้ติดตั้งเข้าระบบการวัดปริมาตรของเหลวแล้ว ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดมีทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยตามตารางดังต่อไปนี้

ปริมาณที่ทดสอบ (V) (ลิตร)	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด	
	ชั้นความเที่ยง ชั้น ๐.๔	ชั้นความเที่ยง ชั้น ๑.๐
๐.๐๒ ถึง ๐.๑	๒ มิลลิลิตร	๔ มิลลิลิตร
๐.๑ ถึง ๐.๒	๐.๐๒ V	๐.๐๔ V
๐.๒ ถึง ๐.๔	๔ มิลลิลิตร	๙ มิลลิลิตร
๐.๔ ถึง ๑	๐.๐๑ V	๐.๐๒ V
๑ ถึง ๒	๑๐ มิลลิลิตร	๒๐ มิลลิลิตร
ตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป	๐.๐๐๕ V	๐.๐๑ V

(๒) มาตรวัดที่ยังไม่ได้ติดตั้งเข้าระบบการวัดปริมาตรของเหลว ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดเป็นครึ่งหนึ่งของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตาม (๑) แต่ต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๐.๓ ของปริมาณที่ทดสอบ

(๓) มาตรวัดที่ได้ติดตั้งเข้าระบบการวัดปริมาตรของเหลวแล้ว ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบเป็นสองเท่าของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตาม (๑)

(๔) มาตรวัดที่ยังไม่ได้ติดตั้งเข้าระบบการวัดปริมาตรของเหลว ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบเป็นสองเท่าของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตาม (๒)

(๕) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดของมาตรฐานวัดปริมาตรไม่ว่ากรณีใด ๆ จะต้องกำหนดให้มีค่าไม่น้อยกว่าอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบ

(๖) ค่าความคลาดเคลื่อนของมาตรฐานวัดทุกอัตราการไหลที่คลาดเคลื่อนในฝ่ายเดียวกัน อย่างน้อยต้องมีค่าได้ค่าหนึ่งไม่เกินกึ่งหนึ่งของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด

(๗) พิสัยความคลาดเคลื่อนของระบบการวัดปริมาตรของเหลว ต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของช่วงอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด

(๘) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดอาจจะกำหนดให้น้อยกว่าหรือมากกว่านี้ก็ได้ ถ้าการทดสอบความถูกต้องของมาตรฐานทดสอบด้วยของเหลวต่างชนิดกับของเหลวที่จะใช้กับมาตรฐานนี้ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๙) ผลการวัดปริมาตรของของเหลวที่มีปริมาตรไม่น้อยกว่าห้าเท่าของปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบ มาตรวัดต้องมีความสามารถในการทำซ้ำได้ไม่เกิน ๒ ใน ๕ เท่า ของค่าอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี

ข้อ ๖๗ มาตรวัดปริมาตรน้ำมันเชื้อเพลิงตามสถานีบริการต้องมีลักษณะเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ต้องออกแบบให้มีอัตราส่วนของอัตราการ ไอลสูงสุดต่ออัตราการ ไอลต่ำสุด ไม่น้อยกว่า ๑๐ ต่อ ๑

(๒) ก่อนทำการส่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ส่วนแสดงค่าปริมาตรและส่วนแสดงราคาซื้อขายรวม ต้องแสดงค่าศูนย์

(๓) ในกรณีที่ระบบการวัดปริมาตรของเหลวมีอัตราการ ไอลสูงสุด ไม่เกิน ๓.๖ ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง ปริมาตรจ่ายต่ำสุดต้องไม่เกิน ๕ ลิตร

มิให้นำความในข้อ ๖๖ (๔) มาใช้บังคับกับมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงตามสถานีบริการ

ข้อ ๖๗/๑ [๙] มาตรวัดปริมาตรน้ำมันเชื้อเพลิงตามสถานีบริการ ที่มีอุปกรณ์ควบคุมและอุปกรณ์เสริมเป็นเครื่องหมายหรือบัตร สองชนิด หรือบัตรเครดิต นอกจากต้องมีลักษณะตามข้อ ๖๗ แล้ว อุปกรณ์ควบคุมและอุปกรณ์เสริมที่เป็นเครื่องหมายหรือบัตร สองชนิด หรือบัตรเครดิตต้องมีลักษณะเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องหมายหรือบัตร สองชนิด หรือบัตรเครดิตต้องมีลักษณะเป็นกลไกการหยุด การส่งจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงล่วงหน้าติดอยู่กับตัวมาตรวัด

(๒) เครื่องหมายหรือบัตร สองชนิด หรือบัตรเครดิตต้องมีส่วนแสดงค่าจำนวนเงินทั้งหมดที่ เครื่องได้รับในการจ่ายน้ำมันแต่ละครั้ง ไว้บนตัวเครื่องในบริเวณที่สามารถอ่านได่ง่ายและมองเห็นได้ชัดเจน

[๙] เพิ่มเติมโดย ข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวง ๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๖๙ มาตรวัดปริมาณการก๊าซปีโตรเลียมเหลวต้องมีลักษณะเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ระบบการวัดปริมาณ

(ก) ต้องมีส่วนรักษาสถานะของเหลว เพื่อรักษาสถานะของก๊าซปีโตรเลียมเหลวให้อยู่ในสถานะของเหลวตลอดช่วงทำการวัด และถ้าส่วนนี้สามารถปรับแต่งได้ต้องมีหนึ่งเพื่อป้องกันการแก๊สไขหลังจากปรับแต่งแล้ว

(ข) มาตรวัดปริมาณอาจมีส่วนประกอบดังต่อไปนี้ก็ได้

๑) หลุมใส่เครื่องวัดอุณหภูมิ

๒) เครื่องชดเชยอุณหภูมิอัตโนมัติ ซึ่งมีลักษณะการทำงานดังต่อไปนี้

ก) การแสดงค่าและการพิมพ์ค่าการวัดปริมาณที่อุณหภูมิใด ๆ ให้แสดงเป็นค่าปริมาณที่สภาวะพื้นฐาน โดยส่วนแสดงค่าหรือส่วนพิมพ์ค่าต้องแสดงไว้อย่างชัดเจนและเห็นได้ชัดว่าปริมาณที่ถูกจ่ายออกไปดังกล่าวได้รับการแก๊สไขไปบ้างค่าปริมาณที่สภาวะพื้นฐาน

ข) ต้องมีวิธีการที่สามารถยับยั้งการทำงานของเครื่องชดเชยอุณหภูมิอัตโนมัติเพื่อให้มาตรวัดแสดงค่าและพิมพ์ค่าปริมาณที่วัดได้ที่สภาวะขณะวัด

ก) เครื่องชดเชยอุณหภูมิอัตโนมัติท่องวัดอุณหภูมิของเหลวที่อยู่ภายในห้องวัดของเหลว หรือในตำแหน่งท่อทางเข้าหรือทางออกที่อยู่ติดกับมาตรวัด

ง) เครื่องชดเชยอุณหภูมิอัตโนมัติ ต้องมีที่สำหรับผนึกเพื่อไม่ให้สามารถถอดเครื่องชดเชยอุณหภูมิอัตโนมัติออกจากระบบการวัดปริมาณ รวมทั้งทำให้ไม่สามารถทำการปรับแต่งได้

๓) เครื่องวัดอุณหภูมิซึ่งทำงานร่วมกับเครื่องชดเชยอุณหภูมิอัตโนมัติ ต้องอ่านได้ละเอียดอย่างน้อยที่สุด ๐.๕ องศาเซลเซียส

(๒) มาตรวัดที่ใช้ในการขายปลีกต้องออกแบบให้มีอัตราส่วนของอัตราการไหลสูงสุดต่ออัตราการไหลต่ำสุดไม่น้อยกว่า ๑๐ ต่อ ๑ และถ้าทำการติดตั้งใช้งานแล้วต้องมีอัตราส่วนดังกล่าวไม่น้อยกว่า ๕ ต่อ ๑

ส่วนที่ ๕

มาตรฐานโดยตรง

ข้อ ๖๕^[10] ในส่วนนี้

“ของเหลว” หมายความว่า น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น และก๊าซปิโตรเลียมเหลว แต่ไม่รวมถึงน้ำ

“ก๊าซที่มีสถานะเป็นไอ” หมายความว่า ก๊าซธรรมชาติซึ่งเป็นก๊าซไฮโดรคาร์บอนที่ประกอบด้วยมีเทนเป็นส่วนใหญ่ โดยอัดเก็บไว้ในภาชนะภายใต้ความดันสูงอยู่ในสภาพเป็นไอก๊าซที่อัดแน่นเพื่อนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับงานพาหนะ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงก๊าซธรรมชาติเหลว (Liquefied Natural Gas (LNG))

ข้อ ๖๕/๑^[11] ระบบการวัดมวลต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) อัตราส่วนระหว่างอัตราการ ไอลดับสูดกับอัตราการ ไอลดับสุดสำหรับระบบการวัดมวล
- (ก) ในกรณีก๊าซปิโตรเลียมเหลวหรือก๊าซที่มีสถานะเป็นไอ ต้องไม่น้อยกว่า ๕ ต่อ ๑
- (ข) ในกรณีน้ำมันเชื้อเพลิงหรือน้ำมันหล่อลื่น ต้องไม่น้อยกว่า ๑๐ ต่อ ๑

(๒) ต้องมีวิธีการปรับแต่งมาตรฐานโดยตรงเพื่อปรับเปลี่ยนค่าอัตราส่วนระหว่างปริมาณที่แสดงกับปริมาณของเหลวหรือก๊าซที่มีสถานะเป็นไอที่วัดได้จริงโดยระบบการวัดของมาตรฐานซึ่งวิธีการปรับแต่งดังกล่าวต้องไม่ใช้ระบบท่อทางลัดและต้องมีผนึกเพื่อป้องกันการปรับแต่งในภายหลัง

(๓) ส่วนแสดงค่า

- (ก) ต้องมีส่วนแสดงค่าหลัก
- (ข) ส่วนแสดงค่าต้องแสดงชื่อหรือสัญลักษณ์ของหน่วยที่ใช้ในการวัด
- (ค) ค่าขั้นหมายมาตรฐานให้แสดงเป็นค่า 1×10^6 2×10^6 หรือ 5×10^6 โดย k เป็นเลขจำนวนเต็มบวก จำนวนเต็มลบ หรือศูนย์
- (ง) ค่าขั้นหมายมาตรฐานต้องไม่นอกกว่า ร้อยละ ๐.๕ ของปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบ

(จ) การแสดงค่าแบบคิจทั้ง ให้แสดงตัวเลขอย่างน้อย ๑ ตำแหน่ง ที่ตำแหน่งขวาสุดโดยให้มีเครื่องหมายจุดนิยม (.) หรือเครื่องหมายจุลภาค (,) กันระหว่างเลขจำนวนเต็มและเลขหลัง

^[10] แก้ไขเพิ่มเติมโดย ข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^[11] เพิ่มเติมโดย ข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

จุดทศนิยม และในการแสดงถึงค่าที่ต้องแสดงตัวเลขทางซ้ายของเครื่องหมายจุดทศนิยมอย่างน้อย ๑ ตำแหน่ง และแสดงตัวเลขทางขวาของเครื่องหมายทุกตำแหน่ง สำหรับการแสดงค่าศูนย์อาจแสดงโดยเลขศูนย์ ๑ ตำแหน่งทางขวาสุด โดยไม่ต้องมีเครื่องหมายใด

(๙) ส่วนแสดงค่าต้องมีวิธีการตั้งศูนย์อย่างถูกต้องไม่ว่าโดยวิธีอัดโน้มติดหรือไม่ เว้นแต่ในกรณีที่เป็นส่วนแสดงค่าของมาตรฐานที่ติดตั้งอยู่ในระบบขนส่งทางท่อ

(๑๐) ให้คำว่าในข้อ ๕๕ (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) มาใช้บังคับกับส่วนตั้งศูนย์ของส่วนแสดงค่าโดยอนุโลม

(๔) ส่วนคำนวนราคาต้องแสดงราคาต่อหน่วยอย่างถูกต้องตรงตามชนิดของผลิตภัณฑ์ ก่อนทำการส่งจ่ายทุกรั้ง

(๕) การแสดงปริมาณและราคازื้อขายรวมสำหรับการซื้อขายครั้งหนึ่ง ๆ เมื่อการวัดปริมาณส่งจ่ายเสร็จสิ้นลง ต้องแสดงปริมาณส่งจ่ายรวมและราคازื้อขายรวมเป็นเวลาอย่างน้อย ๕ นาที หรือจนกว่าจะมีการซื้อขายครั้งต่อไป

ข้อ ๓๐^[12] ในกรณีที่ระบบการวัดมวลมีส่วนพิมพ์ค่าหรือเครื่องบันทึกการเก็บเงิน ส่วนพิมพ์ค่าหรือเครื่องบันทึกการเก็บเงินนั้นต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีขั้นหมายมาตรฐานเท่ากับส่วนแสดงค่า
- (๒) พิมพ์ผลการวัดให้ตรงกับผลการวัดซึ่งแสดงโดยส่วนแสดงค่า
- (๓) พิมพ์ผลการวัดเมื่อการวัดเสร็จสิ้นสมบูรณ์
- (๔) แสดงรายละเอียดการพิมพ์ผลการวัด ดังต่อไปนี้
  - (ก) ปริมาณการส่งจ่ายทั้งหมด
  - (ข) ราคាត่อหน่วยของผลิตภัณฑ์
  - (ค) ราคازื้อขายรวม
  - (ง) ข้อมูลบ่งบอกชนิดของผลิตภัณฑ์ โดยใช้ชื่อ สัญลักษณ์ อักษรย่อ หรือรหัสสินค้า
  - (จ) วันเดือนปีที่จำหน่าย

ข้อ ๓๑^[12] มาตรวัดมวลโดยตรงต้องมีส่วนแก้ไขค่าความหนาแน่นของของเหลวหรือก๊าซที่มีสถานะเป็นไอที่ ทำการวัด และต้องมีส่วนรักษาสถานะ เพื่อรักษาสถานะของก๊าซปฏิ烈ิมเหลวหรือก๊าซที่มีสถานะเป็นไอให้อยู่ในสถานะของของเหลวหรือสถานะที่ เป็นไอตลอดช่วงทำการวัด และถ้าส่วนนี้ สามารถปรับแต่งได้ ต้องมีผนึกเพื่อป้องกันการแก้ไขหลังจากปรับแต่งแล้ว

^[12] แก้ไขเพิ่มเติมโดย ข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวง ๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๗๒ ให้นำความในข้อ ๖๒ (๑) และ (๒) มาใช้บังคับกับท่อส่งจ่ายและวาล์วของมาตรฐานด้วยตรง โดยอนุโลม

ข้อ ๗๓ ระบบการวัดของมาตรฐานด้วยตรงต้องแสดงรายละเอียดังต่อไปนี้ ให้เห็นได้ชัดเจน และลบเลือนยาก

- (๑) ปีที่ผลิต
- (๒) อัตราการไหลต่ำสุด และสูงสุด
- (๓) ความดันทำงานสูงสุด
- (๔) พิสัยอุณหภูมิใช้งาน
- (๕) พิสัยความหนืด หรือชนิดผลิตภัณฑ์ที่ใช้งาน
- (๖) ปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบ
- (๗) สภาพการทำงานปกติ
- (๘) ในกรณีที่มีข้อจำกัดอื่น ๆ ให้แสดงข้อจำกัดนั้นด้วย

ข้อ ๗๔^[13] อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดของมาตรฐานด้วยตรงให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

(๑) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลังกรณีใช้วัสดุน้ำมันเชื้อเพลิงหรือน้ำมันหล่อลื่นที่ปริมาณที่ทดสอบไม่น้อยกว่าปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบ ณ อุณหภูมิ ความดัน และอัตราการไหลใด ๆ ให้มีทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อย ดังต่อไปนี้

(ก) สำหรับมาตรฐานที่ได้ติดตั้งเขาระบบการวัดมาตรฐาน ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดเป็นไปตามตาราง ดังต่อไปนี้

ปริมาณที่ทดสอบ (M) (กรัม)	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด
๐.๑ ถึง ๐.๒	๐.๐๒ M
๐.๒ ถึง ๐.๔	๔ กรัม
๐.๔ ถึง ๑	๐.๐๑ M
๑ ถึง ๒	๑๐ กรัม
ตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป	๐.๐๐๕ M

^[13] แก้ไขเพิ่มเติมโดย ข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๗

(ข) สำหรับมาตรฐานที่ยังไม่ได้ติดตั้งเข้าระบบการวัดมวล ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดเป็นกึ่งหนึ่งของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตาม (ก) แต่ต้องไม่ ต่ำกว่าร้อยละ ๐.๓ ของปริมาณที่ทดสอบ

(๒) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลังกรณีใช้วัดก้าชปีโตรเลียมเหลวที่ปริมาณที่ทดสอบไม่น้อยกว่าปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบ ณ อุณหภูมิ ความดัน และอัตราการไหลใด ๆ ให้มีทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อย ดังต่อไปนี้

(ก) สำหรับมาตรฐานที่ได้ติดตั้งเข้าระบบการวัดมวล ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดเป็นไปตามตาราง ดังต่อไปนี้

ปริมาณที่ทดสอบ (M) (กิโลกรัม)	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด
๐.๑ ถึง ๐.๒	๐.๐๔ M
๐.๒ ถึง ๐.๔	๙ กรัม
๐.๔ ถึง ๑	๐.๐๒ M
๑ ถึง ๒	๒๐ กรัม
ตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป	๐.๐๑ M

(ข) สำหรับมาตรฐานที่ยังไม่ได้ติดตั้งเข้าระบบการวัดมวล ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดเป็นกึ่งหนึ่งของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตาม (ก) แต่ต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๐.๖ ของปริมาณที่ทดสอบ

(๓) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลังกรณีใช้วัดก้าชที่มีสถานะเป็นไอที่ปริมาณที่ทดสอบไม่น้อยกว่าปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบ ณ อุณหภูมิ ความดัน และอัตราการไหลใด ๆ ให้มีทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อย ดังต่อไปนี้

(ก) สำหรับมาตรฐานที่ได้ติดตั้งเข้าระบบการวัดมวล ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดเป็นไปตามตาราง ดังต่อไปนี้

ปริมาณที่ทดสอบ (M) (กิโลกรัม)	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด
๐.๑ ถึง ๐.๒	๐.๐๘ M
๐.๒ ถึง ๐.๔	๑๖ กรัม
๐.๔ ถึง ๑	๐.๐๕ M
๑ ถึง ๒	๔๐ กรัม
ตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป	๐.๐๒ M

(ข) สำหรับมาตรวัดที่ยังไม่ได้ติดตั้งเข้าระบบการวัดมวล ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดเป็นกึ่งหนึ่งของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตาม (ก) แต่ต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑.๒ ของปริมาณที่ทดสอบ

(๔) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบ

(ก) สำหรับมาตรวัดที่ได้ติดตั้งเข้าระบบการวัดมวลของน้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น ก๊าซปิโตรเลียมเหลว หรือก๊าซที่มีสถานะเป็นไอ ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบเป็น ๒ เท่าของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตาม (๑) (ก) (๒) (ก) หรือ (๓) (ก)

(ข) สำหรับมาตรวัดที่ยังไม่ได้ติดตั้งเข้าระบบการวัดมวลของน้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น ก๊าซปิโตรเลียมเหลว หรือก๊าซที่มีสถานะเป็นไอ ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบเป็น ๒ เท่าของอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตาม (๑) (ข) (๒) (ข) หรือ (๓) (ข)

(๕) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับทุกรถยนต์ที่ต้องไม่น้อยกว่าอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับปริมาณน้อยที่สุดที่วัดได้ของระบบของน้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น ก๊าซปิโตรเลียมเหลว หรือก๊าซที่มีสถานะเป็นไอ

(๖) ของเหลวหรือก๊าซที่มี สถานะเป็นไอที่นำมาใช้ในการทดสอบมาตรวัดต้องเป็นของเหลว หรือก๊าซที่มีสถานะเป็นไอชนิดเดียวกันกับที่จะวัดจริง หรือที่มีคุณสมบัติทางกายภาพใกล้เคียงหรือเทียบเท่า หรือเป็นของเหลวหรือก๊าซที่มีสถานะเป็นไอตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๗๕^[13] กรณีใช้วัดของเหลว ความสามารถในการทำซ้ำได้ของมาตรวัดมวล โดยตรงต้องไม่เกินร้อยละ ๐.๒ ของปริมาณที่ทดสอบ กรณีใช้วัดก๊าซที่มีสถานะเป็นไอความสามารถในการทำซ้ำได้ของมาตรวัดมวล โดยตรงต้องไม่เกินร้อยละ ๐.๙ ของปริมาณที่ทดสอบ”

^[13] แก้ไขเพิ่มเติมโดย ข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๗

ส่วนที่ ๖
มาตรฐานค่าปริมาณ้ำ

ข้อ ๗๖ มาตรวัดปริมาณ้ำต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามาตรฐานค่าปริมาณ้ำได้รับการออกแบบเพื่อติดตั้งในลักษณะที่ยอมให้กระแสน้ำไหลข้อนกลับผ่านมาตรฐานน้ำได้ เมื่อกระแสน้ำไหลข้อนกลับผ่านมาตรฐานค่าปริมาณ้ำ ส่วนวัดและส่วนแสดงค่าต้องเคลื่อนที่ข้อนกลับ และต้องไม่ทำให้มาตรฐานค่าปริมาณ้ำเกิดความเสียหายหรือทำให้ความเที่ยงตรงในการวัดลดน้อยลง

(๒) มาตรวัดปริมาณ้ำต้องทำจากวัสดุคงทนถาวรสู่การใช้งาน ไม่เกิดสนิมได้ง่าย และทนต่ออุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลง

(๓) มาตรวัดปริมาณ้ำต้องทนความดันได้อย่างน้อย ๑๐๐๐ กิโล帕斯กัล โดยไม่ทำให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลง ไม่ก่อให้เกิดน้ำรั่วซึมออกตามมาตรฐานค่าปริมาณ้ำ และไม่ทำให้รูปร่างมาตรฐานค่าปริมาณ้ำเปลี่ยนไป

(๔) มาตรวัดปริมาณ้ำต้องมีความดันสูญเสียของน้ำไม่เกิน ๒๕ กิโล帕สกัล ที่อัตราการไหลต่ำสุด และไม่เกิน ๑๐๐ กิโล帕สกัล ที่อัตราการไหลสูงสุด

(๕) ส่วนแสดงค่า

(ก) ส่วนแสดงค่าต้องพนิκให้แน่น เพื่อป้องกันการเกิดฝ้า

(ข) ส่วนแสดงค่าที่มีการแสดงค่าบ่อย ต้องแสดงค่าปริมาณ้ำให้เข้าใจได้ง่ายและชัดเจน

(ก) การแสดงค่าปริมาณ้ำอาจแสดงได้ในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

๑) แสดงค่าแบบแอนะลีอิก โดยมีขั้นหมายมาตรฐาน และมีตัวเลขกำกับขั้นหมายมาตรฐาน และจะประกอบด้วย ๑ ส่วน หรือหลายส่วน ภายในหน้าปัดเดียวกันก็ได้

๒) แสดงค่าแบบดิจิทัล

๓) แสดงค่าแบบกึ่งดิจิทัล

๔) แสดงค่าทั้งแบบแอนะลีอิก และแบบกึ่งดิจิทัลร่วมกัน

(ก) ชุดตัวเลขแบบดิจิทัล และชุดตัวเลขแบบกึ่งดิจิทัล ต้องมีขนาดส่วนสูงไม่ต่ำกว่า

๔ มิลลิเมตร

(ก) มาตรวัดปริมาณ้ำต้องแสดงค่าปริมาตรเป็นหน่วยลูกบาศก์เมตร โดย

๑) ตัวเลขที่แสดงค่าปริมาตรเป็นจำนวนเต็มของลูกบาศก์เมตรต้องไม่มีพหุคูณ

๒) ตัวเลขที่แสดงค่าปริมาตรเป็นจำนวนเต็มของลูกบาศก์เมตร และเศษของ

ลูกบาศก์เมตร ให้แสดงค่าด้วยสีหรือวิธีการใด ๆ ที่ทำให้เห็นแตกต่างกันอย่างชัดเจน

(๙) ส่วนแสดงค่าแบบแอนะล็อก ค่าขั้นหมายมาตรฐานต้องแสดงค่าปริมาตรเป็นหน่วยลูกบาศก์เมตร และมีค่าเป็น 10^k โดยที่ k เป็นเลขจำนวนเต็มบวก จำนวนเต็มลบ หรือศูนย์ และให้แสดงสัญลักษณ์ไว้ด้านข้างของส่วนแสดงค่าโดยเรียงลำดับในลักษณะ $\times 10000$, $\times 1000$, $\times 100$, $\times 10$, $\times 1$, $\times 0.1$, $\times 0.01$, $\times 0.001$

(๑๐) ขั้นหมายมาตรฐานตรวจรับรอง ต้องแสดงเป็นค่า 1×10^k $\pm \times 10^k$ หรือ $\pm \times 10^k$ โดยที่ k เป็นเลขจำนวนเต็มบวก จำนวนเต็มลบ หรือศูนย์ และมีค่าละเอียดพอเพียงสำหรับพิจารณาตรวจสอบให้คำรับรอง โดยค่าขั้นหมายมาตรฐานตรวจรับรองต้องอ่านได้เท่ากันหรือละเอียดกว่าค่าที่คำนวณได้จากการดึงต่อไปนี้

$$\text{ค่าขั้นหมายมาตรฐาน} \leq [Q_{min} (\text{ลบ.น./ชม.}) \times 1.5 (\text{ชม.}) \times 0.05] \text{ ลบ.น.}$$

(๑๑) ขั้นหมายมาตรฐาน

(๑) ขั้นหมายมาตรฐานที่สอดคล้องกัน ต้องมีขนาดความกว้างเท่ากันเป็นเส้นตรงสม่ำเสมอ กัน และต้องมีความกว้างไม่เกินกว่า $1/4$ เท่าของช่องว่างระหว่างขั้นหมายมาตรฐาน

(๒) ช่องว่างระหว่างขั้นหมายมาตรฐานตรวจรับรองต้องไม่น้อยกว่า 1 มิลลิเมตร

(๓) ส่วนแสดงค่าของมาตรฐานวัดปริมาตรน้ำ ต้องสามารถแสดงค่าปริมาตรโดยปราศจากการหมุนกลับศูนย์ได้ไม่น้อยกว่า $2,000$ ชั่วโมงที่อัตราการไหลสูงสุด

(๔) ให้มาตรฐานวัดปริมาตรน้ำมีส่วนปรับความถูกต้องที่สามารถปรับสัดส่วนของปริมาตรที่แสดงและปริมาตรของน้ำที่ไหลผ่านจริงได้

(๕) ในการณ์ที่มาตรฐานวัดปริมาตรน้ำขับเคลื่อนด้วยแม่เหล็ก มาตรวัดปริมาตรน้ำต้องมีอุปกรณ์ที่สามารถป้องกันสนามแม่เหล็กที่มีผลกระทบต่อความถูกต้อง

ข้อ ๗๗ มาตรวัดปริมาตรน้ำต้องแสดงรายละเอียดดังต่อไปนี้ ให้เห็นได้ชัดเจนและครบถ้วนมาก

(๑) ขั้นความเที่ยงของการวัด

(๒) อัตราการไหลระบุ

(๓) ปีที่ผลิต

(๔) เครื่องหมายแสดงทิศทางของกระแสน้ำ

(๕) ค่าความดันใช้งานสูงสุด ถ้ามีค่ามากกว่า 1000 กิโลพาสคัล

ในการณ์มาตรฐานน้ำที่มีขั้นความเที่ยงของการวัดชั้น A จะไม่แสดงรายละเอียดตาม

(๖) ก็ได้

ข้อ ๗๙ การกำหนดชั้นความเที่ยงของการวัดของมาตรฐานตัวอย่างค่าอัตราการไอลระบุ (Q_n) ค่าอัตราการไอลต่ำสุด (Q_{min}) และค่าอัตราการไอลเปลี่ยนช่วง (Q_i) ให้เป็นไปตามตารางดังต่อไปนี้

ชั้นความเที่ยงของการวัด	ค่าอัตราการไอลต่ำสุด (Q_{min})	ค่าอัตราการไอลเปลี่ยนช่วง (Q_i)
ชั้น A $Q_n < ๑๕$ ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง $Q_n \geq ๑๕$ ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง	๐.๐๔ Q_n ๐.๐๘ Q_n	๐.๖ Q_n ๐.๗ Q_n
ชั้น B $Q_n < ๑๕$ ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง $Q_n \geq ๑๕$ ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง	๐.๐๒ Q_n ๐.๐๓ Q_n	๐.๐๙ Q_n ๐.๑๒ Q_n
ชั้น C $Q_n < ๑๕$ ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง $Q_n \geq ๑๕$ ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง	๐.๐๑ Q_n ๐.๐๐๖ Q_n	๐.๐๑๕ Q_n ๐.๐๑๕ Q_n

ข้อ ๗๙ อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลังของมาตรฐานตัวอย่าง ให้มีทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) สำหรับช่วงการไอลข้างต่ำ ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดเท่ากับร้อยละ ๕ ของปริมาตรที่ทดสอบ
- (๒) สำหรับช่วงการไอลข้างสูง ให้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดเท่ากับร้อยละ ๒ ของปริมาตรที่ทดสอบ

ส่วนที่ ๗ มาตรฐานตัวอย่างที่มีสถานะเป็นไอล

ข้อ ๘๐ มาตรวัดปริมาตรก้าชที่มีสถานะเป็นไอลต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องทำด้วยวัสดุที่เหมาะสมกับก้าชที่วัด มีความคงทน และปลอดภัยในการใช้งานในสภาวะทำงานปกติ

(๒) ระบบการวัดปริมาตรก๊าซต้องแสดงรายละเอียดดังต่อไปนี้ ให้เห็นได้ชัดเจนและลับเลื่อนยาก

(ก) ปีที่ผลิต

(ข) อัตราการไอล์ต่ำสุดและอัตราการไอล์สูงสุด

(ค) ความดันขณะทำงานสูงสุด

(ง) พิสัยสภาพภาวะณะวัด

(จ) สำหรับมาตรฐานการวัดปริมาตรก๊าซแบบโพซิทิฟดิสเพลซเมนต์ ต้องแสดงปริมาตร ๑ รอบวัด

(๓) ส่วนแสดงค่า

(ก) ต้องแสดงผลการวัดปริมาตรก๊าซได้ทันที โดยแสดงหน่วยวัดบนส่วนแสดงค่าพร้อมตัวเลข ในกรณีที่แสดงค่าปริมาตรก๊าซที่สภาวะพื้นฐาน ต้องแสดงค่าสภาวะพื้นฐานควบคู่กับผลการวัดปริมาตรก๊าซดังกล่าวให้เห็นชัดเจน

(ข) ค่าขั้นหมายมาตรฐาน ต้องมีค่าไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร หรือไม่เกินปริมาตรไอล์ผ่านมาตรฐานการวัดปริมาตรก๊าซภายในระยะเวลา ๑ ชั่วโมง ที่อัตราการไอล์ต่ำสุด แล้วแต่ว่าค่าใดจะสูงกว่า

(ค) ค่าขั้นหมายมาตรฐานให้แสดงเป็นค่า 1×10^k 2×10^k หรือ 5×10^k โดยที่ k เป็นเลขจำนวนเต็มบวก จำนวนเต็มลบ หรือศูนย์

(ง) ต้องสามารถแสดงค่าปริมาตรได้ เมื่อก๊าซไอล์ผ่านมาตรฐานการวัดปริมาตรก๊าซที่อัตราการไอล์สูงสุดเป็นเวลา ๒,๐๐๐ ชั่วโมง โดยไม่กลับมาแสดงค่า ณ ตำแหน่งเริ่มต้น

(๕) ป้องกันการรบกวนของสัญญาณคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า และคลื่นความถี่วิทยุไม่ให้มีผลต่อความแม่นยำของระบบมาตรฐานการวัดปริมาตรก๊าซ การแสดงค่าผลการวัด และการพิมพ์ค่าผลการวัดได้

(๖) เครื่องวัดอุณหภูมิ เครื่องวัดความดัน และเครื่องวัดความหนาแน่น ซึ่งทำงานร่วมกับมาตรฐานการวัดปริมาตรก๊าซ หากมีผลกระทบใด ๆ ต่อการวัดของมาตรฐานการวัดปริมาตรก๊าซ จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด

(๗) การตรวจสอบให้คำรับรองมาตรฐานการวัดปริมาตรก๊าซด้วยอากาศ อากาศต้องมีความหนาแน่นโดยประมาณ ๑.๒ กิโลกรัม/ลูกบาศก์เมตร

ข้อ ๘๑ มาตรฐานการวัดปริมาตรก๊าซแบบไออกแฟร์นต้องมีลักษณะเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) พิสัยอัตราการไอล์ของมาตรฐานการวัดปริมาตรก๊าซแบบไออกแฟร์นต้องเป็นไปตามตารางดังต่อไปนี้

อัตราการไหลสูงสุด ($Q_{\max}$) (ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง)	อัตราการไหลต่ำสุด ($Q_{\min}$) ต้องไม่นอกกว่า (ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง)
๑	๐.๐๗๖
๑.๖	๐.๐๗๖
๒.๕	๐.๐๗๖
๔	๐.๐๒๕
๖	๐.๐๔๐
๑๐	๐.๐๖๐
๑๖	๐.๑๐๐
๒๕	๐.๑๖๐
๔๐	๐.๒๕๐
๖๕	๐.๔๐๐
๑๐๐	๐.๖๕๐
๑๖๐	๐.๑๐๐
๒๕๐	๐.๖๐๐
๔๐๐	๑.๕๐๐
๖๕๐	๔.๐๐๐
๑๐๐๐	๖.๕๐๐

(๒) ถ้ามาตรการป้องกันมีส่วนแบ่งค่าอุณหภูมิด้วยต้องมีส่วนแสดงค่าป้องกันที่ส่วนของฐานเพียง ๑ ส่วน

(๓) ความดันสูญเสียโดยเฉลี่ยของมาตรการป้องกันแบบไกด์แฟร์ม ตลอดการวัดที่อัตราการไหลของก๊าซสูงสุด เมื่อใช้อากาศทดสอบ ต้องมีค่าไม่เกินที่กำหนดไว้ตามตาราง ดังต่อไปนี้

อัตราการไหลของก๊าซสูงสุด (ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง)	ความดันสูญเสียสูงสุด	
	สำหรับการให้คำรับรองชั้นแรก และการให้คำรับรองชั้นหลัง	สำหรับการตรวจสอบ (พาสคัล)
๑ ถึง ๑๐	๒๐๐	๒๒๐
๑๖ ถึง ๖๕	๓๐๐	๓๓๐
๑๐๐ ถึง ๑๐๐๐	๔๐๐	๔๔๐

ข้อ ๘๒ อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลังของมาตรฐานค่าปริมาณรากฐานแบบไโดยแฟร์ม ให้มีทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อทำการตรวจสอบให้คำรับรองมาตรฐานวัดด้วยอากาศ ต้องมีอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตามตารางดังต่อไปนี้

อัตราการให้ผล	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด			
	สำหรับการให้คำรับรองชั้นแรก		สำหรับการตรวจสอบ	
	ฝ่ายมากและฝ่ายน้อย (ร้อยละ)	ฝ่ายมาก (ร้อยละ)	ฝ่ายน้อย (ร้อยละ)	ฝ่ายน้อย (ร้อยละ)
$Q_{\min} \leq Q < 0.1 Q_{\max}$	๓	๓	๖	๓
$0.1 Q_{\max} \leq Q \leq Q_{\max}$	๑.๕	๓	๓	๓

(๒) สำหรับการตรวจสอบชั้นแรกและการตรวจสอบชั้นหลัง ถ้าผลการตรวจสอบที่อัตราการให้ผลต่าง ๆ ระหว่าง $0.1 Q_{\max}$ ถึง $Q_{\max}$ พบว่ามีความคลาดเคลื่อนฝ่ายมากทั้งหมดหรือฝ่ายน้อยทั้งหมด ค่าสัมบูรณ์ของความคลาดเคลื่อนแต่ละค่าต้องมีค่าไม่เกินร้อยละ ๑.๐ ของปริมาณที่ทดสอบ

(๓) สำหรับมาตรฐานค่าปริมาณรากฐานแบบไโดยแฟร์มซึ่งมีส่วนแปลงค่าอุณหภูมิค่าปริมาณที่วัดได้ ณ สถานะขณะวัดจะต้องถูกแปลงไปเป็นค่าปริมาณ ณ สถานะพื้นฐาน และให้กำหนดอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด ดังต่อไปนี้

(ก) อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตาม (๑) ให้มีค่าเพิ่มขึ้นทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยอีกร้อยละ ๐.๕ ต่อช่วงอุณหภูมิ ๑๐ องศาเซลเซียส ที่แตกต่างจากอุณหภูมิที่ระบุโดยผู้ผลิต

(ข) ถ้าอุณหภูมิ ณ สถานะขณะวัดอยู่ในช่วง ๑๕ องศาเซลเซียส ถึง ๒๕ องศาเซลเซียส ให้ใช้อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดที่กำหนดตาม (๑) แต่ถ้าอุณหภูมิ ณ สถานะขณะวัด ไม่ได้อยู่ในช่วงดังกล่าว อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดที่กำหนดตาม (๑) ให้มีค่าเพิ่มขึ้นทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยอีกร้อยละ ๑.๐

ข้อ ๘๓ มาตรวัดปริมาณรากฐานแบบลูกสูบโรทารี และมาตรวัดปริมาณรากฐานแบบเทอร์ไบน์ ต้องมีลักษณะเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) พิสัยทำงานของมาตรวัดปริมาณรากฐานแบบลูกสูบโรทารี และมาตรวัดปริมาณรากฐานแบบเทอร์ไบน์ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ตามตาราง ดังต่อไปนี้

ชนิดการออกแบบ	อัตราการไหลสูงสุด (ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง)	พิสัยทำงาน			
		๑:๑๐	๑:๒๐	๑:๓๐	๑:๔๐
		อัตราการไหลต่ำสุดต้องไม่นักกว่า (ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง)			
G ๑๖	๒๕	๒.๕	๑.๓	๐.๙	๐.๕
G ๒๕	๔๐	๔	๒	๑.๓	๐.๘
G ๔๐	๖๕	๖	๓	๒	๑.๓
G ๖๕	๑๐๐	๑๐	๕	๓	๒
G ๑๐๐	๑๖๐	๑๖	๙	๕	๒๓
G ๑๖๐	๒๕๐	๒๕	๑๓	๙	๕
G ๒๕๐	๔๐๐	๔๐	๒๐	๑๓	๙
G ๔๐๐	๖๕๐	๖๕	๓๒	๒๐	๑๓
G ๖๕๐	๑,๐๐๐	๑๐๐	๕๐	๓๒	๒๐
G ๑๐๐๐	๑,๖๐๐	๑๖๐	๙๐	๕๐	๓๒

(๒) ถ้ามาตรฐานค่าปริมาตรรักษามีส่วนแบ่งค่าอุณหภูมิซึ่งแบ่งค่าปริมาตรที่วัดได้ ณ สภาวะขณะวัด ไปเป็นค่าปริมาตร ณ สภาวะพื้นฐาน ล้วนแสดงค่าปริมาตรในสภาวะพื้นฐานต้องสามารถแสดงค่าปริมาตรได้ เมื่อก๊าซไหลผ่านมาตรฐานค่าปริมาตรรักษาระยะเวลา ๒,๐๐๐ ชั่วโมงที่อัตราการไหลสูงสุด และอุณหภูมิต่ำสุด โดยไม่กลับมาแสดงค่า ณ ตำแหน่งนั่นเริ่มต้น

ข้อ ๘๔ อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดสำหรับการให้คำรับรองชั้นแรกและการให้คำรับรองชั้นหลังของมาตรฐานค่าปริมาตรรักษ ให้มีทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อทำการตรวจสอบ ให้คำรับรองมาตรฐานด้วยอาคมมีอัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดตามตารางดังต่อไปนี้

อัตราการไหล	อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด	
	สำหรับการให้คำรับรองชั้นแรก และการให้คำรับรองชั้นหลัง (ร้อยละ)	สำหรับการตรวจสอบ (ร้อยละ)
$Q_{\min} \leq Q < Q_t$	๒	๓
$Q_t \leq Q \leq Q_{\max}$	๑	๑.๕

โดยที่ Q_t หรืออัตราการไหลเปลี่ยนช่วงมีค่าดังต่อไปนี้

พิสัยทำงาน	อัตราการไหลดเปลี่ยนช่วง (Q_t)
๑:๑๐	๐.๒๐ $Q_{\max}$
๑:๒๐	๐.๒๐ $Q_{\max}$
๑:๓๐	๐.๑๕ $Q_{\max}$
๑:๔๐	๐.๑๐ $Q_{\max}$

(๒) ในกรณีที่มีเพลาต่อออกจากตัวมาตรวัดปริมาตรก๊าซเพื่อใช้ขับอุปกรณ์เสริมหรืออุปกรณ์เพิ่มเติมใดๆ ที่ติดตั้งร่วมอยู่กับมาตรวัด แรงบิดของเพลาดังกล่าวต้องไม่เป็นสาเหตุให้การแสดงค่าของส่วนแสดงค่าผิดไป โดยเปรียบเทียบค่าผลต่างของการแสดงค่าของมาตรวัดที่อัตราการไหลดต่ำสุด ($Q_{\min}$) ระหว่างเพลาต่อออกจากตัวมาตรวัดปริมาตรก๊าซขับอุปกรณ์เสริมหรืออุปกรณ์เพิ่มเติมใดๆ และเพลาต่อออกจากตัวมาตรวัดปริมาตรก๊าซหมุนอิสระ โดยใช้อากาศทดสอบ ทั้งนี้ การแสดงค่าผลการวัดปริมาตรต้องมีความคลาดเคลื่อนทั้งฝ่ายมากและฝ่ายน้อยไม่เกินค่าที่กำหนดไว้ในตาราง ดังต่อไปนี้

ค่าอัตราการไหลดต่ำสุด $Q_{\min}$	ค่าความคลาดเคลื่อนของการแสดงค่าปริมาตรก๊าซที่วัดได้ที่ $Q_{\min}$ (ร้อยละ)
๐.๐๒ $Q_{\max}$	๑
๐.๐๓ $Q_{\max}$	๑
๐.๐๕ $Q_{\max}$	๑
๐.๑๐ $Q_{\max}$	๐.๕

ลักษณะ ๔

คำรับรอง

ข้อ ๙๕ ให้เครื่องหมายคำรับรองของสำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาเป็นไปตามแบบดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการให้คำรับรองโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ใช้คำรับรองเป็นรูปของเอกสารของตราครุฑตามแบบ ชว. ๑๐๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้

(๒) ในกรณีที่เป็นการให้คำรับรองโดยผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ ให้ใช้คำรับรองเป็นรูปตัวอักษร “ชวา” ตามแบบ ชว. ๑๐๔ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๘๖ แบบของเครื่องหมายคำรับรองตามข้อ ๙๕ มี ๓ ชนิด ดังต่อไปนี้

(๑) ชนิดตราตอกประทับ ให้ทำเป็นตราหมุนเมื่อประทับลงบนเครื่องซึ่งตัววัดแล้ว ทำให้เกิดเป็นรอยรูปของเครื่องหมายคำรับรอง

(๒) ชนิดคิมบีบประทับ ด้านหนึ่งเป็นตราเครื่องหมายคำรับรอง อีกด้านหนึ่งเป็นหมายเลขประจำคิมบีบประทับของสำนักงานกลาง ให้ทำเป็นตราร่องหั้งสองด้าน ซึ่งเมื่อประทับลงบนที่ประทับตราเครื่องหมายคำรับรองของเครื่องซึ่งตัววัดแล้วทำให้เกิดเป็นรอยนูนรูปของเครื่องหมายคำรับรองและหมายเลขลงนั้น

(๓) ชนิดแบบพนึก ต้องทำให้แบบพนึกติดแน่นบนเครื่องซึ่งตัววัดในลักษณะที่ถ้าแกะออกแล้ว แบบพนึกดังกล่าวต้องขาดแยกออกจากกันหรือชำรุดหรือเสียสภาพเดิม จนไม่สามารถใช้ได้อีก เครื่องหมายคำรับรองให้มีขนาดตามความเหมาะสมของขนาดเครื่องซึ่งตัววัด

ข้อ ๘๗ หนังสือสำคัญแสดงการให้คำรับรองประจำเครื่องซึ่งตัววัดให้เป็นไปตามแบบ ชว. ๑๐๕ แบบ ชว. ๑๐๖ แบบ ชว. ๑๐๗ และแบบ ชว. ๑๐๘ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๘๘ ห้ามการให้คำรับรองชั้นหลังแก่เครื่องซึ่งสปริง

ข้อ ๘๙^[14] อายุคำรับรองของเครื่องซึ่งตัววัดให้เป็นไปตามตาราง ดังต่อไปนี้

เครื่องซึ่งตัววัด	อายุคำรับรอง (นับตั้งแต่วันที่ให้คำรับรอง)
๑. เครื่องวัดความชื้นข้าว	๒ ปี
๒. มาตรวัดบริมาตรน้ำมันเชื้อเพลิงตามสถานีบริการ	๒ ปี
๓. มาตรวัดปริมาตรน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในการขายส่ง	๒ ปี
๔. เครื่องซึ่งไม่อัตโนมัติที่ติดตึงกับที่ซึ่งมีกีดกั้งกำลังตึงแต่๒๐ เมตริกตันขึ้นไป	๒ ปี
๕. มาตรวัดมวลโดยตรง	๒ ปี
๖. เครื่องซึ่งตัววัดทุกชนิดที่ให้คำรับรองโดยผู้ซ่อม	๖๐ วัน

^[14] แก้ไขเพิ่มเติมโดย ข้อ ๑๓ แห่งกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๕๐ เครื่องหมายแสดงว่าคำรับรองเดิมใช้ไม่ได้แล้ว ให้ทำเป็น kakabath ที่ชัดเจนและลงเดือนได้ยาก

เครื่องหมายแสดงว่าคำรับรองเดิมใช้ไม่ได้แล้วให้มีขนาดตามความเหมาะสมของขนาดเครื่องชั้งตัววัด

ลักษณะ ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการจดทะเบียนเครื่องหมายเฉพาะตัว

ข้อ ๕๑ ให้ผู้ที่จะประกอบธุรกิจเป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ซ่อมเครื่องชั้งตัววัดในห้องที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายเฉพาะตัว ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาที่มีเขตอำนาจในห้องที่นั้น ๆ พร้อมกับแบบแจ้งการประกอบธุรกิจเป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ซ่อมเครื่องชั้งตัววัด

คำขอตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกลางกำหนด

ข้อ ๕๒ เครื่องหมายเฉพาะตัวให้ใช้ได้เฉพาะประเภทกิจการที่กำหนดในหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจเป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ซ่อมเครื่องชั้งตัววัด

ข้อ ๕๓ ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ซ่อมเครื่องชั้งตัววัด ประสงค์จะขอเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายเฉพาะตัวที่ได้จดทะเบียนไว้ ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายเฉพาะตัวดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานกลางหรือสำนักงานสาขาที่เป็นผู้จดทะเบียนเครื่องหมายเฉพาะตัวนั้น

คำขอตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกลางกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

อดิศัย โพธารามิก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดเครื่องวัดที่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติ
มาตราชั้นตัววัด พ.ศ. ๒๕๔๒ ชนิด ลักษณะ รายละเอียดของวัสดุที่ใช้ผลิต
อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด และคำรับรอง ของเครื่องชั้นตัววัด
และหลักเกณฑ์และวิธีการจดทะเบียนเครื่องหมายเฉพาะตัว

พ.ศ. ....

หลักการ

กำหนดเครื่องวัดที่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติมาตราชั้นตัววัด พ.ศ. ๒๕๔๒ ชนิดและ
ลักษณะของเครื่องชั้นตัววัด และรายละเอียดวัสดุที่ใช้ผลิตเครื่องชั้นตัววัด อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดของ
เครื่องชั้นตัววัดที่ใช้ในกิจกรรมตามมาตรา ๒๕ เครื่องหมายคำรับรองและหนังสือสำคัญแสดงการให้คำ
รับรอง อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดในการให้คำรับรองเครื่องชั้นตัววัด เครื่องชั้นตัววัดที่ห้ามการให้คำ
รับรองชั้นหลัง ชนิดและอายุคำรับรองของเครื่องชั้นตัววัด เครื่องหมายแสดงว่าคำรับรองเดิมใช้ไม่ได้
แล้ว และหลักเกณฑ์และวิธีการจดทะเบียนเครื่องหมายเฉพาะตัว

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๘ วรรคสอง มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๐ วรรคท้า มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓
มาตรา ๓๕ วรรคสาม และมาตรา ๔๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติมาตราชั้นตัววัด พ.ศ. ๒๕๔๒
กำหนดให้รัฐมนตรีออกกฎหมายกระทรวงกำหนดเครื่องวัดที่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ชนิด
และลักษณะของเครื่องชั้นตัววัด และรายละเอียดวัสดุที่ใช้ผลิตเครื่องชั้นตัววัด อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาด
ของเครื่องชั้นตัววัดที่ใช้ในกิจกรรมตามมาตรา ๒๕ เครื่องหมายคำรับรอง และหนังสือสำคัญแสดงการ
ให้คำรับรอง อัตราเพื่อเหลือเพื่อขาดการให้คำรับรองเครื่องชั้นตัววัด เครื่องชั้นตัววัดที่ห้ามการให้คำ
รับรองชั้นหลัง ชนิดและอายุคำรับรองของเครื่องชั้นตัววัด เครื่องหมายแสดงว่าคำรับรองเดิมใช้ไม่ได้
แล้ว และหลักเกณฑ์และวิธีการจดทะเบียนเครื่องหมายเฉพาะตัว จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้